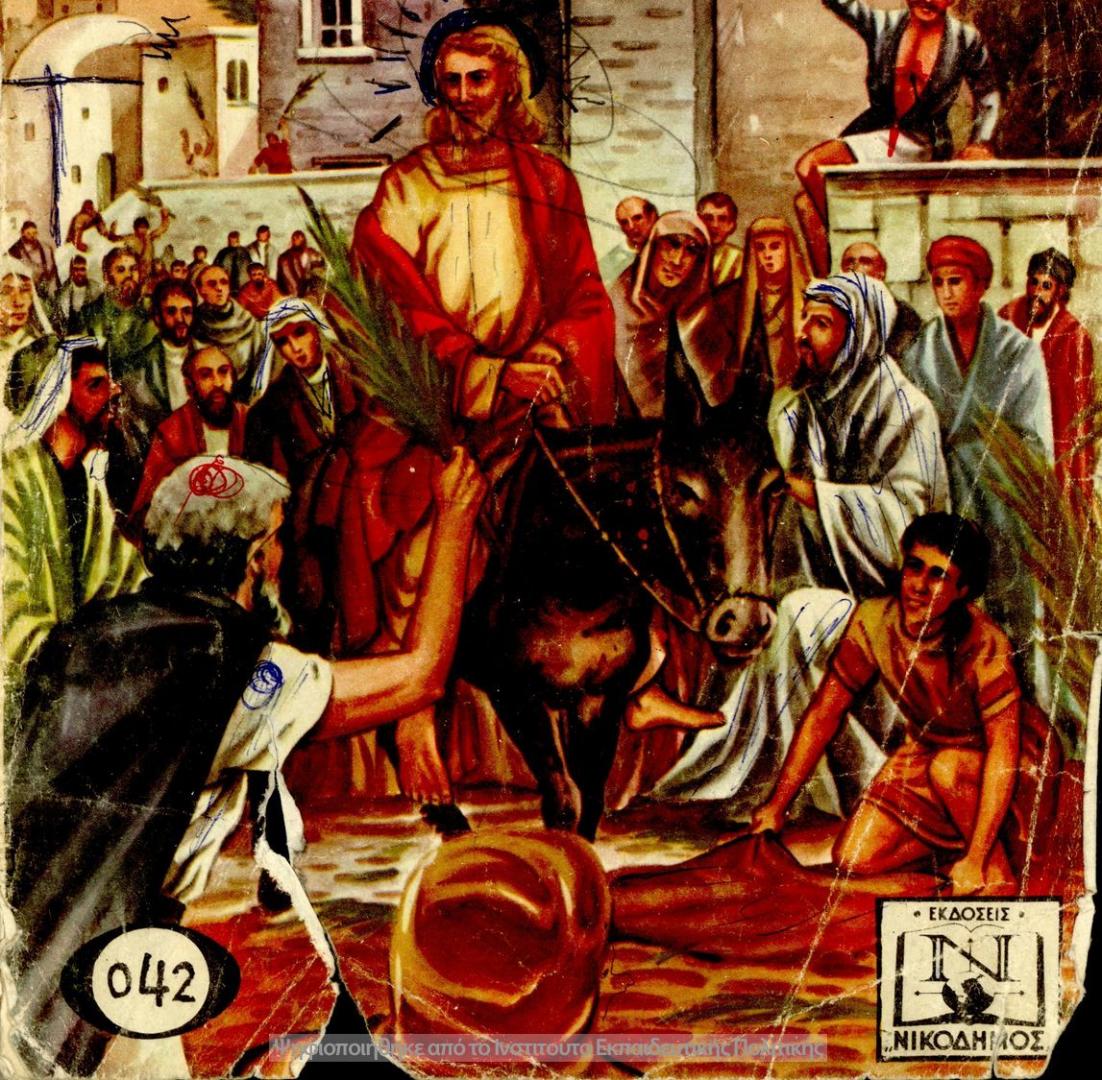

Θρ
66

Πολλού Νησιώδην

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τάξις Δ'

042

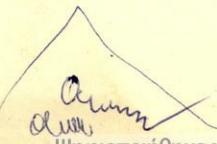
Μεταποίησε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΗΛΗΣΘΑΙΑ

ΚΑΙΝΗ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΑΞΙ Δ'

και βέτος συνδιδασκαλίας

Συνεργασία: Κ. Μακρῆ
Δ. Φασίτσα

Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ
"Ν Ι Κ Ο Δ Η Μ Ο Σ"

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 57 - ΑΘΗΝΑΙ - Τ. Τ. 143

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ, Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ

1. Η Γέννησις τῆς Θεοτόκου

Περίπου πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν, εἰς τὴν μικρὰν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ ἔζοῦσαν δὲ Ιωακεὶμ μὲ τὴν σύζυγόν του Ἀνναν. Ἡσαν καὶ οἱ δύο ἀνθρώποι δίκαιοι καὶ εὐσεβεῖς. Διὰ τοῦτο τοὺς ἐκτιμοῦσαν καὶ τοὺς ἀγαποῦσαν δλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ναζαρέτ.

Ομως μία μεγάλη λύπη ἔθασάνιζε τοὺς δύο αὐτοὺς καλοὺς ἀνθρώπους: Δὲν εἶχαν ἀποκτήσει παιδιά. Ὁ Ιωακεὶμ καὶ ἡ Ἀννα εἶχαν γηράσει πλέον. Ἄλλα ποτὲ δέν ἔλειψεν ἀπὸ τὴν ψυχὴν των ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ πίστις πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεόν. Καὶ συνεχῶς Τὸν παρεκάλουν νὰ δώσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς τέκνον. Ὁ Θεὸς ἔλυπήθη τοὺς δύο εὔσεβεῖς ἀνθρώπους καὶ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς μίαν κόρην. Ἡ χαρά των, δπως καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν συγγενῶν των, ἦτο πολὺ μεγάλη.

Εἰς τὸ νεογέννητον ἔδόθη τὸ ὄνομα Μαρία. Ἀργότερον, δταν ἡ Μαρία ἔγινε μήτηρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὀνομάσθη Θεοτόκος, δηλαδή: μήτηρ τοῦ Θεοῦ. Ὁνομάσθη δμως καὶ Παναγία, διότι ἦτο ἡ περισσότερον Ἀγία ἀπὸ δλας τὰς γυναικας εἰς δλόκληρον τὸν κόσμον.

||| Η Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὰ γενέθλια τῆς Θεοτόκου τὴν 8ην Σεπτεμβρίου.

2. Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

“Οταν ἡ Μαρία ἔγινε τριῶν ἔτῶν, δὲ Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἀννα τὴν ἀφιέρωσαν εἰς τὸν Θεόν καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος. Ὁ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ναοῦ, φωτισμένος ἀπὸ τὸ “Ἄγιον Πνεῦμα, ἐπῆρε τὴν Μαρίαν καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὰ “Ἄγια τῶν Ἄγίων. Τὴν ἡμέραν αὐτήν, κατὰ τὴν δότοίαν διὰ πρώτην φορὰν ἡ Παρθένος Μαρία ἐπῆγε εἰς τὸν Ναόν, ἡ Ἐκκλησία μας τὴν δονομάζει Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Μαρία ἔμεινεν ἐπὶ δώδεκα περίπου ἔτη εἰς τὸν Ναόν. Ὡτο πάντοτε πρόθυμος καὶ ἔξετέλει πιστῶς τὰ θρησκευτικά της καθήκοντα. Καὶ ὅλοι τὴν ἀγαπούσαν διὰ τὴν ταπεινότητα καὶ τὴν εὔσεβειαν τῆς ψυχῆς της.

Οταν οἱ γονεῖς τῆς Μαρίας ἀπέθαναν, οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὴν Μαρίαν. Ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν 15 ἔτῶν, τὴν ἀρραβώνιασσαν μὲν τὸν Ἰωσήφ. Ὁ Ἰωσήφ ἦτο καλὸς καὶ εὔσεβὴς ἀνθρωπος, τὸ δὲ ἐπάγγελμά του ἦτο ξυλουργός. Εἶχε γεννηθῆνε εἰς τὴν Βηθλέεμ καὶ κατήγετο ἀπὸ τὸ γένος τοῦ βασιλέως Δασσίδη.

Τὴν ἑορτάζει δὲ τὴν 21ην Νοεμβρίου. Πολλαὶ πόλεις καὶ χωρία τῆς πατρίδος μας ἑορτάζουν ίδιαιτέρως τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ὡς τοπικὴν ἑορτὴν των.

3. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

Ἡ Μαρία ἔξεχώριζε διὰ τὴν μεγάλην καλωσύνην της, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ ἄλλα τῆς χαρίσματα. Ὅλοι τὴν ἡγάπων εἰς τὴν Ναζαρέτ.

Μίαν ἡλιόλουστον πρωΐαν τῆς ἀνοίξεως παρουσιάσθη αἴφνης ἐνώπιόν της δὲ Ἀρχάγελος Γαβριήλ. Ὡτο ἐνδεδυμένος εἰς τὰ δόλοις ευκαὶ ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα του λευκὸν κρίνον. Ἡ Μαρία προσηύχετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ἐτρόμαξεν. Ὁ Ἄγγελος τὴν ἔχαιρέτησε μὲ τοὺς λόγους τούτους:

— Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, δέ Κύριος μετὰ Σου. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος δέ καρπὸς τῆς κοιλίας σου!

Καὶ συνέχισε: «Μή φοβεῖσαι, Μαρία. Ὁ Θεός σου δίδει τὴν μεγαλυτέραν χάριν. Θὰ γεννήσῃς υἱόν, εἰς τὸν δόποιον θὰ δώσῃς τὸ ὄνομα Ἰησοῦς. Αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Θὰ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν καὶ ἡ βασιλεία Του εἰς τὸν κόσμον θὰ εἶναι αἰώνια καὶ δὲν θὰ ἔχῃ τέλος».

‘Η Μαρία, μόλις συνήλθεν ἀπὸ τὸν φόθον καὶ τὴν ταραχήν της, ἤρωτησε τὸν “Αγγελον:

— Καὶ πῶς θὰ γίνουν ὅλα αὐτά;

Καὶ ὁ “Αγγελος ἀπήντησεν:

— Μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

Τότε ἡ Μαρία ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους της, ἔσκυψε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε μὲ ταπεινότητα:

— "Ἄσ γίνη τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Τὸ χαρμόσυνον αὐτὸ μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν ὀνομάζεται «Ἐύαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου».

||| Ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὸ μέγα γεγονός εἰς τὰς 25 Μαρτίου. Τὴν ιδίαν ἡμέραν ἑορτάζεται καὶ ἡ Ἑθνικὴ μας Ἑορτή.

4. Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

"Οπως θὰ εἴδωμεν, ἡ Θεοτόκος πράγματι ἔγέννησε τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Τὸν ἀνέθρεψε, ἥκουσε τὴν διδασκαλίαν Του καὶ εἶδε τὰ θαύματά Του. Ὅπερε μὲ τὰ Πάθη Του, ἡ καρδία της ἐσπαράχθη μὲ τὴν Σταύρωσίν Του, ἡσθάνθη ἀπέραντον ἀγαλλίασιν μὲ τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὴν Ἀνάληψίν Του εἰς τοὺς Οὐρανούς.

Μετὰ τὴν Σταύρωσίν τοῦ Χριστοῦ, ἡ Θεοτόκος ἔζησε τὴν ὑπόλοιπον ζωὴν Της, μέχρι τῆς «Κοιμήσεώς» Της, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου. Τὴν παραγγελίαν αὐτὴν εἶχε δώσει πρὸς τὴν μητέρα Του δὲ Χριστός, δταν εύρίσκετο ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ μαρτυρίου Του. Ὁ Ἰωάννης ἦτο διὰ τὸν Ἰησοῦν δὲ ἀγαπητότερος τῶν μαθητῶν Του.

Ἡ κατοικία τοῦ Ἰωάννου εύρίσκετο εἰς τὴν Γεθσημανῆ, πλησίον τοῦ ὅρους τῶν Ἐλασίων. Μετὰ ἔτη, δὲ Θεός ἔστειλε μήνυμα πρὸς τὴν Μαρίαν, δτι θὰ τὴν παρελάμβανε ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον ἐπὶ τῆς γῆς ζωὴν, διὰ νὰ τῆς δώσῃ τὴν ζωὴν τὴν Αἰωνίαν εἰς τοὺς Οὐρανούς.

"Οταν ἡ Μαρία προησθάνθη τὸ τέλος Της ἐκάλεσε τοὺς Ἀπόστολούς, οἱ δποῖοι εἶχον διασκορπισθῆ εἰς πολλὰς χώρας καὶ ἐδίδασκον τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ δποία ἐθριάμβευε παρὰ τοὺς φοιτεροὺς διωγμούς. "Οταν οἱ Ἀπόστολοι προσῆλθον πλησίον της, ἡ Παναγία τοὺς ηύλιγησε καὶ τοὺς ἐνεθάρρυνε εἰς τὸ μέγα καὶ δύσκολον ἔργον των. Κατόπιν, ηύχήθη ἀγάπην καὶ εἰρήνην δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατεκλίθη. "Εκλεισε τότε

τούς δόφθαλμούς Της καὶ ἐκοιμήθη, παραδίδουσα τὴν ἀγίαν ψυχήν Της εἰς τὸν "Υψιστὸν.

Εἰς τὴν σεμνὴν κηδείαν τῆς Θεοτόκου ἐπρωτοστάτησαν οἱ Ἀπόστολοι. Ἡκούοντο ὑμνοί καὶ μελωδίαι ἀγγέλων: Οἱ Οὐρανοὶ ὑπεδέχοντο τὴν «τιμιωτέραν τῶν Χερουσθεὶ μὲν καὶ ἐνδοξότέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείων». Τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ταφὴν Της, οἱ Ἀπόστολοι μετέβησαν εἰς τὸν τάφον τῆς Θεοτόκου διὰ νὰ προσκυνήσουν. Ὁ τάφος ὅμως ἦτο κενός, διότι ἡ Παναγία εἶχεν ἀναληφθῆ εἰς τοὺς Οὐρανούς, δπως καὶ ὁ Σωτὴρ ἥμῶν Ἰησοῦς.

Ἡ Ἐκκλησία μας ὀνομάζει τὸ τέλος τῆς Παναγίας «Κοιμητήριον τῆς Θεοτόκου». Διότι ἡ Θεοτόκος δὲν ἀπέθανε, ἀλλὰ ἐκοιμήθη. Ζῇ εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν πιστῶν Χριστιανῶν. Ζῇ καὶ εἰς τοὺς Οὐρανούς, διὰ νὰ μεσιτεύῃ εἰς τὸν Θεόν διὰ τὴν σωτηρίαν μας. Ἄς ζητῶμεν λοιπὸν ἀπὸ αὐτὴν διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιοι καὶ δρθόν, μὲ τὰς πράξεις μας καὶ μὲ τὴν καθημερινὴν προσευχὴν μας καὶ μὲ τὴν ψυχὴν μας καθαρὰν καὶ ἀγνήν. Ἡ Θεοτόκος θὰ εἰσακούσῃ. Καὶ θὰ κάμη πάντοτε τὸ πρέπον δι' ἥμᾶς.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔσπειρε τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου τὴν 15ην Αὐγούστου. Ἡ μεγαλοπρεπεστέρα καὶ ἐπισημοτέρα τελετὴ γίνεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Τήγου, τὴν «Μεγαλόχαρη», διόπου εὑρίσκεται καὶ ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν Της.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: **Δαθίδ:** Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (1055—1014 π.Χ.). Ἐφόνευσε διὰ σφενδόνης τὸν γίγαντα Γολιάθ. Διεδέχθη τὸν Σαούλ καὶ κατέστησε πρωτεύουσαν τὴν Ἱερουσαλήμ. Ποιητής καὶ προφήτης. • **Ινσοῦς:** Τὸ ὄνομα σημαίνει κατὰ λέξιν: Σωτήρ. • **Σεραφεῖμ:** Τάγμα ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς Γραφὰς φέρουν ἀπὸ 3 ζεύγη πτερύγων. • **Χερουσθεῖμ:** Τάγμα ἀγγέλων ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν φρούρησιν τοῦ Παραδείσου μετὰ τὸν πτῶσιν τῶν πρωτοπλάστων.

MNIMONIKA: Ναζαρέτ, Ἰωακείμ, Ἀννα, Μαρία, Θεοτόκος, Παναγία, 3 ἑτῶν, "Άγιον Πνεῦμα, Εισόδια, Ἰωσήφ, ξυλουργός, Βηθλεέμ, ἀρχάγγελος Γαβριήλ, Εύαγγελισμός, «Θέλημα Κυρίου», οἰκία Ἰωάννου, Γεοθημανῆ, Ἀπόστολοι, Κοιμησις, Χερουσθεῖμ, Σεραφεῖμ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Πρὸ 2.000 ἑτῶν ἔζων ὄτεκνοι εἰς Ναζαρέτ διατηροῦσι τὴν θεοτόκην Αννανίαν. Κατόπιν προσευχῶν τῶν ἀπέκτησαν κόρην, δόνομα

σθεῖσαν Μαρίαν. "Οταν ἔγινε 3 ἑτῶν τὴν ἔφεραν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὴν ἀφιέρωσαν εἰς τὸν Θεόν. Τὴν «ἴσοδον» τῆς Μαρίας εἰς τὸν Ναὸν ἡ Ἐκκλησία μας ἐօρτάζει μὲ τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀργύτερον οἱ Ἱερεῖς Τὴν ἐμνήστευσαν μὲ τὸν ξυλουργὸν Ἰωσήφ. Ἐνώπιόν Τῆς ἐνεφανίσθη ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ καὶ εὐηγγελίσθη εἰς Αὐτήν, ὅτι θὰ γεννήσῃ τὸν Γιόν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον θὰ δονομάσῃ Ἰησοῦν. Ἡ Μαρία ὠνομάσθη καὶ Θεοτόκος καὶ Παναγία. Δι' αὐτὸ μετὰ τὴν Σταύρωσιν ἡ Παναγία ἔζησε μὲ τὸν μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννην εἰς Γεσθημανῆ. Μετὰ ἀπό πολλὰ ἔτη, ὁ Θεός Τὴν ἐκάλεσεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰωνίαν εἰς τοὺς Οὐρανούς. "Υμνοὶ καὶ μελῳδίαι ἀγγέλων ἤκουοντο εἰς τὴν κηδείαν τῆς Θεοτόκου.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ ἔζων ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα; 2) Ποία ἦτο ἡ μεγάλη των λύπη; 3) Τι ἔκαμεν ὁ Θεός ὅταν τοὺς ἐλυπήθη; 4) Πῶς ὠνομάσθη ἡ κόρη των; 5) Πότε οἱ γονεῖς τῆς ἀφιέρωσαν τὴν Μαρίαν εἰς τὸν Θεόν; 6) Πότε ἡ Ἐκκλησία μας ἐօρτάζει τὸ μέγα τοῦτο γεγονός; 7) Μὲ ποίον ἐμνήστευσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Μαρίαν; 8) Τι ἀνήγγειλεν ὁ ἀρχάγγελος εἰς τὴν Παναγίαν; 9) Τι εἶπεν ἡ Μαρία; 10) Πότε ἐօρτάζεται ὁ Εὐαγγελισμός; 11) Ποῦ ἔμεινε ἡ Θεοτόκος μετὰ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Σωτῆρος; 12) Ποίον ύπηρξε τὸ ἐπίγειον τέλος τῆς; 13) Πῶς καὶ πότε ἐօρτάζεται;

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

1. Ὁ Ζαχαρίας καὶ ἡ Ἐλισάβετ

Τὴν ἴδιαν ἐποχήν, εἰς τὴν πόλιν Χερών, κοντὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἔζη δὲ ἵερεὺς Ζαχαρίας μὲ τὴν σύζυγόν του Ἐλισάβετ. Καὶ οἱ δύο ἥσαν ἀνθρωποι δίκαιοι καὶ εὐσεβεῖς. Πάντοτε δύμως ἡσθάνοντο βαθεῖαν λύπην, διότι δὲν εἶχον ἀποκτήσει τέκνα. Διὰ τοῦτο, καθημερινῶς προσηύχοντο εἰς τὸν Κύριον καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ τοὺς δώσῃ τέκνον.

Μίαν ἡμέραν, τὴν ὕραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ζαχαρίας εύρισκετο εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἔθυμίαζεν, ἐνεφανίσθη αἴφνης ἐμπρός του ἄγγελος Κυρίου.

‘Ο Ζαχαρίας ἐφοθήθη μόλις τὸν εἶδε. ‘Ο ἄγγελος δύμως τὸν καθημερινῶς καὶ τοῦ εἶπε:

— Μὴ φοβεῖσαι, Ζαχαρία. ‘Ο Θεὸς εἰσήκουσε τὰς προσευχάς σου καὶ ἡ Ἐλισάβετ θὰ γεννήσῃ υἱόν, τὸν ὃποιον θὰ ὀνομάσῃς ‘Ιωάννην.

‘Ο Ζαχαρίας δὲν ἐπίστευσεν ἀμέσως τὸν ἄγγελον. Καὶ ἀπῆντησε:

— Πῶς θὰ γίνη αὐτό, ἀφοῦ καὶ ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου εἴμεθα γέροντες;

‘Ο ἄγγελος τότε τοῦ εἶπεν:

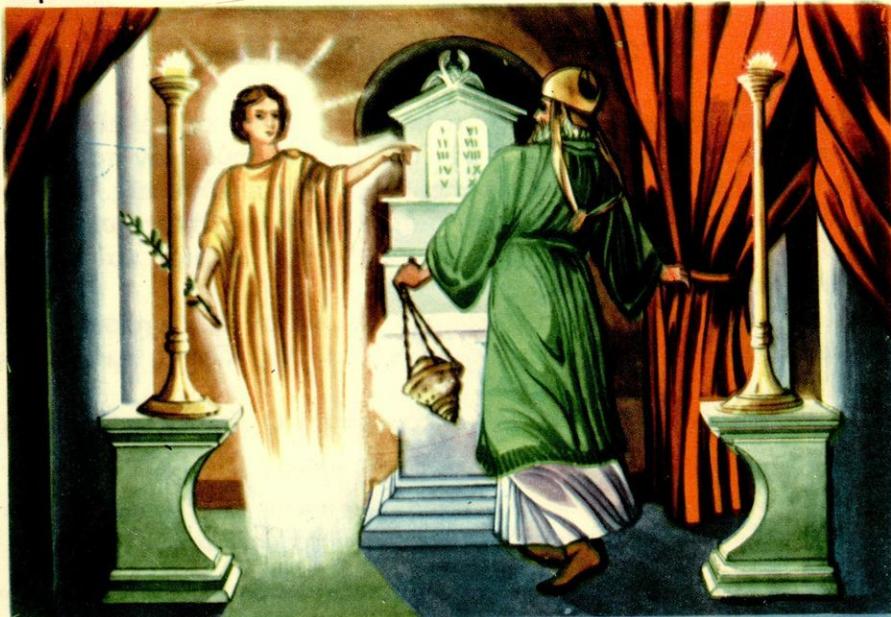
— Καὶ ὅμως, θὰ γίνη. ‘Ο Θεὸς μὲν ἔστειλε διὰ νὰ σοῦ ἀναγγείλω τὴν εὐχάριστον αὐτὴν εἰδησιν. Ἐπειδὴ ὅμως σὺ δὲν ἐπίστευσες, θὰ μείνῃς ἀφωνος μέχρις ὅτου ταῦτα πραγματοποιηθοῦν».

Καὶ ἀφοῦ εἶπεν αὐτά, ὁ ἄγγελος ἐξηφανίσθη.

Ταραγμένος δὲ Ζαχαρίας ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν διὰ νὰ εὐλογήσῃ. Ἀλλὰ δὲν ἤδυνατο νὰ ὅμιλήσῃ. “Οταν κατόπιν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Χεθρών, ἔδωσε μὲν νοήματα εἰς τὴν Ἐλισάβετ νὰ ἐννοήσῃ τὶ εἶχεν ἴδει καὶ ἀκούσει εἰς τὸν ναόν.

2. Ἡ Γέννησις τοῦ Ἰωάννου

Πράγματι, ὅστερα ἀπὸ ἐννέα μῆνας ἡ Ἐλισάβετ ἐγέννησεν υἱόν. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία γονέων, συγγενῶν καὶ φίλων ἦτο μεγάλη.

“Οταν συνεπληρώθησαν δικτώ ἡμέραι από τὴν γέννησιν, ὅλοι οἱ συγγενεῖς συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ζαχαρίου, διὰ νὰ δώσουν ὄνομα εἰς τὸ νεογέννητον. “Ολοὶ ἐπέμενον, ὅτι τὸ παιδίον ἔπρεπε νὰ λάθη τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του. Ἡ Ἐλισάβετ ὅμως ἤθελε νὰ δονομασθῇ τὸ τέκνον τῆς Ἰωάννης. Οἱ συγγενεῖς ἔφεραν ἀντίρρησιν, διότι κανεὶς δὲν εἶχε τὸ ὄνομα αὐτὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν.

Τότε ἐζήτησαν μὲ νοήματα τὴν γνώμην τοῦ Ζαχαρία. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς ἦτο ἄφωνος, ἐζήτησε μίαν πλάκαν καὶ ἔγραψεν εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα «Ιωάννης».

Τὴν ιδίαν στιγμήν, ἡ γλῶσσα του ἐλύθη. Ἡρχισε νὰ δημιλῇ καὶ νὰ λέγῃ λόγους προφητικούς διὰ τὸ νεογέννητον. Εἶπεν, ὅτι θὰ γίνη μέγας προφήτης καὶ θὰ προετοιμάσῃ τὸν δρόμον τοῦ Χριστοῦ. “Οσοι παρευρίσκοντο, ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπὸ τὸ θαῦμα.

Μὲ τὸν καιρόν, τὸ παιδίον ἐμεγάλωνε πλησίον τῶν γονέων του. Καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰωάννης ἐγίνετο συνεχῶς καλύτερος ἀπὸ δλα τὰ παιδιά τῆς Χεθρών, τόσον εἰς τὴν σκέψιν δσον καὶ εἰς τὰ ἔργα του.

||| Η Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου τὴν 24ην Ἰουνίου.

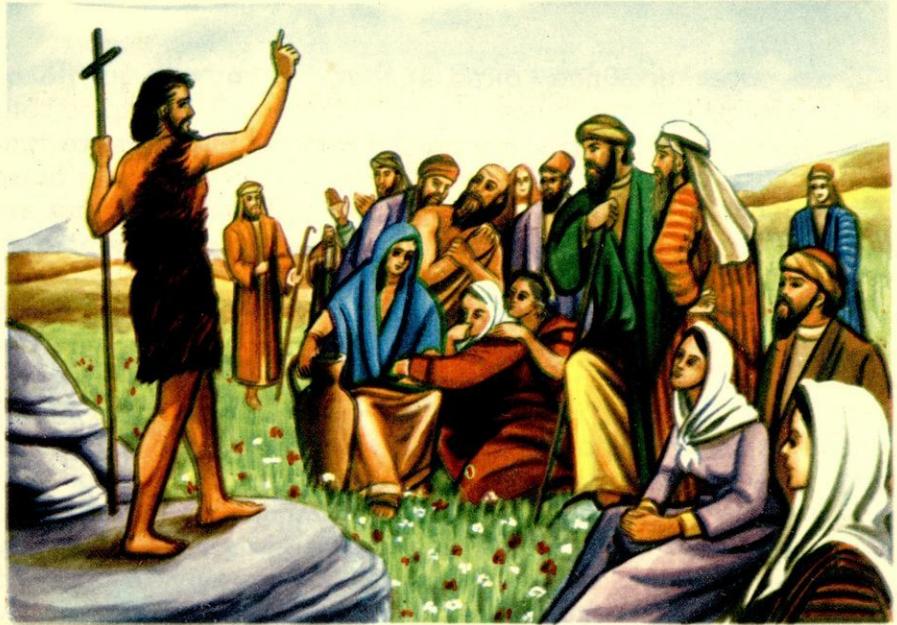
3. Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου

‘Ο Ἰωάννης ἐμεγάλωσε μὲ εὔσέθειαν καὶ πίστιν εἰς τὸν Θεόν. Ἐνωρὶς ἔφυγεν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἔρημον τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου.

Ἐκεὶ ἔζούσε βίον ἀσκητικόν. Προσηγέρετο καὶ ἐμελέτα τὰς Γραφάς. Εἶχεν δλας τὰς ἀρετάς: Ὅτο ταπεινός, δίκαιος καὶ εὔσεβής. Ἐφόρει ἔνδυμα ἀπὸ τρίχας καμήλας καὶ ἔζωνε τὴν μέσην του μὲ δερματίνην ζώνην. Ἔτρωγε μόνον μέλι ἀπὸ ἀγρίας μελίσσας καὶ τρυφεροὺς βλαστούς χόρτων.

Κατὰ τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἥρχισε νὰ κηρύττῃ, προσπαθῶν νὰ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας.

— Μετανοεῖτε ἔλεγε, διότι πλησιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Γρήγορα ἡ διδασκαλία του ἔγινε γνωστή εἰς δλην τὴν χώραν. Πλήθη ἀνθρώπων ἐμαζεύοντο εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ ἀκούσουν τὸ κήρυγμα τοῦ μεγάλου Προφήτου. "Οσους μετενόυν εἰλικρινῶς, τοὺς ἐθάπτιζεν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν.

Πολλοὶ εἶχον πιστεύσει, δτι ὁ Ἰωάννης ἦτο ὁ Μεσσίας, τὸν δποῖον πάντοτε ἀνέμενον οἱ Ἰουδαῖοι. Ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης τοὺς ἔλεγε:

—Ἐγὼ ἐτοιμάζω μόνον τὸν δρόμον διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος. Ἐγώ, σᾶς βαπτίζω μὲ νῦδωρ, ἀλλὰ Ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ θὰ σᾶς βαπτίσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον. Ἐκεῖνος εἶναι πολὺ ἀνώτερός μου. Ἐγὼ δὲν εἴμαι ἴκανὸς οὔτε τὰ κορδόνια τῶν ὑποδημάτων του νὰ λύσω».

“Οταν ἥρχισε νὰ διαδίδεται ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰωάννου, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀνησύχησαν. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐπῆγαν νὰ τὸν ἀκούσουν.

— Ποῖοι εἰσθε σεῖς; ἡρώτησεν ὁ Προφήτης.

— Εἴμεθα Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι. "Ηλθομεν διὰ νὰ μάθωμεν ἢαν εἴσαι ὁ Μεσσίας.

— "Οχι , άπτίνησεν δ 'Ιωάννης. «Έκείνος ἔρχεται ὑστερα ἀπὸ ἐμέ».

·Ο 'Ιωάννης εἶναι ἐκεῖνος δ ὅποιος προητοίμασε τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ δεχθοῦν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. "Ηνοιξε, δηλαδή, καὶ προητοίμασε τὸν δρόμον διὰ τὸν Χριστόν. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Πρόδρομος.

||| 'Η Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὸν Ιωάννην τὸν Βαπτιστὴν τὴν 7ην Ιανουαρίου.

4. Η ἀποκεφάλισις τοῦ Προδρόμου

·Ο 'Ιωάννης ἔσυνέχισε μὲ θάρρος τὸ κήρυγμά του. Μὲ αὐστηροὺς λόγους κατηγόρει κάθε ἀμαρτωλόν. Κατηγόρει ἀκόμη καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ιουδαίας Ἡρώδην καὶ τὴν σύζυγόν του Ἡρώδια, διὰ τὴν ἀνήθικον ζωὴν των.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

‘Ο ‘Ηρώδης ἐπληροφορεῖτο τὰς κατηγορίας τοῦ ’Ιωάννου καὶ ἔθυμων πολύ. Δέν ἐτόλμα δύμας νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Ἐφοթεῖτο τὸν λαόν, δ ὅποιος ἤγάπα πολὺ τὸν ’Ιωάννην.

Περισσότερον καὶ ἀπὸ τὸν ‘Ηρώδην ἐμισοῦσε τὸν ’Ιωάννην ἡ ‘Ηρωδιάς. Προσεπάθει νὰ εὕρῃ τρόπον διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ. Εἰς τὸ τέλος, κατώρθωσε μὲ τὴν ἐπιμονήν της νὰ πείσῃ τὸν ‘Ηρώδην νὰ συλλάβῃ τὸν ’Ιωάννην καὶ νὰ τὸν φυλακίσῃ.

‘Ο ’Ιωάννης ἔξηκολούθησε καὶ μέσα ἀπὸ τὴν φυλακὴν νὰ κατηγορῇ τοὺς κακοὺς βασιλεῖς. Τοῦτο ἔξηγριώσε ἀκόμη περισσότερον τὴν ‘Ηρωδιάδα. Ἀνεζήτει τρόπον διὰ νὰ ἐκδικηθῇ. Τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν τὴν εὗρε τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν δ ‘Ηρώδης ἔώρταζε τὰ γεννέθλιά του.

Εἰς τὴν ἔօρτην αὐτὴν εἶχον συγκεντρωθῆ δῶλοι οἱ ἄρχοντες τῆς ’Ιουδαίας. Ἡ κόρη τῆς ‘Ηρωδιάδος, ἡ Σαλώμη, ἔχόρευσε κατὰ τὴν ἔօρτην τόσον ὥραία, ὥστε δ ‘Ηρώδης εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν του ὥρκισθη νὰ τῆς προσφέρῃ δ, τι τοῦ ζητήσῃ. Τότε ἡ Σαλώμη, σύμφωνα μὲ τὴν συμβουλὴν τῆς κακῆς μητρός της, ἔζητησεν ἀπὸ τὸν ‘Ηρώδην, νὰ τῆς προσφέρῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ’Ιωάννου μέσα εἰς ἐν «πινάκιον».

‘Ο ‘Ηρώδης ἐστενοχωρήθη πολὺ ὅταν ἤκουσε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Σαλώμης. Διὰ νὰ κρατήσῃ δύμας τὸν ὅρκον του, ἐπρόσταξε νὰ ἀποκεφαλίσουν τὸν ’Ιωάννην. Καὶ ὅταν τοῦτο ἔγινεν, δ ‘Ηρώδης παρέδωσεν εἰς τὴν Σαλώμην τὴν κεφαλὴν τοῦ ’Ιωάννου «ἐντὸς πινακίου».

Βαθύτατος ἦτο δ πόνος καὶ ἡ θλῖψις τῶν πιστῶν καὶ μαθητῶν τοῦ ’Ιωάννου. Παρέλασθον κλαίοντες τὸ σῶμα του καὶ τὸ ἔθαψαν.

‘Ο ’Ιωάννης εἶναι δ μεγαλύτερος καὶ τελευταῖος προφήτης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

||| Η Ἐκκλησία μας ἔօρτάζει τὸν ἀποκεφαλισμὸν τοῦ Προδρόμου τὴν 29ην Αὐγούστου.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: **Μεσσίας:** Κατά λέξιν (εἰς τὰ ἔθραικά: Μασίλχ) σημαίνει: δὲ κεχρισμένος, αὐτὸς δὲ ποῖος ἔχει χρισθῆ, δὲ Χριστός. Οἱ Ἰουδαῖοι ἀνέμενον ἀπὸ αὐτῶν τὸν Μεσσίαν ὡς λυτρωτὴν καὶ ἐλευθερωτὴν τῶν, δύος εἶχον προαναγγεῖλει καὶ οἱ προφῆται. **Φαρισαῖοι:** Ὅπαδοι θρησκευτικῆς αἵρεσεως εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Ἐνδιεφέροντο μόνον διὰ τὴν τήρησιν τῶν τύπων τῆς θρησκείας καὶ ὅχι διὰ τὸ πραγματικόν της περιεχόμενον. Ὅπερηφανεύοντο διὰ τὴν ἐπιφανειακὴν ἀρετὴν τῶν καὶ περιεφρόνουν ὡς ἀμαρτωλούς ὅλους τοὺς ὄλλους. Οἱ Χριστός ἐπανειλημμένως τοὺς κατηγόρησε καὶ ἀπεκάλυψε τὴν ὑποκρισίαν των. **Χεθρών:** ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἰουδαίας. Εἶχε διατελέσει ἔδρα τοῦ Δασθίδ. Εἰς Χεθρών εἶχε ταφῆ δὲ Ἀθραάμ.

MNHMONIKA: Χεθρών, Ζαχαρίας ἄφωνος, γέννησις καὶ βάπτισις Ἰωάννου, κήρυγμα, Ἰορδάνης, βάπτισμα, Πρόδρομος, Ἡρώδης, Ἡρῳδιάς, Σαλώμη, χορός, ἀποκεφάλισις Ἰωάννου, «πινάκιον».

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς Χεθρών ἔζων γέροντες καὶ ἀτεκνοί δὲ Ζαχαρίας καὶ ἡ Ἐλισάβετ. Ἀγγελοις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ζαχαρίαν ὅτι θὰ ἀ-

ποκτίσουν υἱόν. Ἐπειδὴ δὲ Ζαχαρίας δὲν ἐπίστευσεν ἀμέσως, παρέμεινεν ἄφωνος μέχρι τῆς βαπτίσεως τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου. “Οταν δὲ Ἰωάννης ἐμεγάλωσεν, μετέθη εἰς τὸν Ἰορδάνην, ἔζη ὡς δασκητής καὶ ἐκήρυττε τὴν μετάνοιαν. Γίολοι Ἰουδαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἦτο δὲ Μεσσίας, ὅλα δὲ Ἰωάννης ἦτο μόνον δὲ Πρόδρομος διὰ τὸν Μεσσίαν. Ἐπειδὴ κατηγόρει κάθε ἀμαρτωλόν, ἀκόμη καὶ τὸν βασιλέα Ἡρώδην καὶ τὸν Ἡρῳδάδα, δὲ Ἡρώδης τὸν συνέλαβε. Καὶ ἀργότερον, κατ’ ἐπιθυμίαν τῆς Σαλώμης, διέταξε νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ ἔζων δὲ Ζαχαρίας καὶ ἡ Ἐλισάβετ; 2) Ποιὰ ἦτο ἡ αἰτία τῆς λύπης των; 3) Τι ἀνήγγειλεν δὲ ἄγγελος εἰς τὸν Ζαχαρίαν; 4) Πῶς ἐτίμωρήθη δὲ Ζαχαρίας, διότι δὲν ἐπίστευσεν; 5) Πῶς ἔγινεν ἡ βάπτισις τοῦ νεογεννήτου; 6) Τι ἔκαμεν δὲ Ἰωάννης ὅταν ἐμεγάλωσεν; 7) Τι ἔλεγεν ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἐνόμιζον ὡς Μεσσίαν; 8) Τι εἶπεν εἰς τοὺς Φαρισαίους; 9) Διατί εἶχε προκαλέσει τὴν δργὴν τοῦ Ἡρώδου καὶ τῆς Ἡρῳδίδος; 10) Πῶς κατώρθωσεν ἡ Ἡρῳδιάς νὰ ἐπιτύχῃ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάννου; 11) Τι ἔζητοσεν ἡ Σαλώμη ἀπὸ τὸν Ἡρώδην;

—
—
—
—
—

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Η Γέννησις τοῦ Χριστοῦ

Ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θά ἐγεννᾶτο ὑπὸ τῆς Θεοτόκου ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δὲ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Ὁκταβιανὸς Αὔγουστος διέταξε νὰ γίνῃ ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ εἰς ὀλόκληρον τὸ Ρωμαϊκὸν κράτος. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς ἀπογραφῆς κάθε πολίτης ἔπρεπε νὰ εύρισκεται εἰς τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του.

Ο Ἰωσήφ, μαζὶ μὲ τὴν Μαρίαν, ἔξεκίνησαν διὰ τὴν Βηθλεέμ, τόπον τῆς καταγωγῆς των, διὰ νὰ ἀπογραφοῦν ἐκεῖ.

Εἶχε νυκτῶσει δταν ἔφθασαν εἰς τὴν Βηθλεέμ. Τὰ ξενοδοχεῖα τῆς μικρᾶς πόλεως ἦσαν γεμάτα ἀπὸ ξένους, λόγω τῆς ἀπογραφῆς. Τὸ 16ον καὶ αἱ οἰκίαι. Τοῦτο ἤναγκασε τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Μαρίαν νὰ περάσουν τὴν νύκτα των εἰς ἓν μικρὸν σπήλαιον, ἔξω τῆς πόλεως. Τὸ σπήλαιον αὐτὸ δέχρησίμευεν ὡς σταῦλος ζώ-

ων. "Εστρωσαν προχείρως διά νὰ κοιμηθοῦν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σταύλου, πλησίον μιᾶς φάτνης. Μόνον μερικά ζῶα τούς έσυντρόφευον.

Τὰ μεσάνυκτα, ἡ Θεοτόκος ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον τὸν Ἰησοῦν. Τὸν ἐτύλιξαν προχείρως εἰς τὰ σπάργανα καὶ Τὸν ἐτοποθέτησαν εἰς τὴν φάτνην.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην φῶς οὐράνιον ἔλαμψε καὶ ἐφώτισε τὸν σταύλον. Ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπήλαιον ἡ σκοτεινὴ νὺξ εἶχεν ἀλλάξει: Μία ἔξαισία καὶ φωτεινὴ λάμψις ἔφθανεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐφώτιζε τὴν νυκτερινὴν φύσιν.

Οἱ οὐρανοὶ εἶχον ἀνοίξει. "Αγγελοι κατῆλθον μέχρι τοῦ σπηλαίου καὶ ἔψαλλον μὲ τὴν γλυκυτάτην φωνὴν των:

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ».

Οἱ ποιμένες, οἱ ὅποιοι ὅγρυπνούσαν καὶ ἐφύλαττον τὰ ποιμνιά των γύρω ὅπο τὴν Βηθλεέμ, παρηκολούθουν μὲ κατάνυξιν καὶ ἱερὸν φόθον τὸ θαυμάσιον ὄραμα. "Αγγελος Κυρίου ἐνεφανίσθη τότε, τούς ἐπλησίασε καὶ εἶπεν:

— Μὴ φοβεῖσθε! Σήμερον ἐγεννήθη ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Δύνασθε καὶ σεῖς νὰ τὸν ἴδητε, εὐρίσκεται εἰς ἐκεῖνο ἐκεὶ τὸ σπήλαιον.

Οἱ βοσκοὶ ἐπῆραν θάρρος καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὸ σπήλαιον. "Οταν εἰσῆλθον, εἶδον τὸ Θεῖον Βρέφος μέσα εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων. Μὲ φόβον, πίστιν καὶ θαυμασμὸν ἐγονάτισαν καὶ προσεκύνησαν τὸν Χριστόν. Ἀργότερον διελάλησαν τὸ θαῦμα εἰς ὀλόκληρον τὴν πόλιν τῆς Βηθλεέμ.

||| 'Η Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ τὰ Χριστού γεννα, τὴν 25ην Δεκεμβρίου. Είναι ἡ μεγαλυτέρα ἑορτὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ψάλλονται δὲ κατ' αὐτὴν τὰ ἀκόλουθα τροπάρια:

α' (**ἀπολυτίκιον**) 'Η γέννησίς Σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. Ἐν αὐτῇ γάρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο Σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ Σὲ γινώσκειν ἔξ υψους ἀνατολήν, Κύριε, δόξα Σοι.

β' (**κοντάκιον**) 'Η παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον τῷ Ἀπροσίτῳ προσάγει. "Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι, Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὄδοιποροῦσι, δι' ἡμᾶς γάρ ἐγεννήθη παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

γ' Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἔξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς ύψωθητε. "Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσαν γῆν καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

2. 'Η Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ

Τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μαρία ἔφεραν τὸ Θεῖον Βρέφος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἡ τὸ ἔθιμον τῶν Ἰουδαίων νὰ παρουσιάζουν εἰς τὸν ναὸν τὸ πρωτότοκον νεογέννητον ἄρρεν τέκνον των, 40 ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησίν του.

"Υπῆρχε ἀκόμη ἔθιμον νὰ προσφέρουν οἱ γονεῖς κατὰ τὴν τελετὴν ἓνα ἀμνὸν καὶ μίαν περιστερὰν ἢ τρυγόνα ὡς θυσίαν. Ἐάν οἱ γονεῖς ἦσαν πτωχοὶ προσέφερον μόνον ζεῦγος περιστερῶν ἢ ζεῦγος τρυγόνων.

“Οταν ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Ναόν, ἵτο δὲ γέρων Συμεὼν εἶχε φανερώσει εἰς αὐτόν, διὰ πρὶν ὅποθάνῃ θάξει τὸν Χριστόν. Μόλις δὲ Συμεὼν ἀντίκρυσε τὸ βρέφος, ἤννόσεν διὰ τοῦτο ἵτο δὲ Χριστός. Τὸν ἔλαθεν εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ ἐφώναξεν:

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα.

Δηλαδή: «Τώρα, ποὺ εἶδον τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἃς ἀποθάνω». Εἶπε καὶ ἄλλους ἀκόμη προφητικοὺς λόγους καὶ ηὐλόγησε τὸ παιδίον καὶ τοὺς γονεῖς του.

Μετὰ τὴν τελετὴν, δὲ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Βηθλεέμ. Ἡ παρουσίασις τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν Ναὸν ὠνομάσθη Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, διότι δὲ Συμεὼν ὑπήντησε τὸν Κύριον, δηλαδὴ Τὸν ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Ἐορτάζεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μας τὴν 2ην Φεβρουαρίου.

3. Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων

Κατὰ τὴν θείαν νύκτα, κατὰ τὴν δποίαν ἐγεννήθη ὁ Χριστός, μακράν εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς τρεῖς Μάγοι (δηλαδὴ σοφοί) εἶδον εἰς τὸν οὐρανὸν ἔνα νέον λαμπρὸν ἀστέρα. Τοῦτο ἐπρόξενησεν εἰς αὐτοὺς μεγάλην ἐντύπωσιν, ἥννόησαν δὲ ὅτι κάπου εἶχε γεννηθῆ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Ἐξεκίνησαν τότε καὶ, μὲ δῦναγόν τὸ λαμπρὸν ἀστρον, ἔφθασαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. “Οταν ἔφθασαν ἔκει ἥρχισαν νὰ ἐρωτοῦν, «Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;»

“Οταν δὲ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ τρεῖς Μάγοι ἀναζητοῦν κάποιον νεογέννητον βασιλέα, κατετρόμαξεν. Ἐφόθηθη μήπως δὲ νέος βασιλεὺς τοῦ πάρη τὸν θρόνον. Ἐκάλεσεν ἀμέσως εἰς τὰ ἀνάκτορα τοὺς Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ εἴπουν: Ποῦ λέγουν αἱ Γραφαὶ ὅτι θὰ γεννηθῆ ὁ Χριστός;

Οἱ ἱερεῖς ἀπήντησαν, ὅτι, κατὰ τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ὁ Μεσσίας θὰ γεννηθῆ εἰς τὴν Βηθλεέμ. Τότε δὲ Ἡρώδης ἐκάλεσε τοὺς τρεῖς Μάγους καὶ τοὺς εἶπεν:

—Ο βασιλεὺς ἐγεννήθη εἰς τὴν Βηθλέεμ. Πηγαίνετε νὰ τὸν προσκυνήσητε. Σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ ἐπανέλθετε καὶ νὰ μοῦ εἴτητε ποῦ εύρίσκεται. Διότι θέλω νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ νὰ τὸν προσκυνήσω.

“Οταν οἱ Μάγοι ἔξῆλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶδον καὶ πάλιν τὸ λαμπρὸν ἄστρον εἰς τὸν οὐρανόν. Τὸ ἡκολούθησαν καὶ δδηγούμενοι ἀπὸ αὐτὸν ἔφθασαν εἰς τὴν Βηθλεέμ. Ἐκεῖ, τὸ ἄστρον ἐστάθη ἀκριθῶς ἐπάνω ἀπὸ τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν δόποιαν εὑρίσκετο δὲ Χριστός.

Εἰσῆλθον τότε εἰς τὴν οἰκίαν, ἔγονάτισαν καὶ προσεκύνησαν τὸν Σωτῆρα. Τοῦ προσέφερον δὲ ὡς δῶρα: Χρυσόν, λίθανον, σμύρναν.

Πρὶν δῆμως ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των, τὴν νύκτα, ἐνῷ ἐκοιμῶντο, παρουσιάσθη εἰς αὐτοὺς ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε:

—Μὴ ἐπιστρέψητε εἰς τὸν Ἡρώδην. Διότι θέλει νὰ φονεύσῃ τὸν νεογέννητον Ἰησοῦν. Νὰ ἐπανέλθητε ἀπὸ ἄλλον δρόμον εἰς τὴν πατρίδα σας.

Οἱ Μάγοι ἐπραξαν δπως εἶπεν δ ἄγγελος: Ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πατρίδα των χωρὶς νὰ συναντήσουν τὸν Ἡρώδην. Οὕτως, δὲ κακὸς Ἡρώδης δὲν κατώρθωσε νὰ πληροφορηθῇ ἀκριθῶς ποῦ εὑρίσκετο δὲ Χριστός.

4. Ἡ φυγὴ εἰς Αἴγυπτον

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Μάγων, παρουσιάσθη εἰς τὸν Ἰωσῆφ κατὰ τὸν ὑπνον του ἄγγελος Κυρίου καὶ τοῦ εἶπεν:

—Ιωσῆφ, παράλαβε τὸ Παΐδιόν καὶ τὴν Μητέρα Του καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Διότι δὲ Ἡρώδης ἔχει σκόπὸν νὰ Τὸ φονεύσῃ. Θὰ μείνης ἐκεῖ, ἔως ὅτου σὲ εἰδοποιήσω.

Ο Ἰωσῆφ ἔξετέλεσεν ἀμέσως τὴν παραγγελίαν τοῦ ἄγγελου: Ἐπῆρε τὴν Μαρίαν μὲ τὸ Θεῖον Βρέφος καὶ ἔφυγαν κρυφίως εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ο κακὸς Ἡρώδης δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἔξουσίαν

εἰς τὴν Αἴγυπτον, διότι ἔκει ἐκυθέρνα ἄλλος διοικητής τῶν Ρωμαίων.

Εἰς τὸ μεταξύ, ὁ Ἡρώδης ἐπερίμενε ματαίως εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα νὰ ἐπιστρέψουν οἱ Μάγοι, διὰ νὰ τὸν πληροφορήσουν ποὺ εὑρίσκετο ὁ Χριστός. "Οταν ἔμαθε δέ, ὅτι οἱ Μάγοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἄλλον δρόμον διὰ τὴν πατρίδα των, ἐθύμωσε πολύ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦδύνατο πλέον νὰ ἀνεύρῃ τὸν Ἰησοῦν, διέταξε νὰ θανατωθοῦν εἰς τὴν Βηθλεέμ καὶ τὰ περίχωρα ὅλα τὰ νῆπια, ἀπὸ νεογέννητα μέχρι ἡλικίας δύο ἑτῶν.

Δεκατέσσαρας χιλιάδας νῆπια κατέσφαξαν οἱ στρατιῶται, οἱ ὅποιοι ἀνέλασθον νὰ ἐκτελέσουν τὴν φοβεράν προσταγήν. Εἰς δλην τὴν περιοχὴν τῆς Βηθλεέμ ἔγινε μέγας θρῆνος καὶ δυρμός.

"Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀπασίαν αὐτὴν πρᾶξιν, ὁ φοβερὸς Ἡρώδης ἡσύχασε. Διότι δὲν ἦδύνατο βεβαίως νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εὑρίσκετο ἀσφαλῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ἄργοτερον, ὁ τύραννος ἀπέθανε μὲ φοβερούς πόνους. Τότε ὁ ὅγγελος ἐνεφανίσθη πάλιν εἰς τὸν Ἰωσῆφ καὶ τοῦ εἶπε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. "Ο Ἰωσῆφ ὑπῆκουσεν. "Η Ἄγια οἰκογένεια ἐγκατεστάθη τότε ὅχι εἰς τὴν Βηθλεέμ, ἀλλὰ εἰς τὴν Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπωνομάσθη Ναζωραῖος.

H
A
O

5. Ο Χριστός δωδεκαετής εἰς τὸν Ναόν τοῦ Σολομῶντος

“Ο Ἰησοῦς ἐμεγάλωνε πλησίον τῶν γονέων Του. “Οπως ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ναζαρέτ, δ Ἰησοῦς ἔζη ἀπλῆν καὶ ἥσυχον ζωὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσῆφ. Συχνὰ ἔθοήθει τὸν Ἰωσῆφ εἰς τὴν ἔργασίαν του. Διεκρίνετο ὅμως ἀπὸ ὅλα τὰ παιδία τῆς ἡλικίας Του χάρις εἰς τὴν σοφίαν Του, τὴν καλωσύνην Του καὶ τὴν ἀγάπην Του πρὸς τοὺς πτωχούς.

“Οταν δ Ἰησοῦς ἔγινε δώδεκα ἔτῶν, δ Ἰωσῆφ καὶ ἡ Μαρία Τὸν ἐπῆραν μαζί των εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ ἑορτάσουν τὸ Πάσχα, τὴν μεγαλυτέραν ἑορτὴν τῶν Ἰουδαίων.

“Οταν αἱ ἑορταὶ ἐτελείωσαν, δ Ἰωσῆφ καὶ ἡ Μαρία ἐπέστρεψαν μὲ τοὺς ἄλλους συμπατριώτας των εἰς τὴν Ναζαρέτ. Δὲν εἶχον ὅμως ἀντιληφθῆ, δτι δ Ἰησοῦς δὲν εύρισκετο μαζί των. Ἐνόμιζον δτι ἐ προπρεύετο, μαζὶ μὲ ἄλλα παιδιά.

“Οταν ἐνύκτωσε καὶ ἥλθεν ἡ ὥρα διὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὸν νυκτερινὸν ὑπνον, δὲν ἦδυνήθησαν νὰ τὸν ἀνεύρουν μεταξὺ τῶν ἄλλων παιδίων. Ἡνόησαν τότε, δτι δ Ἰησοῦς εἶχε παραμείνει εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐπέστρεψαν ἀμέσως εἰς τὴν ἵεραν πόλιν καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀνεζήτουν παντοῦ τὸ Παιδίον. Τέλος, Τὸν ἀνεῦ-

ρον εἰς τὸν Ναόν. Ὁ Χριστὸς ἐκάθητο μὲ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους καὶ συνεζήτει μὲ αὐτούς. Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον τὴν σοφίαν τοῦ δωδεκαετοῦ. Ἰησοῦ.

Ο Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία ἐξεπλάγησαν, ὅταν Τὸν εἶδον νὰ συζητῇ μὲ τοὺς Ἱερεῖς.

— Τέκνον μου, Τοῦ εἴτεν ἡ Μαρία, διατὶ τὸ ἔκαμες αὐτό; Δὲν βλέπεις μὲ πόσην ἀγωνίαν Σὲ ἀναζητοῦμεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας;

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη:

— Διατὶ μὲ ἔζητήσατε; Δὲν γνωρίζετε, ὅτι ἐγὼ πρέπει νὰ μένω εἰς τὸν οὐκον τοῦ πατρός μου;

Κατόπιν ἐπέστρεψε μὲ τοὺς γονεῖς Του εἰς τὴν Ναζαρέτ. Καὶ διαρκῶς προώδευε εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς κάθε θείαν καὶ ἀνθρωπίνην χάριν.

ΛΕΞΙΑΟΓΙΟΝ: Ἀπογραφή: 'Η λεπτομερής μέτρησις τοῦ πληθυσμοῦ διοικήρου χώρας ἢ ὥρισμένης περιοχῆς καὶ ἡ καταγραφὴ τῆς μετρήσεως αὐτῆς. • **Λυτρωτής:** ὁ ἐλευθερωτής. Ὁ Χριστὸς ὁνομάζεται «λυτρωτής», διότι μᾶς «λυτρώνει», δηλαδὴ μᾶς ἐλευθερώνει ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας μας. • **Οὐδρόμος:** τὸ σπαρακτικὸν κλάμμα, μὲ δυνατὰς κραυγὰς ἀπελπισίας. • **Πάσχα:** Τὸ ἑβραϊκὸν Πάσχα ἦτο ἕορτὴ ἡ δοπία ἐγίνετο εἰς ἀνάμνησην τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τοὺς Αἴγυπτίους. • **Σμύρνα:** Ἐδος ἀρωματικῆς ρητίνης ἀπὸ δένδρα τῆς Ἀραβίας. Ἐχρησιμοποιεῖτο κατά τὸ θυμίαμα. • **Φάτνη:** Ξυλίνη σκάφη, δημοτικής τροφής τῶν ζώων εἰς τὸν σταῦλον.

ΜΝΗΜΟΝΙΚΑ: Ἀπογραφή, Ἀγγία Οἰκογένεια, Βηθλεέμ, Γέννησις, ἄγγελοι, βισκοί. — Ἰησοῦς, Ναός, Συμεών, Ὑπαπαντή. — Μάγοι, ἀστρον λαμπρόν, Ἰεροσόλυμα, Ἡρώδης, ἄγγελος Κυρίου, δῶρα, ἐπιστροφή. —

"Ἄγγελος Κυρίου, Αἴγυπτος, σφαγὴ νηπίων, θάνατος Ἡρώδου, ἐπιστροφή, Ναζαρέτ, Ναζωραίος.— Ἰησοῦς 12ετής, Πάσχα, Ναός, ἀρχιερεῖς, ἀνεύρεσις Ἰησοῦ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία μετέθησαν λόγῳ τῆς ἀπογραφῆς εἰς τὴν Βηθλεέμ. Διενυκτέρευσαν εἰς σπήλαιον, δημοτικής τροφής τροφής μετά τὴν Γέννησιν ἔγινεν ἡ Ὑπαπαντή Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμεώνος εἰς Ἰεροσόλυμα. Κατὰ τὴν γέννησιν, λαμπρὸν ἀστρον ὀδηγήσεις τρεῖς Μάγους νὰ ἔλθουν διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν Χριστὸν. — Ὁ Ἡρώδης κατεταράχθη ὅταν ἔμαθε διὰ τὴν Γέννησιν καὶ ἐπειδὴ οἱ Μάγοι δὲν τὸν ἐπληροφόρησαν ποῦ εὑρίσκετο ὁ Χριστός, διέταξε νὰ σφαγοῦν ὅλα τὰ νήπια κάτω τῶν δύο ἑτῶν. "Ἄγγελος εἰδοποίησε τὴν Ἀγίαν Οἰκογένειαν νὰ φύγῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν Αἴγυπτον. Μετά τὸν θάνατον τοῦ Ἡ-

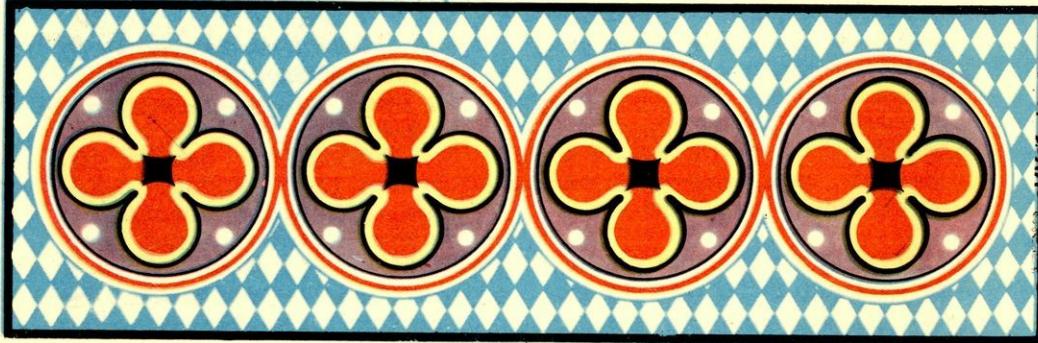
ρώδους ἐπέστρεψαν καὶ ἔγκατεστάθησαν εἰς Ναζαρέτ. — "Οταν δὲ Ἰσοῦς ἦγινε 12 ἔτῶν, μετέβη μὲ τοὺς γονεῖς του εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ τὸ Πάσχα. Μετά τὴν ἀναχώρησίν των, οἱ γονεῖς Του Τὸν ἀνεζήτησαν ἀνήσυχοι παντοῦ. Τὸν ἀνεῦρον δὲ εἰς τὸν Ναόν, ὅπου συνεζήτει μὲ τοὺς σοφούς Ἱερεῖς καὶ διδασκάλους.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Διατί ἐπῆγαν εἰς Βηθλεέμ δὲ Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μαρία; 2) Ποῦ ἔμειναν ἐκεῖ; 3) Ποίον θάυμα συνέθη εἰς τὸ σπίλαιον; 4) Τί εἶδον καὶ τί ἔκαμαν οἱ βοσκοί; 5) Ποῦ καὶ ἀπὸ ποίον ἦγινεν ἡ Ὑπαπαντή;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Πρέπει νὰ εἴμεθα ταπεινοί, ὅπως ταπεινὸς ἦτο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς Γεννήσεώς Του. Καὶ ποτὲ νὰ μὴν κυριαρχήσῃ εἰς τὴν Ψυχὴν μας τὸ μῆσος καὶ ἡ κακία, ὅπως ἐκυριάρχησεν εἰς τὴν κακοῦργον ψυχὴν τοῦ Ἡρώδου.

τοῦ Χριστοῦ; 6) Τί σημαίνει ἡ λέξις Ὑπαπαντή; 7) Πῶς ἔμαθαν οἱ Μάγοι τὴν Γέννησιν; 8) Τί προσέφεραν εἰς τὸν Ἰησοῦν ὡς δῶρα καὶ ποίαν σημασίαν ἔχουν αὐτά; 9) Διατί ὁ Ἡρώδης διέταξε τὴν σφαγὴν τῶν νηπίων; 10) Πῶς ἐσώθη ὁ Χριστός; 11) Πότε ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ποῦ ἔγκατεστάθη; 12) Πόσων ἐτῶν ἦτο ὁ Χριστός, ὅταν ἐπῆγεν εἰς τὸν Ναόν; 13) Διατί οἱ γονεῖς του ἀνησύχησαν καὶ ποῦ τὸν ἀνεῦρον; 14) Τί ἀπήντησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν παραπήρωσιν τῆς μητρός Του;

ΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Η Βάπτισις τοῦ Ἰησοῦ

“Οταν δὲ Ἰησοῦς ἦγινε τρίαντα ἔτῶν, ἐπῆγεν εἰς τὸν ποταμὸν Ἰορδάνην καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην νὰ τὸν βαπτίσῃ. Μόλις δὲ Ἰωάννης τὸν εἶδε νὰ ἔρχεται, Τὸν ὑπεδέχθη μὲ ταπεινότητα καὶ εἶπε:

- Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ Σὲ καὶ ἔρχεσαι Σὺ πρὸς ἐμέ;
- ‘Ο Ἰησοῦς ὀπεκρίθη:
- Πρέπει νὰ μὲ βαπτίσης, Ἰωάννη, διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τότε δὲ Ἰωάννης, χωρὶς ἀντίρρησιν πλέον, ἐθάπτισε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ unctionata τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἥνοιξαν οἱ οὐρανοὶ καὶ τὸ “Ἄγιον Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰησοῦ «ἐν εἴδει περιστερᾶς» (δηλαδὴ μὲ τὴν μορφὴν περιστερᾶς). Καὶ ἡκούσθη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἡ ὅποια ἔλεγεν:

«Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηύδοκησα».

Μὲ τὸ βάπτισμα ἀπεκαλύφθη, δτι πραγματικῶς ὁ Ἰησοῦς ἦτο
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

‘Η Βάπτισις εἶναι ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἑορτὰς τοῦ Χριστί-
ανισμοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἑορτάζει τὴν θην Ἱανουαρίου. Ἡ ἑορτὴ τῆς Βα-
πτίσεως ὀνομάζεται καὶ «Θεοφάνεια», διότι κατ’ αὐτὴν ἐφανερώθη ὁ Θε-
ὸς τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ εἰς τὰ τρία πρόσωπα: Πατήρ, Γίος, Ἀγιον
Πνεῦμα (: Ἀγία Τριάς). Ἔπισης, ἡ ἑορτὴ τῆς Βαπτίσεως λέγεται
καὶ «Φῶτα», διότι κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους πολλοὶ πιστοί
κατὰ τὴν ήμέραν αὐτὴν ἔφωτος ζόγιον τοῦ δηλαδὴ ἐδαπτίζοντο. Κατὰ τὴν
ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον:

- “Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου Σου, Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐ-
φανερώθη προσκύνησις. Τοῦ γάρ, γεννήτορος ἡ φωνὴ προ-
σεμαρτύρει Σοι, ἀγαπητόν Σε βίον ὀνομάζουσα. Καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἰδεὶ περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀ-
σφαλές. Οὐ ἐπιφανεῖς, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φω-
τίσας, δόξα Σοι.”

2. Ἡ ἐκλογὴ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων

Μετὰ τὸ βάπτισμά Του ὁ Ἰησοῦς ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον. "Εμεινεν ἑκεῖ ἐπὶ 40 ἡμέρας, νηστεύων καὶ προσευχόμενος. Μὲ τὴν νηστείαν καὶ τὴν προσευχὴν προητοιμάζετο διὰ τὸ μέγα ἔργον Του: τὴν Θείαν διδασκαλίαν Του.

"Οταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν ἔρημον, ὁ Ἰησοῦς μετέθη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰορδάνου. Ἐκεῖ συνήντησε διὰ δευτέραν φορὰν τὸν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἐνῶ ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του.

"Οταν ὁ Ἰωάννης εἶδε τὸν Ἰησοῦν νὰ ἔρχεται, εἶπεν:

— "Ιδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Οἱ προφητικοὶ αὐτοὶ λόγοι τοῦ Προδρόμου ἐπροξένησαν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του. Τότε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς τοῦ Ἰωάννου ἤκολούθησαν τὸν Χριστόν. Οἱ δύο αὐτοὶ μαθηταὶ ἦσαν: ὁ Ἰωάννης, υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ὁ Ἀνδρέας, υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ. Ὁ Ἀνδρέας, τὸν ὅποιον πρῶτον ἐκάλεσε πλησίον του ὁ Χριστός, ὠνομάσθη Πρωτόκλητος.

Τὴν ἐπομένην, ὁ Ἀνδρέας ἐκάλεσε τὸν ἀδελφόν του Σίμωνα νὰ ἄκολουθήσῃ τὸν Ἰησοῦν. Ὁ Σίμων ἦτο ἄλιεύς. Μόλις τὸν εἶδεν διὰ τὸν Ἰησοῦν τοῦ εἶπεν:

— "Σὺ εἶσαι ὁ Σίμων, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ. Εἰς τὸ ἔξῆς θὰ ὀνομάζεσαι Κηφᾶς (δηλαδὴ Πέτρος).

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὁ Ἰησοῦς μὲ τοὺς μαθητάς Του ἐπήγαιναν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. "Οταν διήρχοντο ἀπὸ τὴν παραλίαν τῆς λίμνης Τιβεριάδος, συνήντησαν τὸν Φίλιππον νὰ ἄλιεύῃ. Ὁ Χριστὸς τοῦ εἶπεν:

— "Ἐλα μαζί μου.

Καὶ ὁ Φίλιππος, ἐγκατέλειψε παρευθὺς τὰ δίκτυά του καὶ Τὸν ἤκολούθησε. ⁷ Ήτο καὶ αὐτὸς Γαλιλαῖος, ἀπὸ τὴν πόλιν Βηθσαϊδά. Τὸ ὄνομά του εἶναι Ἐλληνικόν. Εἰς τὸν τόπον του ἔζων τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλοὶ Ἐλληνες.

Ο Φίλιππος εἶχεν ἔνα καλὸν φίλον: τὸν Ναθαναήλ, ὁ ὄποιος ὠνομάζετο καὶ Βαρθολομαῖος. Ἐζήτησε νὰ τὸν εύρῃ καὶ ἀμέσως εἶπεν:

— "Ἐλα, Ναθαναήλ, νὰ γνωρίσης τὸν Μεσσίαν τὸν Ναζωραῖον. διὰ τὸν ὄποιον ὡμίλησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ Προφῆται.

‘Ο Ναθαναήλ ἔφάνη δύσπιστος εἰς τοὺς λόγους τοῦ Φιλίππου καὶ τὸν ἡρώτησεν:

- Εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθῃ κάτι καλὸν ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ;
- Ἐλα καὶ θὰ ἴδης, ἀπήντησεν ὁ Φίλιππος.

“Οταν δὲ Χριστὸς τοὺς εἶδε νὰ ἔρχωνται, ἔρριψε βλέμμα καλωσύνης καὶ συμπαθείας πρὸς τὸν Ναθαναήλ, ἔχαμογέλασε καὶ εἶπεν:

- Ἰδοὺ Ἰσραηλίτης, ὁ ὅποῖος δὲν ἔχει πονηρίαν εἰς τὴν ψυχήν του.
- Ἀπὸ ποῦ μὲν γνωρίζεις, Κύριε;
- Σὲ εἶδον καθήμενον κάτω ἀπὸ τὴν συκῆν, πρὸιν ὁ Φίλιππος σὲ φωνάξῃ, ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς.

‘Ο Ναθαναήλ ἡσθάνθη τότε βαθυτάτην ταραχὴν καὶ ρῆγος διεπέρασε τὸ σῶμα του. Ἀνέκραξε δὲ μὲν θαυμασμόν:

— Ἡννόησα, Κύριε, εἶσαι ἀλληλῶς ὁ Μεσσίας. Εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ! Εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ! καὶ ἔσκυψε μὲν σεβασμὸν τὴν κεφαλήν.

Πρὶν παρέλθουν πολλαὶ ἡμέραι, οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ εἶχον πολλαπλασιασθῆ. Σπουδαιότεροι ἦσαν οἱ ἔξης δώδεκα:

Ανδρέας καὶ Πέτρος, τέκνα τοῦ Ἰωνᾶ.

Ιάκωβος καὶ Ἰωάννης, τέκνα τοῦ Ζεβεδαίου.

Φίλιππος καὶ Ναθαναήλ, οἱ δυὸς καλοὶ φίλοι.

Ιάκωβος τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λευθαῖος ἢ Θαδδαῖος.

Θωμᾶς ὁ Δίδυμος καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης.

Σίμων δὲ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης.

ΛΕΞΙΑΛΟΓΙΟΝ: Τιθεριάς: λίμνη τῆς Παλαιστίνης, ἡ ὅποια δύνομάζεται ἐπίσης καὶ Γεννησαρέτ. Διασχίζεται ἀπὸ τὸν ποταμὸν Ἰορδάνην καὶ εύρισκεται 200 μ. χαμηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Αἱ κυριώτεραι πόλεις εἰς τὰς ὅχθας τῆς ἥσαν: ἡ Τιθεριάς, ἡ Καπερναούμ, ἡ Βηθεσδά καὶ ἡ Γεννησαρέτ.

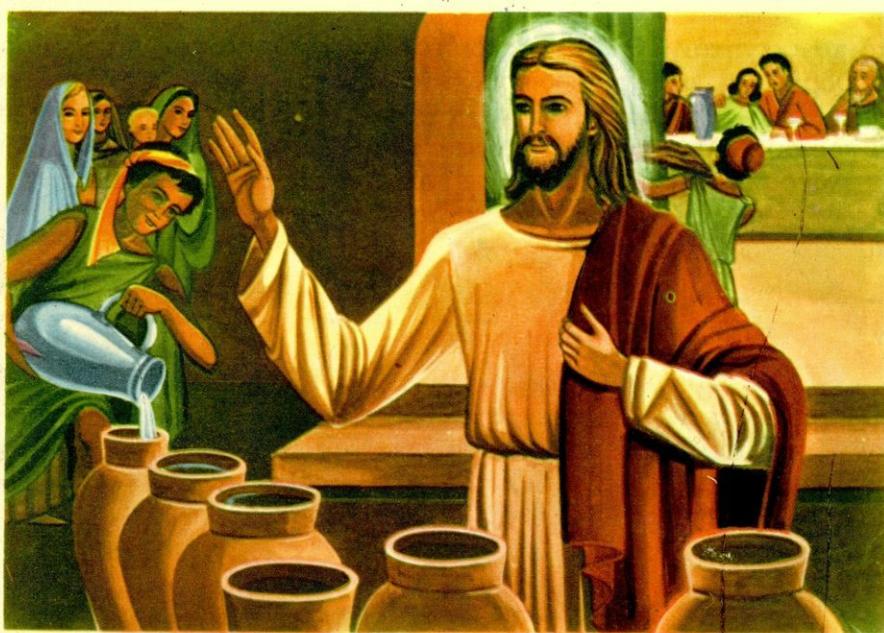
MNΗΜΟΝΙΚΑ: Βάπτισις (Ἰορδάνης, Ἰωάννης, Ἀγιον Πνεῦμα — Θεοφάνεια). Δώδεκα Ἀπόστολοι, Ἀνδρέας Πρωτόκλητος, Πέτρος καὶ Παῦλος Πρωτόθρονοι, Ἰωάννης, Ματθαῖος (καὶ Μᾶρκος, Λουκᾶς) Εὐαγγελισταί.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς ἡλικίαν 30 ἔτῶν ὁ Ἰησοῦς βαπτίζεται εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ τοῦ Προδρόμου. Τὸ "Ἀγιον Πνεῦμα ἔμφανίζεται ὡς περιστερά καὶ ὁ Θεός ἀναγνωρίζει τὸν Ἰησοῦν ὡς υἱόν του. Κατόπιν δὲ Χριστὸς μεταβαίνει εἰς τὴν ἔρημον, δ-

που τὸν ἀκολουθοῦν ἀμέσως μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς τοῦ Ἰωάννου καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Οἱ σπουδαιότεροι μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἦσαν δώδεκα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Διατὶ ἐζήτησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ βαπτισθῇ; 2) Πῶς ἐπείσαθη ὁ Πρόδρομος νὰ βαπτίσῃ τὸν ἀναμάρτητον Ἰησοῦν; 3) Ποίον θαῦμα ἔγινε κατὰ τὴν Βάπτισιν; 4) Τι εἶπεν ἡ ἔξ οὐρανοῦ φωνή; 5) Μὲ ποίον ἄλλο ὄνομα ἐορτάζεται ἡ Βάπτισις — καὶ διατὶ; 6) Ποῦ μετέβη ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν Βάπτισιν; 7) Ποίον ἐκάλεσε πρῶτον ὡς μαθητήν του ὁ Ἰησοῦς; 8) Ποίος ἀπὸ τοὺς μαντάς του ἤτο ἀγαπητότερος εἰς τὸν Χριστόν; 9) Πῶς ὄνομασεν ἡ Ἐκκλησία μας τὸν Πέτρον καὶ τὸν Παῦλον — καὶ διατὶ; 10) Ποίοι ἀπὸ τοὺς δώδεκα μαθητάς λέγονται καὶ Εὐαγγελισταί — καὶ διατὶ;

ΔΙΔΑΓΜΑ: "Οπως ὁ Ἰησοῦς, παρ' ὅλογ ὅτι ἦτο Υἱὸς Θεοῦ, ἐζήτησε νὰ βαπτισθῇ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην, οὗτος καὶ ἡμεῖς πρέπει πάντοτε νὰ ἐκτελῶμεν μὲ ταπεινοφροσύνην τὸ θέλημα καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Τὸ θαῦμα ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας

Εἰς τὴν πόλιν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας ἔγινετο τὰς ἡμέρας ἐκείνως γάμος. Εἰς τὸν γάμον ἦτο προσκεκλημένος ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν μητέρα Του καὶ τοὺς μαθητάς Του.

Εἰς τὸν γάμον ἐκεῖνον εἶχον προσέλθει τόσον πολλοὶ προσκεκλημένοι, ὥστε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγητοῦ ὁ οἶνος ἐτελείωσεν. Ὁ οἰκοδεσπότης ἐστενοχωρήθη πολὺ καὶ δὲν ἐγνώριζε τὶ νὰ κάμη. Τότε ἡ Παναγία ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦν καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ οἶνος ἐτελείωσεν.

Μετ' ὀλίγον ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγεν εἰς ἄλλο δωμάτιον τῆς οἰκίας, ὅπου εύρισκοντο ἔξι στάμναι. Τὸ ὄδωρ τῶν ἔχρησιμοποιεῖτο διὰ νὰ πλύνουν οἱ καλεσμένοι τὰς χεῖρας τῶν καὶ τοὺς πόδας τῶν πρὶν

ἀπὸ τὸ φαγητόν. Ὁ Ιησοῦς διέταξε τοὺς ὑπηρέτας νὰ γεμίσουν τὰς ὄδρίας μὲ καθαρὸν ὕδωρ. Ὅταν τοῦτο ἔγινεν, εἶπε νὰ πάρουν δλίγον ἀπὸ τὰς ὄδρίας καὶ νὰ δώσουν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ συμποσίου (τὸν ἀρχιτρίκλινον), διὰ νὰ δοκιμάσῃ.

Αὐτὸς ἐδοκίμασε τὸν οἶνον, τὸν ὅποιον τοῦ ἔφεραν οἱ ὑπηρέται, καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο ἔξαιρετικῆς ποιότητος. Ἐκάλεσε τότε τὸν γαμβρὸν καὶ τοῦ εἶπεν:

—Οἱ ἄνθρωποι συνηθίζουν νὰ προσφέρουν πρῶτον τὸν καλλίτερον οἶνον. Σὺ τὸν ἐκράτησες διὰ τὸ τέλος.

Ἐκεῖνος ἔμεινε κατάπληκτος, διότι δὲν ἤδυνατο νὰ ἔννοήσῃ ποῦ εἶχεν εὔρεθῆ δέξιαρετος αὐτὸς οἶνος. Τότε οἱ ὑπηρέται ἔκαμαν γνωστὸν εἰς ὅλους τὸ θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ὅλοι ἐθαύμασαν καὶ ἥρχισαν νὰ δミλοῦν διὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ νὰ λέγουν ὅτι πράγματι Αὐτὸς εἶναι δέ Μεσσίας. Ο δὲ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Κανᾶ.

ΛΕΞΙΑΓΙΟΝ: Συνδαιτυμόνες:

Αὐτοὶ οἱ δποῖοι γευματίζουν ἢ δειπνοῦν μαζί, οἱ δμοτράπεζοι. —**Ψ-δρία:** δοχεῖον όδατος, ἀπὸ πηλόν, λίθον κλπ. (στάμνα, λαγήνι). **Οίνος:** κρασί.

MNΗMONIKA: Γάμος, Ἰησοῦς, οἶνος, θαῦμα.

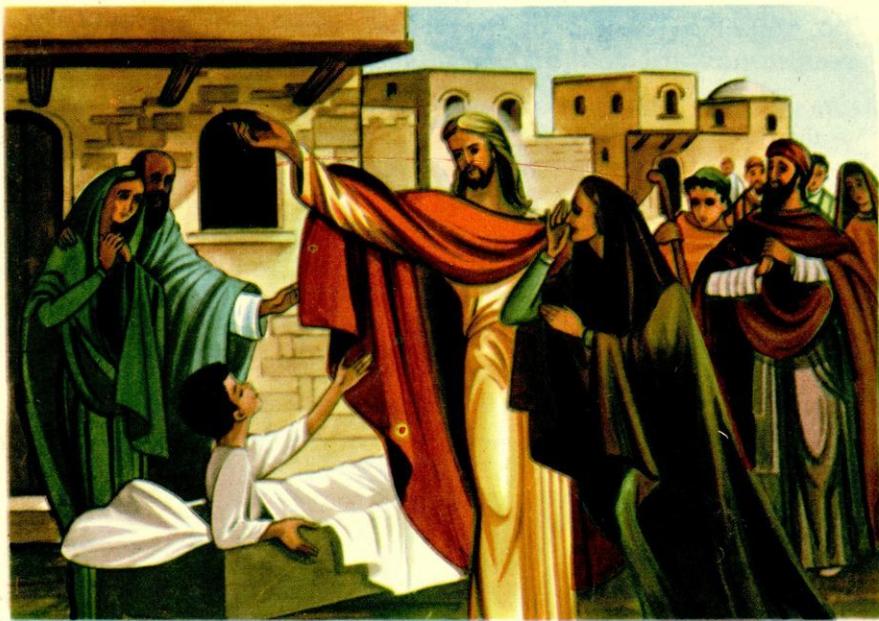
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς τὸ γάμον τῆς

Κανᾶ, δταν ὁ οἶνος ἐτελείωσεν, δέ Ιησοῦς ἔκαμε τὸ πρῶτον Του θαῦμα καὶ μετέτρεψε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Διατὶ ἐτελείωσεν ἐνωρὶς δέ οἶνος εἰς τὸν γάμον τῆς Κανᾶ; 2) Εἰς τὶ ἐχροσίμευον αἱ ὄδριαι; 3) Τι ἔκαμεν δέ Ιησοῦς; 4) Τι εἶπεν δέ ἀρχιτρίκλινος εἰς τὸν γαμβρόν;

ΔΙΛΑΓΜΑ: Νὰ κάμωμεν πάντοτε δπόταν δυνάμεθα μίαν καλὴν πρᾶξιν, χωρὶς νὰ ἀναμένωμεν ἐπαίνους,

2. Ἡ ἀνάστασις τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας ἐν Ναΐν

Μίαν ἡμέραν, ὁ Ἰησοῦς μὲ τοὺς μαθητάς Του καὶ πλῆθος λαοῦ μετέθεινεν εἰς τὴν πόλιν Ναΐν. Καθώς ἔφθαναν εἰς τὴν εἰσόδον τῆς πόλεως, συνήντησαν μίαν κηδείαν. Ὁ νεκρὸς ἦτο ὁ μονογενὴς υἱὸς μιᾶς χήρας. Ἡ δυστυχὴς μήτηρ, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ φίλους, τὸν ἐκήδευεν μὲ σπαρακτικούς θρήνους.

Ἡ τρυφερὰ καὶ Ἀγία ψυχὴ τοῦ Σωτῆρος εὐσπλαχνίθη βαθύτατα τὴν δυστυχὴν μητέρα. Ἀπέφάσισε νὰ τῆς ἀποδώσῃ ἀμέσως ζῶντα τὸν υἱόν της. Τὴν ἐπλησίασse καὶ τῆς εἶπεν:

— Μὴ κλαῖς!

Ἐπῆγε τότε κοντά εἰς τὸ φέρετρον, ἐνῶ οἱ ἀνθρωποι οἱ δποῖοι ἔβασταζον τὸν νεκρὸν εἶχον σταματήσει. Καὶ εἶπεν:

— Νέε, εἰς σὲ ὁμιλῶ. Σήκω ρέπανω.

Καὶ ἀμέσως ὁ νεκρὸς νέος ἐσηκώθη καὶ ἥρχισε νὰ ὁμιλῇ. Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐπῆρε τότε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν παρέδωσεν εἰς τὴν

μητέρα του. Καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ κατελήφθησαν ἀπὸ φόβου καὶ θαυμασμὸν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

ΛΕΞΙΑΓΟΙΟΝ: Ναῖν: Μικρὰ πόλις τῆς Παλαιστίνης πλησίον τοῦ ὄρους Θαθώρ, περὶ τὰ 40 χιλιόμετρα πρὸς Ν.Δ. τῆς Καπερναούμ.

MNHMONIKA: Ναῖν, πόλη, κρήδεια μονογενοῦς υἱοῦ χήρας, θαῦμα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς τὴν πόλιν Να-

τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀνέστησε τὸν νεκρὸν μονογενῆ υἱὸν μιᾶς χήρας.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ συνήντησεν ὁ Ἰησοῦς τὸν κηδείαν; 2) Ποῖος ἐκπέμψετο; 3) Τι εἶπε εἰς τὸν ἀπαρηγόρητον μνητέρα; 4) Τι εἶπε εἰς τὸν νεκρόν; 5) Τι θαῦμα ἔγινε τότε; 6) Τι ἔλεγε κατόπιν τοῦ πλῆθος;

ΔΙΔΑΓΜΑ: "Ἄσ βοηθῶμεν κάθε δυστυχῆ, ἀκόμη καὶ ὅταν δὲν μᾶς τὸ ζητῇ.

3. Ἡ ἀνάστασις τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰαείρου

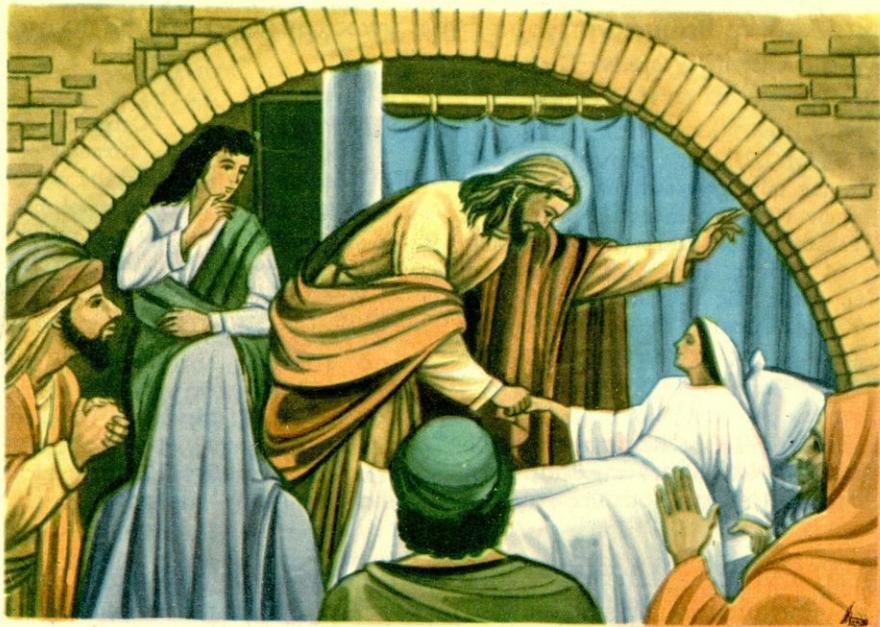
"Ο Ἰησοῦς ἐπήγαινε συχνὰ μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς τὴν πόλιν Καπερναούμ. Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐπισκέψεις αὐτάς, τοὺς ἐφιλοξένησεν ὅλους εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ μαθητής του Ματθαῖος, ὁ ὁποῖος ὅλοτε ἦτο τελώνης.

"Ἐνῶ διήρκει ἀκόμη τὸ δεῖπνον, ἥλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ἄρχων τῆς Συναγωγῆς Ἰαείρος. "Ἐπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἤρχισε νὰ τὸν παρασκαλῇ νὰ σπεύσῃ ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ σώσῃ τὴν μικράν του θυγατέρα, ἡ οποία ἦτο ἐτοιμοθάνατος.

"Ο Ἰησοῦς συνεκινήθη καὶ ἐλυπήθη πολὺ τὸν ἀτυχῆ πατέρα. "Εσηκώθη ἀμέσως καὶ ἔξεκίνησε διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰαείρου. Τὸν ἡκολούθουν οἱ μαθηταί Του καὶ πλῆθος κόσμου.

"Ἐνῶ ὅμως εύρισκοντο καθ' ὅδόν, τοὺς ἐπρόλαβον ὑπηρέται τοῦ Ἰαείρου. "Εφερον τὴν θλιθερὰν εἴδησιν, δτὶ ἡ κόρη εἶχεν ἀποθάνει καὶ ἦτο πλέον περιττὸν νὰ ἐνοχλοῦν τὸν Διδάσκαλον.

"Ο Ἰάειρος ἔμεινεν ὡς ἀπολιθωμένος ὅταν τὸ ἱκουσε. 'Ο Ἰησοῦς ὅμως τοῦ εἶπεν:

— Μὴ φοβεῖσαι. Μόνον πίστευε καὶ ἡ κόρη σου θὰ σωθῇ.

“Οταν ἔφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν, τοὺς εῦρον ὅλους νὰ κλαίουν καὶ νὰ θρηνοῦν. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε:

— Μὴ κλαίετε. Δὲν ἔχει ἀποθάνει, ἀλλὰ κοιμᾶται.

Ἐκεῖνοι δῆμως δὲν ἐπίστευσαν εἰς τοὺς λόγους του, διότι ἐγνώριζαν δτι ἡ νέα εἶχεν ἀποθάνει. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔθγαλεν ὅλους ἀπὸ τὸ δωμάτιον καὶ ἐπῆγε μὲ τοὺς γονεῖς εἰς τὸ δωμάτιον τῆς νεκρᾶς. Ἀπὸ τοὺς μαθητάς του Τὸν ἡκολούθησαν μόνον δ Πέτρος, δ Ἰωάννης καὶ δ Ἰάκωβος. Ὁ Ἰησοῦς ἔπιασε τὴν χεῖρα τῆς νεκρᾶς καὶ εἶπε:

— Κόρη, σήρω ἐπάνω.

Ἄμεσως ἡ μικρὰ κόρη ἐσηκώθη καὶ κατέθη ἀπὸ τὴν κλίνην της, γεμάτη ζωήν. Οἱ γονεῖς της ἔπεσαν εὐθὺς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ Τὸν προσεκύνουν ὡς εὔεργέτην καὶ σωτῆρα των. Ἐκεῖνος τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴ εἴπουν τίποτε εἰς κανένα διὰ τὸ θαῦμα καὶ νὰ δώσουν φαγητὸν εἰς τὴν μικράν.

Αλλά τὸ θαῦμα γρήγορα ἔγινε γνωστὸν καὶ ἡ φήμη Του ἡπλώθη εἰς δλην τὴ χώραν.

ΔΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Συναγωγή: 'Ο τόπος τῶν θρησκευτικῶν συγκεντρώσεων τῶν Ιουδαίων. Αἱ συναγωγαὶ ἐλειτούργουν κυρίως τὰ Σάββατα καὶ ἑορτάς, ἔγινετο δνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῆς Ἀγίας Γραφῆς. ●

Καπερναούμ: Πόλις τῆς Γαλιλαίας, εἰς τὰς ὅχθας τῆς λίμνης Γεννησαρέτ (Τιθεριάδος).

MNHNOMONIKA: Καπερναούμ, Ιάειρος, νεκρὰ κόρη, θαῦμα, πίστις καὶ εύγνωμοσύνη γονέων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: "Οταν δὲ Χριστὸς εὑρίσκετο εἰς τὴν Καπερναούμ, ὃ Ιάειρος Τὸν παρεκάλεσε νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἐτοιμοθάνατον κόρην του. "Εως δτου φθάσουν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἡ κόρη ἀπέθανεν. 'Ο Ιησοῦς δμως τὴν ἀνέστησε.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι ἐξήποσεν ὁ Ιάειρος ἀπὸ τὸν Χριστόν; 2) Τι συνέθη καθὼς ἐπήγαιναν; 3) Τι εἶπεν ὁ Ιησοῦς εἰς τὸν Ιάειρον; 4) Τι συνέθη δταν ὁ Ιησοῦς ἐφθασεν εἰς πὴν οἰκίαν τοῦ Ιαείρου;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Πρέπει πάντοτε νὰ ἔχωμεν ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μὴ ἀπελπιζόμεθα εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

4. Η θεραπεία τῶν δέκα λεπρῶν

Κάποτε δὲ Ιησοῦς, ἐνῷ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Ιερουσαλήμ, ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν καὶ τὴν Γαλιλαίαν. "Εξω ἀπὸ μίαν κωμόπολιν συνήντησε δέκα λεπρούς.

Οἱ λεπροί, μόλις εἶδον τὸν Ιησοῦν, ἐσταμάτησαν μακράν Του καὶ ἐφώναζαν δυνατά διὰ νὰ τοὺς ἀκούσῃ:

— Κύριε Ιησοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

·Ο Χριστὸς ἐλυπήθη τὴν κατάστασίν των καὶ τοὺς εἶπεν:

— Πηγαίνετε νὰ δεῖξετε τὸν ἔαυτόν σας εἰς τοὺς Ἱερεῖς.

Οἱ δέκα λεπροὶ ἔξεκίνησαν διὰ νὰ μεταθοῦν εἰς τοὺς Ἱερεῖς. Μέχρις δτου φθάσουν, ἀντελήφθησαν ὅτι εἶχον θεραπευθῆ. Οἱ ιερεῖς τοὺς ἔδωσαν τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, διὰ νὰ δύνανται πλέον νὰ συναναστρέφωνται καὶ νὰ συνοικοῦν μὲ ἄλλους ἀνθρώ-

πους. Τότε οι έννέα θεραπευθέντες λεπροί ἔτρεξαν μὲν χαρὰν εἰς τὰς οἰκίας των καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς των. Εἰς μόνον, ἀπὸ αὐτούς ἐπέστρεψε κατὰ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν. "Ἐπεσεν εἰς τοὺς πόδας Του καὶ Τοῦ ἔξέφραζε τὴν εὐγνωμοσύνην του. Ὡτὸ δὲ αὐτὸς Σαμαρείτης, ἐνώ οἱ ἄλλοι έννέα ἦσαν Ἰουδαῖοι. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν:

— Δὲν ἔθεραπευθήσαν καὶ οἱ δέκα; Ποῦ είναι οἱ ἄλλοι έννέα; Δὲν ἔπειτε νὰ ἐπιστρέψουν καὶ νὰ δοξάσουν τὸν Θεόν καὶ οἱ ἄλλοι;

Κατόπιν ἐγύρισε πρὸς τὸν Σαμαρείτην, ὁ δοποῖος ἦτο ἀκόμη γονατισμένος πρὸ τῶν ποδῶν του, καὶ τοῦ εἶπεν:

— Σήκω καὶ πήγαινε. Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν.

ΛΕΞΙΑΓΙΟΝ: Λέπρα: βαρυτάτη κολλητικὴ ἀσθένεια, ἡ δοποία διαιρκεῖ ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ συχνά διλόκληρον τὴν ζωὴν. Προκαλεῖ ἀπαυσίας πληγάς εἰς τὸ δέρμα τοῦ πάσχοντος, ιδίως εἰς τὸ πρόσωπον. ●

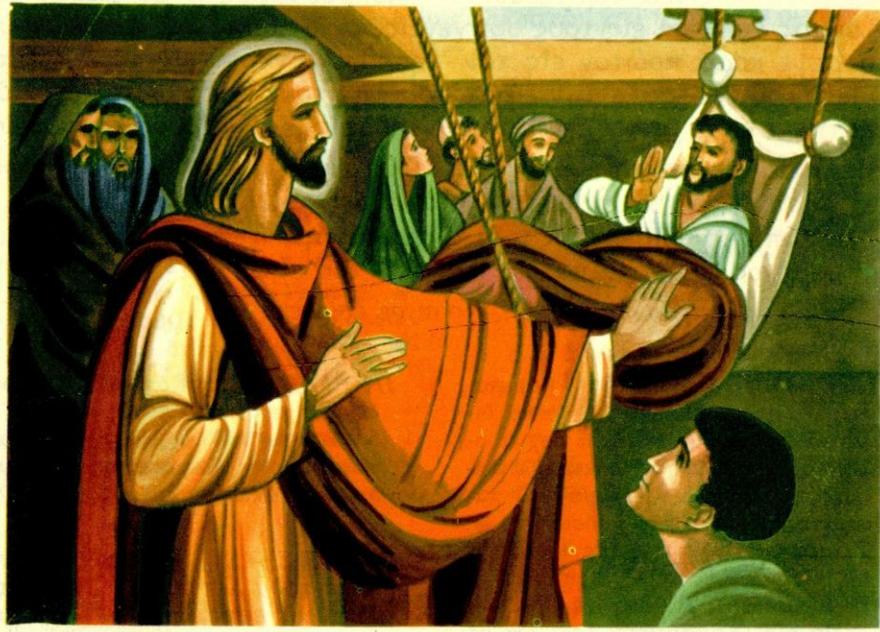
Σαμάρεια: Μία ἀπὸ τὰς 4 ἐπαρχίας, εἰς τὰς δοποίας είχε διαιρεθῆ ἐπὶ Ρωμαίων ἡ Παλαιστίνη. Ἡ θρησκεία τῶν Σαμαρειτῶν ἦτο ιδία μὲ τὴν Ἰουδαϊκήν, ἀλλὰ οἱ Ἰουδαῖοι ἔθεώρουν τοὺς Σαμαρείτας ὡς αἱρετικούς.

MNΗΜΟΝΙΚΑ: Σαμάρεια, δέκα λεπροί, θαῦμα Ἰησοῦ, ἐπιστροφὴ Σαμαρείτου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Κάποτε ὁ Ἰησοῦς συνήντησε δέκα λεπρούς καὶ τοὺς ἔθεράπευσε. Ἀλλὰ μόνον εἰς ἑπτάνταν, κάποιος Σαμαρείτης, ἐπέτρεψε διὰ νὰ Τὸν εὐχαριστήσῃ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ συνήντησε τοὺς λεπρούς ὁ Χριστός; 2) Διατί ἐσταμάτησαν καὶ ἐφώναζαν ἀπὸ μακράν; 3) Τι ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς; 4) Διατί τοὺς ἐστειλεν εἰς τοὺς Ιερεῖς; 5) Ποίος ἐφανέρωσε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν εὐεργέτην του;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Πρέπει πάντοτε νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας μας.

5. Ἡ Θεραπεία τοῦ παραλύτου τῆς Καπερναούμ

‘Ο Ἰησοῦς εύρισκετο εἰς τὴν Καπερναούμ. Εἰς τὴν οἰκίαν δπου ἔμενεν εἶχε συγκεντρωθῆ πολὺς κόσμος, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν διδασκαλίαν Του. Εἶχον ἔλθει ἐπίσης καὶ πολλοὶ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἐνῷ δ Ἰησοῦς ἐδίδασκεν, ἔφθασαν μέχρι τῆς οἰκίας μερικοὶ ὄνθρωποι. “Ἐφεραν μαζί των ἐπάνω εἰς φορεῖον ἔνα παραλυτικόν, διὰ νὰ τὸν θεραπεύσῃ δ Χριστός. Ἡτο τόσος πολὺς ὅμως δ κόσμος, ὡστε δὲν ἥδυναντο νὰ πλησιάσουν. Τότε τὸν ἀνέθασαν εἰς τὴν στέγην. “Ἐθγαλαν μερικὰ κεραμίδια, ἄνοιξαν μίαν μεγάλην δύπην καὶ ἀπὸ αὐτὴν κατέθασαν τὸν ἄρρωστον μὲ τὸ φορεῖον πρὸ τοῦ Ἰησοῦ.

‘Ο Ἰησοῦς εἶδεν εἰς τὴν πρᾶξιν τῶν ὄνθρωπων αὐτῶν πόσον μεγάλη ἦτο ἡ πίστις των καὶ συνεκινήθη. Εἶπε τότε εἰς τὸν παράλυτον:

— Τέκνον μου, αἱ ἀμαρτίαι σου συγχωροῦνται.

Οι Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδυσφόρησαν δταν τὸ ἥκου σαν. Καὶ ἥρχισαν νὰ διαλογίζωνται: «Τὶ λέγει καὶ βλασφημεῖ; Ποῖος ἄλλος, ἐκτὸς μόνον ἀπὸ τὸν Θεόν, δύναται νὰ συγχωρῇ ἀμαρτίας;»

‘Ο Χριστὸς ἤννόησεν ἀμέσως τὰς σκέψεις των. Τοὺς εἶπεν:

— Τὶ σκέπτεσθε μέσα σας; Τὶ εἶναι εὔκολώτερον νὰ εἴπω: «συγχωροῦνται αἱ ἀμαρτίαι σου» ἢ «σήκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περιπάτει»; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθητε, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει δικαίωμα νὰ συγχωρῇ ἀμαρτίας, τοῦ λέγω:

‘Εστράφη πρὸς τὸν παράλυτον καὶ εἶπε:

— Σήκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε εἰς τὴν οἰκίαν σου.

Καὶ ἀμέσως ὁ παράλυτος ἐστηκώθη, ἐπῆρεν εἰς τὰς χεῖρας του τὸ φορεῖον καὶ ἀνεχώρησεν, ἐμπρὸς εἰς δόλους. Καὶ τὸ πλῆθος κατεπλάγη καὶ ἐθαύμαζε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

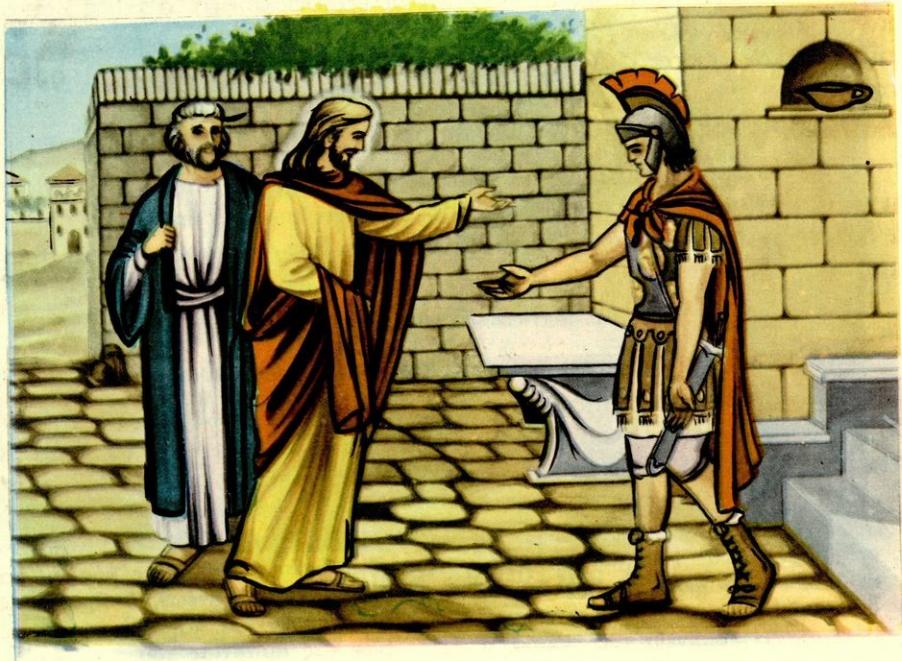
ΛΕΞΙΑΓΩΓΙΟΝ: Γραμματεῖς: Ἡ-
σαν μορφωμένοι Ἰουδαῖοι θεολόγοι,
οἱ δόποιοι εἰχον μελετήσει καλῶς τὸν
Ιουδαϊκὸν Νόμον. “Ἐργον τῶν κυρίων ἡτο: ‘Η ἐρμηνεία τοῦ Νόμου, ή
ἡ διδασκαλία του πρὸς τὸν λαόν καὶ
ἡ ἐφαρμογή του, δταν οἱ Γραμμα-
τεῖς ἔξετέλουν χρέη δικαστῶι. Συ-
νήθως δόμως ἡσαν ὑποκριταὶ καὶ κε-
νόδοξοι. Διὰ τοῦτο ἐπανειλλημένως
τοὺς κατηγόρησεν ὁ Ἰησοῦς. ‘Ολι-
γώτερον μορφωμένοι ἀπὸ τοὺς Γραμ-
ματεῖς ἡσαν οἱ Φαρισαῖοι.

MNHMONIKA: Καπερναούμ,
πλῆθος, Γραμματεῖς, ἱπαράλυ-
τος, διαλογισμοὶ Γραμματέων,
λόγοι Ἰησοῦ, θαῦμαλ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς τὴν Καπερναούμ, ἐνώπιον πλήθους κόσμου καὶ πολλῶν Γραμματέων, ὁ Χριστὸς ἐθεράπευσεν ἔνα παράλυτον, συγχωρῶν τὰς ἀμαρτίας του.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι ἔκαμεν ὁ λαὸς εἰς Καπερναούμ, δταν ἐπῆγεν ἐκεῖ ὁ Κύριος; 2) Πῶς κατώρθωσαν οἱ συγγενεῖς τοῦ παραλυτικοῦ νὰ τὸν φέρουν ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ; 3) Τι τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς; 4) Τι ἐσκέφθισαν ἐκείνην τὴν στιγμὴν οἱ Γραμματεῖς; 5) Τι εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Χριστός; 6) Τι εἶπεν εἰς τὸν ἀσθενῆ; 7) Ποίον θαῦμα ἔγινε τότε;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Μόνον ἡ βαθεῖα πίστις δύναται νὰ μᾶς φέρῃ πλησίον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ συγχωρηθοῦν αἱ ἀμαρτίαι μας.

6. Ο έκατονταρχος της Καπερναούμ και ο Χριστός

Εἰς τὴν Καπερναούμ ἔζη εἰς Ἐκατόνταρχος, τοῦ δποίου ὁ πιστὸς ὑπηρέτης ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ. "Οταν ἔμαθεν ὅτι ἤρχετο ἐκεῖ ὁ Χριστός, ἔστειλε πρὸς Αὐτὸν μερικοὺς προεστούς τῶν Ἰουδαίων, διὰ νὰ Τὸν παρακαλέσουν νὰ θεραπεύσῃ τὸν ὑπηρέτην του. Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἐκατοντάρχου ἐβεβαίωνταν τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο καλός. Ἡτο φίλος τῶν Ἰουδαίων καὶ εἶχε κτίσει τὴν Συναγωγὴν μὲ χρήματα ἴδικά του.

"Ο Ἰησοῦς ἐξεκίνησε μαζὶ των νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐκατοντάρχου. Πρὶν δμως ἀκόμη φθάσῃ, ὁ Ἐκατόνταρχος ἐξῆλθε νὰ Τὸν προϋπαντήσῃ καὶ Τοῦ εἶπεν:

— Κύριε, δὲν είμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθης εἰς τὴν οἰκίαν μου. Εἰπὲ ἔνα λόγον καὶ ὁ δοῦλος μου θὰ θεραπευθῇ. Τὸ γνωρίζω αὐτό, διότι καὶ ἐγὼ ὅταν δίδω μίαν διαταγὴν εἰς τοὺς στρατιώτας μου μὲ ὑπακούων. Οὗτο καὶ Σὺ ἔχεις ἔξουσίαν νὰ διατάξῃς καὶ νὰ γίνεται.

‘Ο Χριστὸς ἐθαύμασε τὴν πίστιν τοῦ ‘Ἐκατοντάρχου. ’Εστράφη δὲ πρὸς τὸ πλῆθος, τὸ ὅποιον Τὸν ἡκολούθει καὶ εἶπεν:

— Τόσην πίστιν δὲν εὔρον οὕτε μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν!

Κατόπιν εἶπε εἰς τὸν ‘Ἐκατόνταρχον:

— Πήγαινε καὶ θὰ γίνη ὅπως ἐπίστευσες.

Καὶ πράγματι τὴν ἴδιαν στιγμὴν δοῦλος ἐθεραπεύθη. “Οταν δὲ ‘Ἐκατόνταρχος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν εὑρε ὑγιαίνοντα.

ΛΕΞΙΔΟΓΙΟΝ: ‘Ἐκατόνταρχος:

’Αξιωματικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, διοικητὴς λόχου ἔξι ἐκατὸν δινῆρῶν. ’Ελέγετο καὶ: **ΚΕΝΤΥΡΙΩΝ.**

MNHNOMNIKA: Καπερναούμ, ἐκατόνταρχος, δοῦλος παράλυτος, θαῦμα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς τὴν Καπερναούμ δὲ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε τὸν παράλυτον δοῦλον ἐνὸς ἐκατοντάρχου,

ΔΙΔΑΓΜΑ: ‘Ο Θεὸς γνωρίζει πότε τὸν παρακαλοῦμεν μὲν ἀληθινὴν καὶ βαθεῖαν πίστιν.

δοῦλος ἐφανέρωσεν ἀπεριόριστον πίστιν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Σωτῆρος.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι ἐζήποσαν ἀπὸ τὸν Χριστὸν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ ‘Ἐκατοντάρχου; 2) Τι εἶπεν δὲ ἐκατόνταρχος πρὸς τὸν Χριστόν; 3) Πῶς ἔδειξε τὴν πίστιν του; 4) Τι ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν; 5) Τι ἔκαμε τότε δὲ Ἰησοῦς;

7. Η Θεραπεία τοῦ τυφλοῦ τῆς Ἱεριχοῦ

Μίαν ἡμέραν, δὲ Ἰησοῦς ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἱεριχώ. Πλῆθος κόσμου τὸν ἡκολούθει καὶ πολλοὶ ἄλλοι συνεκεντρώθησαν διά νὰ τὸν ἴδουν καὶ νὰ τὸν ἀκούσουν ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

“Οταν ἔφευγον ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ, κάποιος τυφλὸς ἐπαίτης, ἥκουσε τὸν θόρυβον τοῦ πλήθους καὶ ἥρωτησε τὶ συμβαίνει. Μόλις ἔμαθεν, ὅτι περνᾶ δὲ Χριστός, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Ἰησοῦ, νίè τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόν με!

“Οσον εύρισκοντο πλησίον του, τοῦ ἔλεγαν νὰ μὴ φωνάζῃ. Αὐτὸς δύμως ἐσυνέχιζεν ἀκόμη δυνατώτερα:

— Υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόν με!

‘Ο ‘Ιησοῦς ἔσταμάτησε καὶ εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ τὸν δόδηγήσουν κοντά Του. ‘Οταν ἐπλησίασεν δὲ ‘Ιησοῦς τὸν ἡρώτησε:

— Τὶ θέλεις νὰ σοῦ κάμω;

— Διδάσκαλε, θέλω νὰ ἐπανακτήσω τὸ φῶς μου.

— Καλῶς! εἴπεν δὲ ‘Ιησοῦς. Πίγαινε καὶ ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν.

Καὶ εὐθὺς δὲ τυφλὸς ἀπέκτησε πάλιν τὸ φῶς του καὶ ἥρχισε νὰ βλέπῃ. Καὶ δῆλος ὅσοφ ἦσαν ἐκεῖ ἔθαύμασαν ἀκόμη μίαν φορὰν καὶ ἐδόξασαν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

MNHNOMNIKA: ‘Ιησοῦς, ‘Ιεριχώ, τυφλός, πίστις, θαῦμα.

ησοῦς τὸν ηύσπλαγχνίσθη καὶ τὸν ἔθεράπευσεν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: “Οταν δὲ Χριστὸς διήρχετο ἀπὸ τὴν Ιεριχώ, κάποιος τυφλὸς ἐπαίτης ἐζήτησε μὲν ἀπέραντον πίστιν ἀπὸ τὸν ‘Ιησοῦν νὰ τὸν θεραπεύσῃ ἀπὸ τὴν τύφλωσιν. ‘Ο ‘Ι

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ εύρισκετο ὁ τυφλός; 2) Πῶς ἀντελῆφθη διὰ διήρχετο ὁ Χριστός; 3) Διατί ἐφώναζε; 4) Τί ἔκαμεν ὁ ‘Ιησοῦς;

ΔΙΛΑΓΜΑ: ‘Ο Θεὸς εἰσακούει τὰς παρακλήσεις μας, ὅταν γίνωνται μὲν πραγματικὴν πίστιν.

8. Ο χορτασμὸς τῶν πέντε χιλιάδων ἀνθρώπων μὲν πέντε ὅρτους

Μίαν ἡμέραν, πολὺ πλῆθος εἶχεν ἀκολουθήσει τὸν Διδάσκαλον μέχρι τῆς λίμνης Γεννησαρὲτ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν διδασκαλίαν Του. ‘Ο ‘Ιησοῦς ἐδίδασκε τοὺς πιστοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους καὶ ἔθεράπευε τοὺς ἀσθενεῖς. Οἱ λόγοι του ἦσαν πραγματικὸν βάλσαμον διὰ τὰς ψυχάς των καὶ παρηγορία διὰ τὰς καρδίας των.

‘Η ὥρα ὅμως παρήρχετο καὶ ἐπλησίαζε νὰ νυκτώσῃ. Τότε οἱ μαθηταὶ Τοῦ εἶπον:

— Κύριε, ἡ ὥρα ἐπέρασεν. ‘Ο τότος ἐδῶ εἶναι ἔρημος καὶ τροφαὶ δὲν ὑπάρχουν. ‘Ο κόσμος πεινᾶ καὶ κανεὶς δὲν ἔχει τρόφιμα. ”Αφησέ τους νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ χωρία των.

— Διατὶ νὰ φύγουν; ἡρώτησεν δὲ Κύριος. Δώσατέ τους ἐσεῖς νὰ φάγουν.

—”Έχομεν μόνον πέντε κριθίνους ἄρτους καὶ δύο ἵχθεῖς, ἀπήντησαν οἱ μαθηταί. Πῶς νὰ ἀρκέσουν αὐτὰ εἰς τόσον πλῆθος; Εἶναι περισσότεροι ἀπὸ πέντε χιλιάδας, ἔκτὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων.

‘Ο Ιησοῦς ἐκάλεσε τότε τὰ πλήθη νὰ καθίσουν δλοι ἐπὶ τῆς χλόης. Ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς μαθητάς Του νὰ φέρουν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς ἵχθεῖς. Ἔλαβε τοὺς πέντε ἄρτους, τοὺς ηὐλόγησε καὶ ηύχαριστησε τὸν Θεόν. Κατόπιν, τοὺς ἔκοψεν εἰς μερίδας καὶ ἔδωσεν εἰς τοὺς μαθητάς νὰ μοιράσουν εἰς δλους. Ἔφθασαν δὲ διὰ νὰ φάγουν καλὰ καὶ νὰ χορτάσῃ δλόκληρον ἐκεῖνο τὸ πλήθος.

Οὕτως ἔδειξεν δὲ Κύριος τὴν ἀφθονίαν, τὴν δποίαν φέρει ἡ πίστις. Ἐκάλεσε κατόπιν τοὺς μαθητάς νὰ συγκεντρώσουν τὰ περισσεύματα, διὰ νὰ μὴ χαθοῦν ἀδίκως. Καὶ ἐγέμισαν μὲ τὰ περισσεύματα δώδεκα μεγάλους κοφίνους!

Τὰ πλήθη εἶδον τὸ θαῦμα καὶ ἔλεγον μεταξύ των:

—Πράγματι, Οὗτος εἶναι ὁ προφήτης, ὁ ὅποιος κατὰ τὰς Γραφὰς θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

MNHMONIKA: Ινσοῦς, Γεννησαρέτ, πλήθη, πέντε ἄρτοι, θαῦμα, χορτασμός πεντακισχιλίων, περισσεύματα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εις ἑρμηικὴν περιοχὴν παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἰχον συγκεντρωθῆ χιλιάδες λαοῦ διὰ νὰ ἀκούσουν τὸν Κύριον. "Οταν ἐπείνασαν, δ Χριστὸς ηὐλόγησε πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθεῖς καὶ ἐμοιράσθησαν μερίδες εἰς δλους. Καὶ δλοὶ ἔχόρτασαν καὶ ἀπὸ τὰ περισσεύματα ἐγέμισαν δώδεκα μεγάλοι κόφινοι.

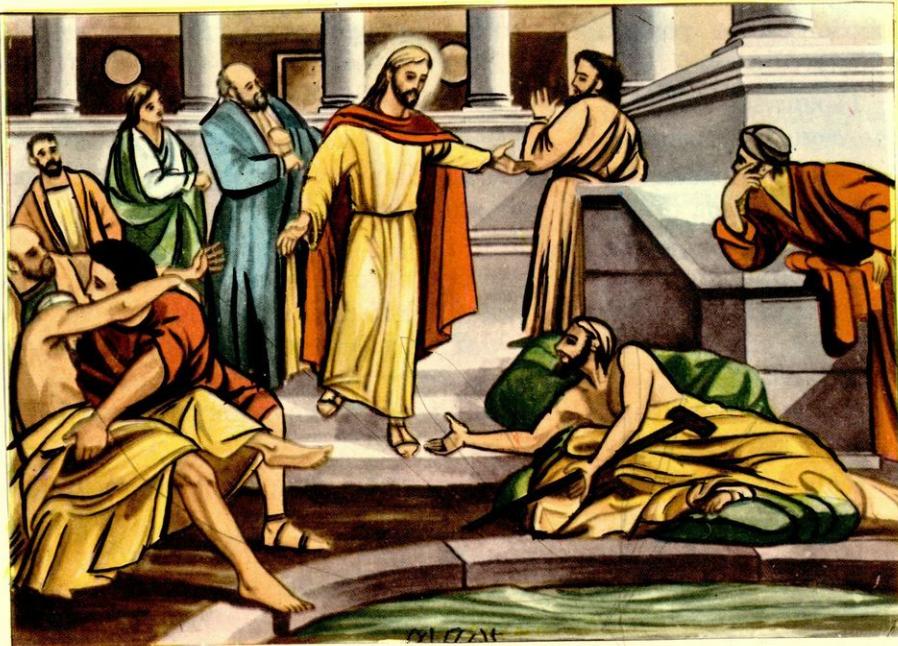
ΔΙΔΑΓΜΑ: Μόνον ἡ πίστις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ φέρουν πραγματικὴν εύτιχίαν.

9. Ἡ Θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ τῆς Βηθεσδᾶ

Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἑορτῆς, δ Ἰησοῦς ἐπῆγεν εἰς τὰ Ιεροσόλυμα. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ πόλις περιεβάλλετο ἀπὸ τείχη. Μία ἀπὸ τὰς πύλας τῶν τειχῶν, ἡ δποία εύρισκετο πλησίον τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, ἐπωνομάζετο Προθατική. Ἡ ἐπονομασία αὐτὴ ὥφείλετο εἰς τὸ δτι ἡ πύλη αὐτὴ ἔχρησίμευε διὰ νὰ εἰσέρχωνται τὰ πρόθατα, τὰ δποία προωρίζοντο διὰ θυσίας.

Πλησίον τῆς Προθατικῆς πύλης ὑπῆρχε μία δεξαμενὴ ὅδατος, ἡ δποία ἐκαλεῖτο Βηθεσδᾶ. Εἰς τὴν δεξαμενὴν αὐτὴν κατήρχετο ἄγγελος Κυρίου, εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν τὴν δποίαν δὲν ἔγνωριζεν ἐκ τῶν προτέρων, καὶ ἀνετάρασσε τὰ ὅδατα. "Οποιος δὲ ἀσθενής ἐπρόφθανε νὰ εἰσέλθῃ πρῶτος εἰς τὴν δεξαμενὴν, ἐθεραπεύετο. Διὰ τοῦτο, πέριξ τῆς δεξαμενῆς ὑπῆρχεν μέγα ὑπόστεγον μὲ πέντε στοάς. Ἐκεῖ εύρισκετο πάντοτε πλῆθος ἀπὸ ἀσθενεῖς, οἱ δποίοι ἐπερίμεναν τὴν ἀνατάραξιν τῶν ὅδατων ἀπὸ τὸν ἄγγελον.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ ἐδίσασκεν δ Χριστὸς καὶ εἰχον συγκεντρωθῆ χιλιάδες ἀνθρώπων διὰ νὰ τὸν ἀκούσουν; 2) Διατὶ δὲν ἔφευγον, ἐνῷ είχε παρέλθει ἡ ὥρα καὶ ἐπεινῶν καὶ δὲν ὑπῆρχε τροφή; 3) Τι ἐπρότειναν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰνσοῦν; 4) Τι είπεν δ Ἰησοῦς καὶ τὸν διέταξε νὰ κάμουν; 5) Τι ἔκαμε πρὶν μοιράση τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὸν δύο ἰχθεῖς; 6) Πῶς ἔχόρτασαν περισσότεροι ἀπὸ πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους; 7) Πόσα ἐπερίσσευσαν;

‘Ο Ιησοῦς ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν δεξαμενὴν καὶ παρετήρει τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἀσθενῶν. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν τοῦ ἐπροξένη- σεν εἰς ἔξ αὐτῶν, δ ὅποιος ἦτο παραλυτικός. Ο Ιησοῦς τὸν ἐπλη- σίασε καὶ τὸν ἡρώτησεν:

- Θέλεις νὰ θεραπευθῆς;
- Κύριε, ἀπεκρίθη μὲ παραπονον ὁ παραλυτικός, δὲν ἔχω κανένα διὰ νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν δεξαμενὴν μόλις ταραχθοῦν τὰ ὕδατα. Ποὺν προφθά- σω ἐγώ, προλαμβάνει ἄλλος καὶ εἰσέρχεται πρῶτος!
- Σήκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περιπάτει! τοῦ εἶπεν τότε ὁ Ιη- σοῦς.

Μὲ τὴν Θείαν αὐτὴν προσταγήν, ὁ παράλυτος ἤσθάνθη καὶ πάλιν δυνατὰ τὰ ἔως τότε παράλυτα μέλη του. Ἔσηκώθη, ἐπῆρε τὸ φορεῖον του καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν οἰκίαν του. Ἡτο πλέον τε- λείως ὑγιῆς.

‘Αλλὰ ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὅποιαν ἔγινε τὸ θαῦμα, ἦτο Σάβ- βατον. Καὶ δ Μωσαϊκὸς νόμος ἀπαγορεύει οἵανδήποτε ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Μόλις λοιπὸν οἱ ἄρχοντες τῶν

Ίουδαίων εἶδον τὸν παραλυτικὸν νὰ φορτώνεται τὸ φορεῖον του, τοῦ ἐφώναξαν:

— Τὶ κάμνεις, ἄνθρωπε! Εἶναι Σάββατον σήμερον. Δὲν ἔπιτρέπεται νὰ φορτώνεσαι τὸ φορεῖον σου.

— Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος μὲν ἐθεράπευσε, ἀπήντησεν ὁ πρώην παράλυτος, μοῦ εἴπεν: Σήκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περιπάτει!

— Καὶ ποῖος σοῦ τὸ εἴπεν αὐτό;

‘Ο ἄνθρωπος ὅμως δὲν ἔγνωριζε τὸν Ἰησοῦν καὶ δὲν ἦδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ. Τὸν ἀνεζήτησε μεταξὺ τοῦ πλήθους, διὰ νὰ Τὸν δείξῃ εἰς τοὺς Ίουδαίους. Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Χριστὸς εἶχεν ἀπομακρυνθῆ.

“Ἐπειτα ἀπὸ καιρόν, ὁ Ἰησοῦς τὸν συνήντησε καὶ πάλιν εἰς τὸν Ναὸν καὶ τοῦ εἴπεν:

— Ιδού, τώρα εἶσαι ὑγίης. Πρόσεχε, νὰ μὴ ἀμαρτήσῃς εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ μὴ πάθης χειρότερα.

Τότε ἐκεῖνος Τὸν ἀνεγνώρισε. Ἐπῆγε λοιπὸν εἰς τοὺς Ίουδαίους καὶ τοὺς ἀνήγγειλεν, ὅτι τὸν εἶχε θεραπεύσει ὁ Ἰησοῦς. Οἱ Ίουδαῖοι ἐξήτουν ἀφορμάς διὰ νὰ διαβάλλουν τὸν Ἰησοῦν. “Ηρχισαν νὰ Τὸν κατηγοροῦν ὅτι παραβαίνει τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον, διότι ἐθεράπευσε τὸν παράλυτον τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Τὸν κατηγόρουν ἀκόμη περισσότερον, διότι ἀπεκάλει τὸν Ἔαυτόν του Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤρχισαν νὰ ἀναζητοῦν αἰτίαν διὰ νὰ Τὸν συλλάθουν καὶ νὰ Τὸν θανατώσουν.

ΛΕΞΙΑΠΟΙΟΝ: **Βηθεσδά:** Εἰς τὴν Ἐβραϊκὴν γλῶσσαν σημαίνει: Οἶκος εὐσπλαγχνίας. ● **Μωσαϊκὸς Νόμος:** Τὸ σύνολον τῶν ἡθικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, δ. πως παρεδόθησαν παρ’ Αὐτοῦ πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Βάσις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου εἶναι αἱ Δέκα Ἐντολαί. Α-πὸ τοὺς Ἐβραίους ἀναφέρεται καὶ ἀπλῶς ὡς **Νόμος**. Κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον (τετάρτη ἐντολή), οἰ-αδήποτε ἔργασία κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἐθεωρεῖτο βαρεῖα ἀ-μαρτία. Ο Ἰησοῦς ὅμως ἐδιδαξεν, ὅτι ὁ Θεός ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-πους κυρίως καλάς πράξεις — καὶ

ὅχι ἀπλῆν ὑποκριτικὴν ὑποταγὴν εἰς τὸ γράμμα τοῦ Νόμου.

MNHNMONIKA: ‘Ιεροσόλυμα, Προθατικὴ Πύλη, Βηθεσδά, Πέν-τε Στοάι, ἄγγελος, θεραπεία, παραλυτικός, θαῦμα, Σάββατον, κατηγορίαι Ίουδαίων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς τὰ ‘Ιεροσόλυ-μα ὑπῆρχε ἡ δεξαμενὴ Βηθεσδά, δ-που ἐθεραπεύετο ἀμέσως δποίος ἀ-σθενής εἰσήρχετο πρῶτος εἰς τὸ ὅ-δωρ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνατάραξίν του ὑπὸ ἀγγέλου. Ἐκεὶ ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε παραλυτικόν, δ ὅποιος ματαίως ἀπὸ 38 ἔτῶν ἐπερίμενε σει-

ράν διά νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βιθε-
σδά. Ἐπειδὴ δύως τὸ θαῦμα ἔγινε
Σάββατον, οἱ Ἰουδαῖοι κατηγόρη-
σαν τὸν Ἰησοῦν, δτὶ παραθάνει τὸν
Μωσαϊκὸν Νόμον.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ εύρισκε-
το καὶ τὶ πτο ἢ Βηθεσδά; 2)
Τὶ ἐπρεπε νὰ ἐπιτύχουν ἐκεῖ

οἱ ἀσθενεῖς διὰ νὰ θεραπευ-
θοῦν; 3) Διατὶ ὁ Ἰησοῦς ἐλυ-
πήθη περισσότερον τὸν παρα-
λυτικόν; 4) Τὶ θαῦμα ἔγινε τό-
τε; 5) Διατὶ ἐξωργίσθησαν οἱ
Ἰουδαῖοι; 6) Τὶ ἐζήτησαν ἀπὸ
τὸν θεραπευθέντα παραλυτι-
κόν; 7) Ποῖαι πᾶσαν αἱ κατηγο-
ρίαι τῶν κατὰ τοῦ Χριστοῦ;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Ὁ Θεὸς ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἐφαρμόζωμεν τὸ ἀληθὲς
περιεχόμενον τῶν ἐντολῶν Του καὶ ὅχι νὰ περιοριζώμεθα ἀποκλει-
στικῶς καὶ μόνον εἰς τοὺς τύπους.

10. Ἡ κατάπαυσις τῆς τρικυμίας

“Ἐν ἀπόγευμα, ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί Του ἐταξίδευον εἰς
τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ, διὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν μίαν της
ὅχθην εἰς τὴν ἄλλην. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου ὁ Ἰησοῦς
ἀπεκοιμήθη. Ἀλφῆς, ἥρχισεν νὰ πνέῃ σφοδρὸς ἀνεμος. Ἀγρία
τρικυμία ἔξεσπασε καὶ τὸ μικρὸν πλοιάριον ἐφέρετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
ἀπὸ τὰ κύματα. Οἱ μαθηταὶ ματαίως ἤγωνίζοντο νὰ ἀντιπαλαί-
σουν μὲ τὰς κώπας εἰς τὴν κακοκαιρίαν. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν,
τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε νὰ βυθισθῇ. Τὰ μεγάλα κύματα τὸ ἐσκέπα-
ζον.

Οἱ μαθηταὶ ἐτρόμαξαν ἐμπρὸς εἰς τὸν ἄμεσον κίνδυνον. “Ἐ-
σπευσαν νὰ ἔξυπνήσουν τὸν Ἰησοῦν:

— Κύριε, σῶσον μας διότι χανόμεθα!

— Διατὶ εἶσθε τόσον δειλοί; τοὺς εἴτεν ὁ Χριστός. Διατὶ εἶσθε τόσον
δλιγόπιστοι;

Κατόπιν ἐσηκώθη ὅρθιος εἰς τὸ κλυδωνιζόμενον πλοῖον καὶ
ἡπλωσε τὰς χεῖρας. Ἐπετίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ διέταξε τὴν τρι-
κυμίαν νὰ κοπάσῃ.

Παρευθύς, ὁ ἀνεμος ἐσταμάτησε. Ἐκόπασαν τὰ κύματα καὶ
ἔγινε γαλήνη. Τὸ πλοῖον ἐπροχώρει πλέον ἡσυχα ἐπάνω εἰς τὰ ἥρε-
με ύδατα τῆς λίμνης.

Καὶ ὅλοι ὅσοι εἶδον τὸ θαῦμα ἡσθάνθησαν χαρὰν μεγάλην καὶ φόβον καὶ θαυμασμόν. Καὶ ἔλεγον μεταξὺ των:

— Ποῖος εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος, εἰς τὸν δποῖον καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουν; Φαίνεται δtti εἶναι πολὺ μεγαλύτερος καὶ ἀπὸ δtti τὸν ἐθεωροῦμεν ἔως τώρα!

ΜΝΗΜΟΝΙΚΑ: Λίμνη Γεννησαρέτ, ὑπὸ τῆς Ινσοῦ, ἔξαφνικὴ τρικυμία, τρόμος μαθητῶν, ἐπιτίμησις Ινσοῦ, κατάπαυσις τρικυμίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Μίαν νύκτα, κατὰ τὴν δποίαν ὁ Ιησοῦς μὲ τοὺς μαθητάς του ἐταξίδευαν εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ, ἔξέσπασε σφοδρά τρικυμία. Οἱ μαθηταὶ κατετρόμαξαν. Ἀλλὰ ὁ Ιησοῦς ἤγέρθη, διέ-

ταξε τὴν τρικυμίαν νὰ σταματήσῃ καὶ ἀμέσως ἔγινε γαλήνη. Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ ἐταξίδευεν ὁ Ιησοῦς μὲ τοὺς μαθητάς Του; 2) Διατὶ ἀπεκοιμήθη ὁ Χριστός; 3) Τὶ συνέθη κατὰ τὸν ὑπὸν του; 4) Τὶ ἔκαμαν οἱ μαθηταὶ Του; 5) Τὶ τοὺς εἶπεν ὁ Κύριος καὶ τὶ ἔκαμεν; 6) Τὶ ἔλεγον ὅσοι εἶδον τὸ θαῦμα;

ΔΙΛΑΓΜΑ: "Οταν καὶ τὰ ἄψυχα ὑπακούουν ἀμέσως εἰς τὰς προσταγὰς τοῦ Θεοῦ, πολὺ περισσότερον ἔχομεν χρέος νὰ ὑπακούωμεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, τοὺς δποίους ὁ Δημιουργὸς ἐπροίκισε μὲ νοῦν καὶ συνειδησιν.

11. Η θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ

“Ενα Σάββατον, δ Χριστὸς ἐπεριπάτει μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, πλησίον τοῦ Ναοῦ. Ἐκεῖ συνήντησαν ἔνα ἐπαίτην, δ ὅποιος ἦτο τυφλὸς ἐκ γενετῆς. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπίστευον, δτὶ κάθε σωματικὸν ἐλάττωμα ἀνθρώπου ἦτο τιμωρία τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰς ἀμαρτίας τὰς ὅποιας εἶχε κάμει εἴτε δ Ἰδιος εἴτε οἱ γονεῖς του. Τοῦτο ἐπίστευον καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐφ’ δσον καὶ αὐτοὶ ἥσαν Ἰουδαῖοι. Διὰ τοῦτο ἡρώτησαν τὸν Χριστόν:

— Διδάσκαλε, ποῖος ἡμάρτησε καὶ ἐγεννήθη ὁ δυστυχὴς οὗτος τυφλός; Ὁ Ἰδιος ἢ οἱ γονεῖς του;

— Οὔτε αὐτὸς ἡμάρτησεν, οὔτε οἱ γονεῖς του, ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. Ἀλλὰ ἐγεννήθη τυφλὸς διὰ νὰ φανερωθοῦν εἰς αὐτὸν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Κατόπιν ἐπτυσεν εἰς τὸ χῶμα καὶ ἔκαμε πηλόν. Μὲ αὐτὸν ἥλειψε τοὺς δοφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ καὶ τοῦ εἶπεν:

— Πήγαινε τώρα εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ νὰ νιφθῆ!

Τοῦτο καὶ ἔκαμεν. “Οταν ἐπλύθη εἰς τὴν κολυμβήθραν, δ τυφλὸς ἀντελήθη μὲ χαρὰν δτὶ εἶχε θεραπευθῆ πλέον:” Ἐθλεπε τώρα τὸ χρυσοῦν φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν καὶ δλα τὰ θαυμάσια τῆς δημιουργίας.

Γρήγορα ἐπληροφορήθησαν δλοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ θαῦμα. Καὶ δλοι δσοι ἐγνώριζον ἀπὸ πρὶν τὸν τυφλόν, ἡπόρουν καὶ ἐθαύμαζον καὶ ἔλεγον:

— Άλλὰ αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ τυφλός, δ ὅποιος ἐξήτει ἐλεημοσύνην;

— Μάλιστα, ἐγὼ εἶμαι! ἐθεβαίωνεν ὁ τυφλός. Τώρα εἶμαι καλὰ καὶ βλέπω, διότι μὲ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς.

— Τότε τὸν ἐπῆγαν εἰς τοὺς Φαρισαίους. Οἱ Φαρισαῖοι ἐκάλεσαν καὶ τοὺς γονεῖς τοῦ τυφλοῦ. Καὶ ἡρώτων καὶ αὐτοὺς καὶ τὸν πρώην τυφλόν, διὰ νὰ διαπιστώσουν ἐὰν πράγματι συνέβη τὸ θαῦμα.

‘Ο τυφλὸς διηγήθη τὰ συμβάντα: Πῶς δ Ἰησοῦς ἥλειψε μὲ πηλὸν τοὺς δοφθαλμούς του καὶ τὸν διέταξε νὰ νιφθῇ καὶ πῶς ἐνίφθη καὶ ἀνέθλεψεν. Τότε οἱ Φαρισαῖοι τοῦ εἶπον ὡργισμένοι:

— Νὰ δοξάζῃς τὸν Θεόν, διότι ὁ Θεὸς σὲ ἐθεράπευσε. Καὶ νὰ μὴ βλασφημῆς λέγων δτὶ σὲ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς. Αὐτὸς δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἀνθρωπος ἐκ Θεοῦ, ἀφοῦ ἔκαμε ἔργασίαν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν, δτὶ εἶναι ἀμαρτωλός.

— "Αν είναι ήδη ἄμαρτωλός, ἐγὼ δὲν τὸ γνωρίζω, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ
οὐ τυφλός. Έγὼ ἔν μόνον γνωρίζω: ὅτι ἡμην τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω!

Τότε οἱ Φαρισαῖοι ἔξηγριώθησαν ἀκόμη περισσότερον:

— Πῶς τολμᾶς ἐσύ, ὁ ὄποιος ἐγεννήθης μέσα εἰς τὴν ἄμαρτίαν, νὰ θέλης νὰ διδάξῃς ἡμᾶς;

Καὶ τὸν ἐπέταξαν ἔξω ἀπὸ τὸν Ναόν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Κολυμβήθρα τοῦ

Σιλωάμ: δεξαμενὴ πλησίον τοῦ νοτίου μέρους τοῦ Ναοῦ. Τὸ ὅδωρ τῆς δεξαμενῆς ἥρχετο ἀπὸ τὴν πηγὴν Βηθεσδά.

MNHMONIKA: Σάββατον, τυφλός, Ἰησοῦς, ἐπίχρισις μὲ ππλόν, θαῦμα, Φαρισαῖοι, ὀργή των, ἀπάντησις τυφλοῦ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ὁ Ἰησοῦς συνήντησε τυφλὸν ἐκ γενετῆς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἡλεψε μὲ ππλὸν τοὺς δόφθαλμούς του. Καὶ ὅταν ὁ τυφλὸς ἐνίφθη κατὰ προσταγὴν τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ἐθεραπεύθη. — Οἱ Φαρισαῖοι διεπιστώσαν τὸ θαῦμα, ἀλλὰ κατηγόρη-

σαν τὸν Ἰησοῦν ὡς ἄμαρτωλόν, διότι ἐθεράπευσε τὸν τυφλὸν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ συνήντησεν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν; 2) Διατὶ οἱ μαθηταὶ ἡρώτησαν τὸν Ἰησοῦν ποίος είχεν ἄμαρτίσει διὰ νὰ γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος τυφλός; 3) Ποίαν ἀπάντησιν ἔδωσεν ὁ Χριστός; 4) Τι ἔκαμεν εἰς τὸν τυφλὸν καὶ τὶ τοῦ εἴπεν; 5) Τι ἀπέγινε μὲ τὸν τυφλόν; 6) Διατὶ καὶ πάλιν ἔξωργίσθησαν οἱ Φαρισαῖοι; 7) Πῶς ἀπεκρίθη εἰς τὰς κατηγορίας των ὁ τυφλός; 8) Τι ἔκαμαν τότε οἱ Φαρισαῖοι;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Ἡ θεία χάρις τοῦ Χριστοῦ ἡμπορεῖ, μόνη αὐτή, νὰ μᾶς χαρίσῃ τὸ ἀληθινὸν Φῶς.

12. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου

Πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων εύρισκετο ἡ μικρὰ πόλις Βηθανία. Εἰς αὐτὴν διέμενεν ὁ Λάζαρος καὶ αἱ ἀδελφαὶ του Μαρία καὶ Μάρθα. Ἡσαν καὶ οἱ τρεῖς εύσεβεῖς, καὶ ἐνάρετοι ἄνθρωποι. Ὁ Ἰησοῦς ἐπανειλημμένως εἶχε φιλοξενηθῆ εἰς τὴν οἰκίαν των.

Κάποτε δὲ Λάζαρος ἡσθένησε βαρέως καὶ ἐκινδύνευε. Τότε αἱ ἀδελφαὶ του ἐστειλαν μήνυμα εἰς τὸν Ἰησοῦν, διτὶ δὲ ἀγαπητός Του φίλος ἀσθενεῖ.

Τάς ήμέρας ἐκείνας δὲ Ἰησοῦς εύρισκετο μὲ τοὺς μαθητάς Του εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ καὶ ἐδίδασκεν. "Οταν Τὸν ἐπληροφόρησαν διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Λαζάρου, εἶπεν:

—'Η ἀσθένεια αὕτη δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ δι' αὐτῆς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἐπέρασσαν δύο ἀκόμη ἡμέραι καὶ τὴν τρίτην δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς του:

—'Ο φίλος μας ὁ Λάζαρος, ἔκοιμήθη. Ἀλλὰ πηγαίνω διὰ νὰ τὸν ξυπνήσω.

Οἱ μαθηταὶ δὲν ἀντελήφθησαν τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπεκρίθησαν:

—Κύριε, ἀν ἔκοιμήθη θὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν.

Τότε δὲ Χριστὸς τοὺς εἶπε φανερά:

—'Ο Λάζαρος ἀπέθανεν. "Ἄσ ύπάγωμεν πρὸς αὐτόν.

"Οταν δὲ Μάρθα ἔμαθεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἔξηλθε διὰ νὰ Τὸν προϋπαντήσῃ. Καὶ μόλις Τὸν εἶδεν, εἶπε μὲ πίστιν:

—Κύριε, ἐὰν ἦσο ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν θὰ ἀπέθησκε. Ἀλλὰ καὶ τώρα γνωρίζω, ὅτι ὅσα ζητήσης ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ Θεὸς θὰ Σου τὰ δώσῃ.

—'Ο ἀδελφός σου θὰ ἀναστηθῇ! τῆς εἶπε τότε ὁ Χριστός. Ἔγὼ εἴμαι δὲ οὐδεὶς άλλος. Καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀκόμη καὶ ἀν ἀποθάνη, θὰ ζήσῃ αἰωνίως. Σὺ τὸ πιστεύεις τοῦτο.

—Ναί, Κύριε, ἀπήντησεν ή Μαρία. "Ἔχω πιστεύεις ἥδη, ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Κατόπιν ἔτρεξε καὶ εἰδοποίησε τὴν ἀδελφήν της Μαρίαν, ὅτι ἔρχεται ὁ Χριστός. Ἐκείνη, ἀμέσως μόλις τὸ ἥκουσεν, ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξε νὰ Τὸν προϋπαντήσῃ. Οἱ δὲ συγγενεῖς καὶ φίλοι, οἱ δόποι οἱ εὔρισκοντο εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ παρηγορήσουν τὰς δύο ἀδελφάς, τὴν ἥκολούθησαν.

—"Οταν δὲ Χριστὸς εἶδε τὴν Μαρίαν νὰ ἔρχεται τρέχουσα καὶ κλαίουσα καὶ ὅπισσα της κλαίοντες δλοι οἱ ἄλλοι, συνεκινήθη καὶ ἐταράχθη.

—Ποῦ τὸν ἔχετε θάψει; ἡρώτησεν.

—"Ελα καὶ θὰ ἴδης, τοῦ ἀπήντησαν

Καὶ ἐξεκίνησαν δλοι μαζὶ διὰ τὸν τάφον τοῦ Λαζάρου. Ὁ Χριστὸς εἶχε συγκινηθῆ βαθύτατα. Δάκρυα ἔρρεαν εἰς τὸ θεῖον

πρόσωπόν Του καὶ ἡ ψυχή Του ἐστέναζε, καθὼς ἐπλησίαζον εἰς τὸν τάφον. Ὅτο δὲ ὁ τάφος τοῦ Λαζάρου κάποιον σπῆλαιον. Ἡ εἰσοδός του εἶχε φραχθῆ μὲν μεγάλον ὀγκόλιθον. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν:

— Σηκώσατε αὐτὸν τὸν λίθον!

— Κύριε, παρετήρησεν ἡ Μάρθα, εἶναι ἥδη τέσσαρες ἡμέραι αἴτη ποὺ ἔταφη. Καὶ τώρα τὸ σῶμα του ὀπωσδήποτε θὰ μυρίζῃ.

“Οταν μετεκίνησαν ἀπὸ τὴν εἰσοδον τὸν λίθον, ὁ Ἰησοῦς ἐπροχώρησε πρὸς τὸ ἄνοιγμα. “Ἐκαμεθερμήνη προσευχὴν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα Του καὶ ἐφώναξε δυνατά:

— Λάζαρε, ἔλα ἔξω!

“Ολοι δσοι εύρισκοντο ἕκει ἐκράτουν καὶ τὴν ἀναπνοήν των. Καὶ ιδού! Ὁ ἀποθανὼν Λάζαρος ἐσηκώθη καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν τάφον! Ὅτο δὲ περιθεβλημένος μὲν τὰ σάθανα καὶ αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες του δεμένοι ἀκόμη μὲν αὐτά.

‘Ο Ἰησοῦς διέταξε τότε νὰ λύσουν τὸν Λάζαρον. Αἱ ἀδελφαὶ του κλαίουσαι ἀπὸ χαρὰν ἔπεσαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀναστηθέντος ἀδελφοῦ των.

“Ολοι δσοι εἶδαν τὸ θαῦμα ἐπίστευσαν ἀμέσως εἰς τὴν θείαν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλὰ ὅταν τὸ ἔμαθαν οἱ Φαρισαῖοι ἐταράχθησαν ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ κάθε προηγουμένην φοράν. Συνεκάλεσαν τότε συμβούλιον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ συλλάθουν ὀπωσδήποτε καὶ νὰ θανατώσουν τὸν Ἰησοῦν. Διότι, καθὼς ἔλεγον, ὑπῆρχε φόβος νὰ πιστεύσουν δλοι πλέον οἱ Ιουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν ὃς Μεσσίαν, ἔπειτα ἀπὸ τὰ τόσα θαύματά Του. Καὶ τότε ἴσως νὰ ἔκαμνον ἐπανάστασιν ἐναντίον τῶν Ρωμαίων καὶ νὰ κατεστρέφετο δόλικληρον τὸ ἔθνος των!

‘Η Ἐκκλησία μας ἔορτάζει τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου τὸ Σάββατον, παραμονὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων. Ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν ἔορτὴν τὸ ἀκόλουθον ἀπολυτίκιον:

- «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ Σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἕγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Οθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παιδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, Σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν: Θσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν δόνοματι Κυρίου».

MNHMONIKA: Βηθανία, Λάζαρος, Μάρθα, Μαρία, ἀσθένεια, θάνατος, Ἰησοῦς, Ἰορδάνης, Βηθανία, Μάρθα, συγγενεῖς, τάφος, δύγκολιθος, ἀνάστασις. — Ὁργὴ καὶ ἀπόφασις Φαρισαίων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ὁ Χριστὸς εἰδοποιήθη ὅτι ὁ φίλος του Λάζαρος ἡσθένησε καὶ κατόπιν ὅτι ἀπέθανεν. "Οταν ἔφθασεν εἰς τὴν Βηθανίαν εἶχον ἡδη παρέλθει τέσσαρες ἡμέραι. Αἱ ἀδελφαὶ του ἐπίστευον δυμῶς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὸν ἀναστήσῃ. Πράγματι, ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσε τὸν Λάζαρον νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τάφου καὶ ὁ Λάζαρος ἀνεστήθη. Οἱ Φαρισαῖοι ἀπεφάσισαν

τότε νὰ συλλάβουν καὶ νὰ θανατώσουν τὸν Ἰησοῦν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι συνέδεε τὸν Ἰησοῦν μὲ τὴν οικογένειαν τοῦ Λαζάρου; 2) Ποὺ εὐρίσκετο ὅταν εἰδοποιήθη διὰ τὴν ἀσθένειάν του καὶ τὶ εἰπειν εἰς τοὺς μαθητάς του δι' αὐτὸν; 3) Πότε ἔφθασε πλησίον τοῦ νεκροῦ; 4) Πῶς ὑπεδέχθησαν τὸν Ἰησοῦν αἱ ἀδελφαὶ τοῦ νεκροῦ; 5) Πῶς ἦτο καὶ πῶς εἶχε κλεισθῆ ὁ τάφος τοῦ Λαζάρου; 6) Τι ἐφώναξεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν νεκρόν; 7) Τι ἐπικολούθησεν; 8) Τι ἀπεφάσισαν οἱ Φαρισαῖοι; 9) Πῶς ἐζήτησαν νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀπαισίαν ἀπόφασίν των;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ μόνος καὶ ἀπόλυτος κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα ὑποτάσσονται εἰς τὴν θέλησίν Του.

13. Ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Ζακχαῖος

Εἰς τὴν Ἱεριχὼ ἔμενε κάποιος δνομαζόμενος Ζακχαῖος. Τὸ ἐπάγγελμά του ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ ἦτο πολὺ πλούσιος. "Ολοι εἰς τὴν πόλιν ἐπίστευον, ὅτι κατὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων ὁ Ζακχαῖος ἐλάμβανε περισσότερα χρήματα ἀπὸ τὰ νόμιμα καὶ ἀποκόμιζεν οὕτω μεγάλα καὶ ἀνομα κέρδη διὰ τὸν ἑαυτόν του. Διὰ τοῦτο τὸν ἔθεωρουν ἀμάρτωλόν.

"Οταν ἔγινε γνωστόν, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἱεριχὼ δο Ἰησοῦς, ἀπειρον πλῆθος κόσμου συνεκεντρώθη εἰς τὰς ὁδούς, ἀπὸ ὅπου θὰ διήρχετο ὁ Κύριος. Καὶ ὅλοι ἥθελον νὰ τὸν ἴδουν καὶ νὰ τὸν θαυμάσουν.

Μεταξὺ τοῦ πλήθους ἦτο καὶ ὁ Ζακχαῖος. Ἐπειδὴ δύμως ἦτο

πολὺ κοντὸς κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ πλῆθος ἐμπρός του τὸν ἡμ-
πόδιζε νὰ βλέπῃ, ἀνῆλθεν ἐπὶ μιᾶς συκομωρέας, διὰ νὰ ἴδῃ καλλί-
τερα τὸν Ἰησοῦν.

“Οταν τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ἐπάνω εἰς τὸ δένδρον, ἐσήκωσε τούς
ὅφθαλμούς του πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἐκάλεσε μὲ τὸ ὄνομά του:

— Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα! Σήμερον πρέπει νὰ μείνω εἰς τὴν οἰκί-
αν σου.

‘Ο Ζακχαῖος κατῆλθε γεμάτος χαράν καὶ ἔσπευσεν ἀμέσως
εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Χριστοῦ.
Τὸ πλῆθος ὅμως ἔμεινε κατάπληκτον καὶ πολλοὶ ἤπόρουν: Εἰς οἰ-
κίαν ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀδίκου ἀνθρώπου θὰ μείνη ὁ Ἰησοῦς;

‘Αλλὰ τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ
Χριστοῦ δὲν ἥργησε νὰ φανερωθῇ: ‘Ο Ζακχαῖος Τὸν προσεκύνησε
ταπεινὰ καὶ εἶπεν:

— Κύριε, ἴδου ἡ μισὴ περιουσία μου! Τὴν δίδω εἰς τοὺς πτωχούς. Καὶ
ἄν ὑπάρχῃ κάπιος, τὸν δποῖον ἡδίκησα, τοῦ τὸ ἐπιστρέφω εἰς τὸ τετρα-
πλάσιον.

Καὶ εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς:

— Σήμερον εἰσῆλθεν ἡ σωτηρία εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν. Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἤλθε διὰ νὰ εῦρῃ καὶ νὰ σώσῃ τοὺς ἀμαρτωλούς.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: **Συκομορέα:** Ἡ μουριά. ● **Ζακχαῖος:** Εἶναι τὸ Ἰδιον μὲ τὸ Ιουδαϊκὸν ὄνομα Ζαχαρίας.

MNHNOMONIKA: Ἱεριχώ, Ζακχαῖος ἀρχιτελώνης, συκομορέα, φιλοξενία, σωτηρία ἀμαρτωλῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: "Οταν ὁ Χριστὸς ἤλθεν εἰς τὴν Ἱεριχώ, ὁ ἀμαρτωλὸς Ζακχαῖος ἀνήλθεν ἐπὶ δένδρου διὰ νὰ τὸν ἴδῃ. Ὁ Χριστὸς τοῦ εἶπεν ὅτι θὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ Ζακχαῖος μετενόησε τότε δι' ὅλας τὰς ἀμαρτίας του καὶ προσεφέρθη

προθύμως νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς ἀδικηθέντας ἀπὸ αὐτὸν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ ἔμενε καὶ τί πήτο ὁ Ζακχαῖος; 2) Διατί ἐθεωρείτο ἀπὸ ὅλους ὡς ἀμαρτωλός; 3) Τί ἐσοφίσθη διὰ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν; 4) Τί τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ὅταν τὸν εἶδεν ἐπὶ τοῦ δένδρου; 5) Διατί τὸ πλῆθος ἐδυσφόρος καὶ παρεπονέθη; 6) Ποίον ἀποτέλεσμα είχεν ἡ στάσις τοῦ Ἰησοῦ; 7) Τί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς διὰ τὸν ἔρχομὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Ἀκόμη καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ δύνανται νὰ εῦρουν τὴν Θείαν κατανόησιν καὶ χάριν, ὅταν εἰλικρινῶς καὶ πλήρως μετανοήσουν διὰ τὰς ἀμαρτίας των.

11. Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Σαμαρείτις

Μεταξὺ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Γαλιλαίας εύρισκετο ἡ Σαμάρεια. Οἱ Ἰουδαῖοι δὲν διήρχοντο ποτὲ ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν. Ἐχθρεύοντο τοὺς Σαμαρείτας καὶ τοὺς ἐθεώρουν ἀμαρτωλούς. Ἡ ἔχθρα αὐτὴ τῶν Ἰουδαίων πρὸς τοὺς Σαμαρείτας ἦτο πολὺ παλαιά, παρ' ὅλον ὅτι καὶ οἱ Σαμαρείται ἦσαν παλαιοὶ Ἰουδαῖοι. Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας διαφοράς μεταξύ των, ἦτο ὅτι οἱ Σαμαρείται ἐλάτρευον τὸν Θεόν εἰς τὸ ὄρος Γαριζίν. Ἀντιθέτως, οἱ Ἰουδαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ ἐπρεπε νὰ γίνεται μόνον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

‘Ο Χριστὸς ἤθελε νὰ δείξῃ, ὅτι ἡ ἔχθρα μεταξὺ τῶν ἀνθρώ-

πων εἶναι ἀμαρτία. Διότι δλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι πλάσματα τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο, δταν μετέβαινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἢ ἐπέστρεφεν ἀπὸ ἐκεὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, συχνὰ ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν. Κάποτε εύρέθη μὲ τοὺς μαθητάς του πλησίον μιᾶς πόλεως τῆς Σαμάρειας, τῆς Σιχάρ. Ἐσταμάτησαν ἀκριθῶς εἰς τὸ σημεῖον, δπου εύρισκετο τὸ φρέαρ, τὸ ὅποῖον ὁ Ἰακώβ εἶχε δώσει εἰς τὸν υἱόν του Ἰωσῆφ. Ὁ Ἰησοῦς ἔμεινεν δλίγον ἐκεὶ διὰ νὰ ἀναπαυθῇ, διότι ἦτο κουρασμένος ἀπὸ τὴν δδοιπορίαν. Οἱ μαθηταί Του μετέβησαν εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ προμηθευθοῦν τρόφιμα.

Τότε ἦλθε μία Σαμαρείτις, διὰ νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ ἀπὸ τὸ φρέαρ. Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἐζήτησεν ὕδωρ διὰ νὰ πίῃ.

‘Η Σαμαρείτις ἥπόρησεν. Ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ Ἰησοῦ ἀντελήφθη δτι ἦτο Ἰουδαῖος καὶ Τοῦ εἶπεν:

—Πῶς Σύ, ὁ ὅποιος είσαι Ἰουδαῖος, ζητεῖς νερὸν ἀπὸ ἐμέ, μίαν Σαμαρείτιδα;

—Ἐὰν ἐγνώριζες ποῖος σοῦ ζητεῖ ὕδωρ, ἐσὺ θὰ ἐζήτεις τότε ὕδωρ ἀπὸ αὐτόν. Καὶ αὐτὸς θὰ σοῦ ἔδιδε τὸ ὕδωρ τῇ σε! ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. “Οποιος πύῃ ἀπὸ τὸ ὕδωρ αὐτό, δὲν θὰ διψάσῃ ποτὲ πλέον.

‘Η Σαμαρείτις δὲν κατώρθωσε νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ δταν δ Χριστὸς τῆς ἐφανέρωσεν δτι ἐγνώριζεν δλην τὴν ζωὴν της, πλήρης θαυμασμοῦ ἀνεφώνησεν:

— Κύριε, βλέπω ὅτι εἰσαι Προφήτης!

Καὶ Τοῦ ἐξήτησε νὰ τῆς εἴπῃ: Ποῦ εἰναι ὁρθότερον νὰ λατρεύηται δ Θεός; Εἰς τὸν Ναὸν ἥ εἰς τὸ ὅρος Γαριζίν;

Τότε δ ’Ιησοῦς τῆς ἐξήγησεν: ‘Ο Θεός εἰναι Πνεῦμα. Δὲν ἔχει σημασίαν ἐὰν τὸν λατρεύουν εἰς τὸ ὅρος Γαριζίν ἥ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος ἥ ἀλλοῦ. Οἱ ἀνθρωποι πρέπει νὰ λατρεύουν τὸν Θεὸν μὲ τὰς πνευματικάς των δυνάμεις, μὲ τὸν νοῦν των καὶ μὲ τὴν ψυχὴν των καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν. Τῆς ἀπεκάλυψε δὲ δτι εἰναι δ Μεσσίας.

‘Η Σαμαρείτις ἀφησε τὴν στάμναν της παρὰ τὸ φρέαρ καὶ ἔτρεξεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐκεὶ ἀνήγγειλεν εἰς δλους μὲ μεγάλην χαράν, δτι δ Μεσσίας ἥλθεν καὶ εύρισκεται εἰς τὸ φρέαρ τοῦ ’Ιακώβ. Καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῆς Σιχάρ ἔσπευσαν νὰ ἔλθουν πρὸς τὸν ’Ιησοῦν, διὰ νὰ Τὸν ἴδουν καὶ νὰ Τὸν ἀκούσουν.

Εἰς τὸ μεταξύ, οἱ μαθηταὶ τοῦ ’Ιησοῦ εἶχον ἐπιστρέψει καὶ ἔξεπλάγησαν δταν εἶδον τὸν Διδάσκαλον νὰ συνομιλῇ μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος. “Οταν ἐκείνη ἀνεχώρησε, Τὸν ἐκάλεσαν διὰ νὰ φάγη.

— Ἰδικὴ μου τροφή, εἶπεν δ Κύριος, εἰναι νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημα Ἐκείνου, δ ὄποιος μὲ ἔστειλε, καὶ νὰ τελειώσω τὸ ἔργον Του.

‘Ολίγον ἀργότερον ἔφθασαν καὶ οἱ Σαμαρεῖται. ‘Ο Κύριος ἥρχισε τὴν διδασκαλίαν. Καὶ ἥσαν τόσον εὐχαριστημένοι νὰ ἀκούουν τοὺς Θείους λόγους Του, ὡστε Τὸν παρεκάλεσαν νὰ μείνη πλησίον των. ‘Ο ’Ιησοῦς ἔμεινεν ἐκεὶ ἐπὶ δύο ἀκόμη ἡμέρας. Καὶ πολλοὶ Σαμαρεῖται ἐπίστευσαν εἰς Αὐτὸν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Γαριζίν: ‘Ιερὸν ὅρος τῶν Σαμαρειτῶν. Κατὰ τὴν Γραφήν, ἔκει δ ’Αθραάμ ἐδέχθη προθύμως νὰ θυσιάσῃ τὸν υἱόν του εἰς τὸν Θεόν. (Σήμερον δνομάζεται ύπό τῶν ἐντοπίων: Τζεμπέλ—Ἐλ—Τόρ).

MHNMONIKA: Σαμάρεια, φρέαρ ’Ιακώβ, ’Ιησοῦς, Σαμαρείτις, ύδωρ ζωῆς, ἀποκάλυψις ’Ι-

ποῦν, ἐπιστροφὴ μαθητῶν, τροφὴ Κυρίου, Σαμαρεῖται πιστεύοντες.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Διερχόμενος ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν δ ’Ιησοῦς, συνήντησε παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ’Ιακώβ μίαν Σαμαρείτιδα. Τῆς ἐξήγησε ποία εἰναι ἥ ἀληθῆς λατρεία τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀπεκάλυψεν, δτι εἰναι δ Μεσ-

σίας. Ἀργότερον ἡλθον ἐκεῖ καὶ πολλοὶ Σαμαρεῖται, ἤκουσαν τὴν διδασκαλίαν Του καὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Διατί οἱ Ἰουδαῖοι ἔχθρεύοντο τοὺς Σαμαρείτας; 2) Διατί ὁ Χριστὸς δὲν παρέλειπε νὰ διέρχεται ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν; 3) Ποῦ ἐσταμάτησε μὲ τοὺς μαθητάς Του;

4) Πῶς ἔμεινε μόνος ἐκεῖ; 5) Ποίος ἦλθεν; 6) Τι ἐζήτησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ διατί ἤπορησεν ἡ Σαμαρείτις; 7) Ποίον ἤτο τὸ νόμημα τοῦ Ἰησοῦ, ὅταν ὥμιλει διὰ τὸ "Ὕδωρ τῆς Ζωῆς; 8) Ποία εἶπεν ὅτι εἶναι ἡ ὁρθὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ — καὶ διατί; 9) Τι εἶπεν εἰς τοὺς Μαθητάς Του διὰ τὴν Ιδικήν Του τροφήν; 10) Τι ἔκαμαν οἱ Σαμαρεῖται;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Ἄληθης λατρεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκείνη ἡ ὅποια γίνεται μὲ ὅλην τὴν ἀλήθειαν τῆς ψυχῆς μας καὶ τῶν πνευματικῶν μας δυνάμεων.

Η Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος

Όλιγας ἡμέρας πρὸ τῶν Παθῶν Του, δὲ Κύριος εἶχεν ὁδηγήσει τὸν Πέτρον, τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν Ἰάκωβον σχεδὸν μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρους Θαβώρ. Ἐκεῖ δὲ Ἰησοῦς ἤρχισε νὰ προσεύχεται.

Αἴφνης, οἱ τρεῖς μαθηταὶ εἶδον τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ νὰ λάμπῃ καὶ νὰ ἀκτινοβολῇ ὅπως ὁ ἥλιος. Καὶ τὰ ἴματιά Του ἔγιναν λευκά ὅπως ἡ χιών. Τὴν ἴδιαν στιγμὴν ἐφάνησαν δύο ἄλλα πρόσωπα. Ἐστάθησαν πλησίον Του καὶ ἤρχισαν νὰ συνομιλοῦν μὲ τὸν Κύριον. Ἡσαν δὲ Μωϋσῆς, ἀντιπρόσωπος τοῦ Νόμου, καὶ δὲ Ἡλίας, δὲ ἀντιπρόσωπος τῶν προφητῶν.

Οἱ μαθηταὶ ἔθαμβώθησαν. Ὁ Πέτρος ὅμως εἶπεν:

— Κύριε, καλὰ εἶναι νὰ μείνωμεν ἐδῶ. Ἄς κάμωμεν καὶ τρεῖς σκηνάς: Μίαν διὰ Σέ, μίαν διὰ τὸν Μωϋσέα καὶ μίαν διὰ τὸν Ἡλίαν.

Πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ τοὺς λόγους του δὲ Πέτρος, μία φωτεινὴ

νεφέλη ἐσκέπασε τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἄλλους δύο. Καὶ μέσα ἀπὸ τὴν νεφέλην ἤκουσθη φωνὴ λέγουσα:

«Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηύδοκησα αὐτοῦ ἀκούετε».

Οἱ τρεῖς μαθηταὶ κατετρόμαξαν καὶ ἔπεσαν μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπλησίασε, τοὺς ἤγγισε καὶ τοὺς εἶπεν:

— Σηκωθῆτε καὶ μὴ φοβεῖσθε!

Οἱ μαθηταὶ ἐσηκώθησαν. Ἐκύτταξαν γύρω, δὲν εἶδον ὅμως παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν μὲ τὴν συνήθη μορφήν Του.

“Οταν ἐκατέβαιναν ἀπὸ τὸ ὅρος, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ μὴ εἴπουν εἰς κανένα ὅσα εἶδον καὶ ἤκουσαν, πρὶν γίνη ἡ Ἀνάστασίς Του ἐκ νεκρῶν.

Τὸ γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος μᾶς ἡ Ἐκκλησία τὸ ἑορτάζει τὴν δην Αὔγούστου. Ψάλλεται δὲ κατ’ αὐτὴν τὸ ἔξῆς τροπάριον:

● «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει, Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς μαθηταῖς Σου τὴν δόξαν Σου, καθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ ἥμιν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς Σου τὸ ἀίδιον, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα Σοι.

MNIMONIKA: Ἰησοῦς, Πέτρος, Ἰωάννης, Ἰάκωβος, Θαβώρ, Μεταμόρφωσις, Μωϋσῆς, Ἡλίας, νεφέλη, φωνὴ Θεοῦ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ο Ἰησοῦς μὲ τοὺς μαθητὰς του Πέτρου, Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέθησαν εἰς τὸ ὅρος Θαβώρ. Ἐκεῖ οἱ μαθηταὶ εἶδον τὸν Ἰησοῦν εἰς δόλον τὸ Θεῖον μεγαλεῖον

Tou. Μαζί του ἐφάνησαν δι Μωϋσῆς καὶ δ Ἡλίας. Μία φωτεινὴ νεφέλη τοὺς ἐσκέπασε καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὴν ἤκουσθη ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Μὲ ποίους ἀνήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Θαβώρ; 2) Τί συνέθη ἐκεῖ; 3) Ποίοι ἐφανερώθησαν; 4) Ἀπὸ ποῦ ἤκουσθη φωνὴ καὶ τί ἔλεγεν;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Πρέπει νὰ εἴμενα πάντοτε ἔτοιμοι, μὲ καλὰς πράξεις καὶ μετάνοιαν, διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν.

ΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Παραβολὴ τοῦ ἀφρονος πλουσίου

‘Ο Ιησοῦς ἔθλεπεν δτι πολλοὶ ἄνθρωποι εἶναι πλεονέκται. Διὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταλάθουν τὸ θανάσιμον τοῦτο ἀμάρτημά των, διηγήθη τὴν ἔξῆς παραθολήν:

Κάποτε, οἱ ἄγροὶ καὶ τὰ κτήματα ἐνὸς πλουσίου τοῦ ἔδωσαν ἀφθονον παραγωγήν. Ο πλούσιος ἔθλεπε τὰ μεγάλα αὐτὰ εἰσοδήματα καὶ ἐσκέπτετο:

— Τὶ νὰ κάμω; Αἱ ἀποθῆκαι μου εἶναι γεμάται. Δὲν ἔχω πλέον μέρος διὰ νὰ φυλάξω τὴν μεγάλην ἐσοδείαν μου.

Αφοῦ ἐπέρασε τὴν νύκτα ἄγρυπνος καὶ ἐθασανίζετο μὲ αὗτὰς τὰς σκέψεις, εἰς τὸ τέλος εἶπεν:

15
Χριστός
1976

—'Ιδού τι θὰ κάμω: Θὰ κρημνίσω τὰς ἀποθήκας μου καὶ θὰ κτίσω ἄλλας μεγαλυτέρας. Καὶ εἰς αὐτάς θὰ συνάξω δλην τὴν ἔσοδείσαν καὶ δλα τὰ ἀγαθά μου. Καὶ τότε πλέον θὰ εἴπω εἰς τὴν ψυχήν μου: Ψυχή, ἔχει πολλὰ ἀγαθά ποὺ σου φθάνουν διὰ πολλὰ ἔτη. Ἀναπαύσου, λοιπόν, φάγε, πίνε καὶ διασκέδαζε!

'Αλλὰ τὴν ίδιαν ἐκείνην νύκτα τοῦ εἶπεν ὁ Θεός:

—"Αμυαλε καὶ ἀνόητε ἄνθρωπε, αὐτὴν τὴν νύκτα σου ζητοῦν τὴν ψυχήν. "Οσα δὲ ἡτοίμασες, ποίου θὰ είναι;

Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσέθεσεν:

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

μ

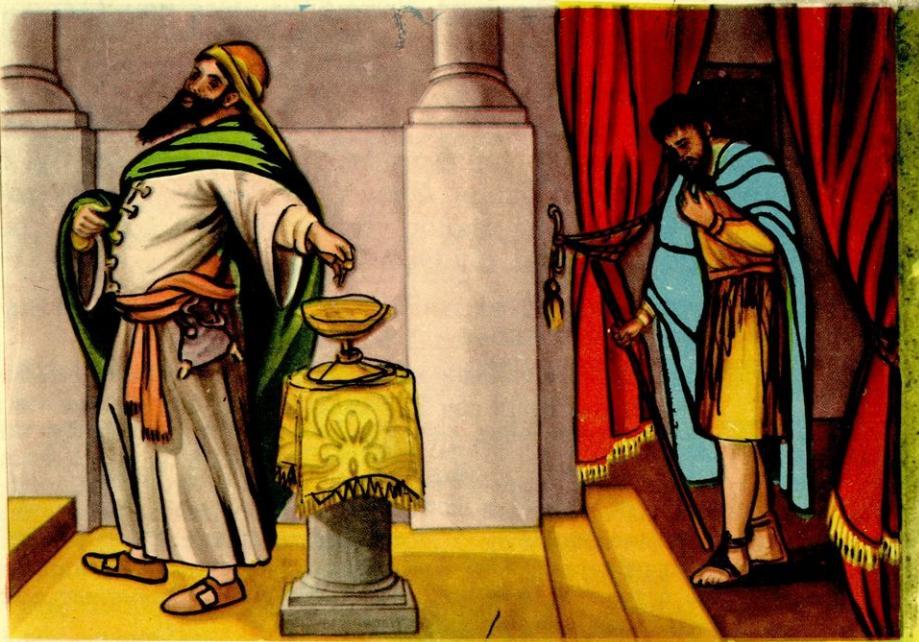
μ

μ

μ

μ

μ

2. Ἡ παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου

Τὴν παραβολὴν αὐτὴν ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἀμάρτημα, ἐνῶ ἡ ταπεινόφροσύνη εἶναι μεγάλη ἀρετή:

Κάποτε, δύο ἄνθρωποι μετέθησαν εἰς τὸν Ναὸν διὰ νὰ προσευχηθοῦν. 'Ο εἰς ἀπὸ αὐτοὺς ἦτο Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος Τελώνης.

'Ο Φαρισαῖος ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ὥστε νὰ τὸν βλέπουν ὅλοι καὶ προσηγένετο λέγων τὰ ἔξῆς: «Σὲ εὔχαριστῷ, Θεέ μου, διότι δὲν εἴμαι ἄρπαξ, ἄδικος ἢ ἀνήθικος, καθὼς εἶναι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἢ αὐτὸς ἐδῶ ὁ Τελώνης. Ἔγὼ νηστεύω δύο φοράς τὴν ἑβδομάδα καὶ δίδω εἰς τοὺς πτωχοὺς τὸ ἔν δέκατον ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά μου, καθὼς προστάζει ὁ Νόμος».

'Αντιθέτως, ὁ Τελώνης συνησθάνετο τὸ βάρος τῶν ἀμαρτιῶν του. Εἶχε σταθῆ παράμερα καὶ δὲν ἐτόλμα οὕτε τοὺς ὄφθαλμούς νὰ ὑψώσῃ πρὸς τὸν οὐρανόν. 'Εκτύπα μόνον συνε-

χῶς τὸ στῆθος του καὶ ἔλεγε μὲ συντριβήν: «Θεέ μου, ἐλέησόν μὲ τὸν ἀμάρτωλόν».

Καὶ ὁ Χριστὸς κατέληξεν:

«Σᾶς βεβαιώνω, δτι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο ὁ Τελώνης ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του συγχωρημένος ἀπὸ τὸν Θεόν — καὶ ὅχι ὁ Φαρισαῖος. Διότι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ὑψώνει τὸν ἔαυτόν του, θὰ ταπεινωθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἔνω ὅποιος ταπεινώνει τὸν ἔαυτόν του θὰ ὑψωθῇ καὶ θὰ τιμηθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν».

MNHNOMONIKA: Φαρισαῖος, Τελώνης, Ναός, προσευχή, ὑπερψύια, ἀμάρτημα, ταπεινοφροσύνη, ἀρετή.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Τελώνης καὶ Φαρισαῖος προσηγόρισαν τὸν Ιησοῦν: ‘Ο Φαρισαῖος μὲ ὑπεροψίαν καὶ ὑπερφάνειαν, ὁ Τελώνης μὲ ταπεινότητα καὶ συντριβήν. ‘Ο Ιησοῦς ἔξηγήσεν, δτι ὁ ὑπερόπτης θὰ τιμωρηθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν ἐνῷ ὁ ταπεινός, ὁ ὅποιος ἀναγνωρίζει τὰς ἀμαρτίας

του καὶ μετανοεῖ δι’ αὐτὰς θὰ συγχωρηθῇ ἀπὸ Αὐτόν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι ἡσαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τι ἡσαν οἱ Τελῶναι; 2) Ποίαν στάσιν ἐπέδειξε κατὰ τὴν προσευχήν του ὁ Φαρισαῖος — καὶ ποίαν ὁ Τελώνης; 3) Τίνος τὴν προσευχήν εἰσακουσεν ὁ Θεός; 4) Τι καταδικάζει ὡς ἀμαρτίαν ἡ παραδολὴ αὐτή; 5) Τι ἐπαίνει ὡς ἀρετήν;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Μόνον ἡ εἰλικρινὴς ἀναγνώρισις τῶν ἀμαρτιῶν μας, ὅταν γίνεται μὲ ταπεινοφροσύνην, μᾶς ὁδηγεῖ πλησίον τοῦ Θεοῦ. ‘Αντιθέτως, ἡ ὑπεροψία εἶναι ἀμαρτία.

3. Ἡ παραβολὴ τῶν μωρῶν παρθένων

‘Ο Ιησοῦς ἐδίδαξε τὴν ἔξῆς παραβολήν, διὰ νὰ μᾶς δείξῃ δτι πρέπει πάντοτε νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι διὰ νὰ ὑποδεχθῶμεν τὸν Κύριον ἥ διὰ νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιόν του:

Κάποτε ἐγίνετο γάμος εἰς τὴν Ιουδαίαν. Σύμφωνα μὲ ἔνα παλαιὸν ἔθιμον, ἔξῆλθον κατὰ τὴν νύκτα δέκα παρθένοι μὲ τοὺς λύχνους των, διὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν γαμbrόν, δταν θὰ ἤρχετο νὰ παραλάβῃ τὴν νύμφην. Αἱ πέντε ἀπὸ αὐτὰς ἡσαν φρόνιμοι καὶ προνοητικαί: ‘Εφρόντισαν νὰ ἔχουν μαζί των ἀρκετὸν ἔλαιον διὰ τοὺς λύχνους των. Αἱ ἄλλαι πέντε ἡσαν ἀνόητοι καὶ μωραί. Διὰ τοῦτο δὲν ἐπρονόησαν νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ ἀρκετὸν ἔλαιον.

‘Ο γαμβρός ήργησε νὰ ἔλθῃ. Αἱ δέκα παρθένοι ἐνύσταξαν καὶ ἀπεκοιμήθησαν. ’Αλλὰ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἤκουσθη μία φωνή:

—’Ιδού, ὁ γαμβρός ἔρχεται. ’Εξέλθετε νὰ τὸν προϋπαντήσετε.

Τότε ὅλαι αἱ παρθένοι ἐξύπνησαν καὶ ἡτοίμασαν τοὺς λύχνους τῶν. ’Αλλὰ τῶν μωρῶν παρθένων οἱ λύχνοι ἐπλησίαζον νὰ σθήσουν, διότι ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἔλαιον εἶχε σχεδὸν τελειώσει. ’Εζήτησαν τότε ἔλαιον διὰ τοὺς λύχνους τῶν ἀπὸ τὰς πέντε φρονίμους παρθένους. ’Εκεῖναι ὅμως ἀπήντησαν:

—Φοβούμεθα μήπως τὸ ἔλαιον δὲν φθάσῃ οὕτε διὰ σᾶς, οὕτε δι’ ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο, θὰ εἶναι καλλίτερον νὰ ὑπάγητε εἰς αὐτοὺς οἱ ὅποιοι πωλοῦν ἔλαιον καὶ νὰ ἀγοράσητε.

Τὴν ὥραν ὅμως, κατὰ τὴν ὅποιαν αἱ μωραὶ παρθένοι εἶχον μετασῆ ἐις τὴν ἀγοράν, ὁ γαμβρός ἔφθασεν. Αἱ φρόνιμοι εἰσῆλθον μαζί του εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ γάμου καὶ αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. ”Ἐπειτα ἀπὸ δλίγον, ἐπέστρεψαν καὶ αἱ μωραὶ παρθένοι. ’Εκτύπησαν τὴν κλειστὴν θύραν καὶ ἔλεγον: «Κύριε, Κύριε, ἄνοιξε καὶ εἰς ἡμᾶς». ’Αλλὰ ὁ γαμβρός ἀπεκρίθη, δτὶ δὲν τὰς γνωρίζει.

Οὕτως ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, διότι δὲν εἶχον ἔγκαίρως προνοήσει νὰ ἔτοιμασθοῦν.

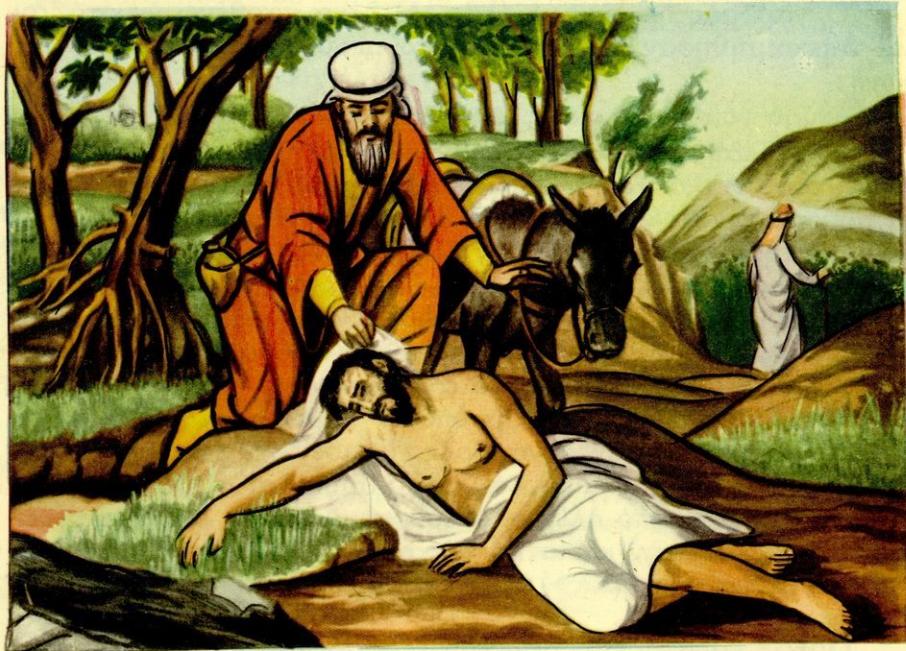
MNHMONIKA: Γάμος, ἔθιμον, φρόνιμοι καὶ μωραὶ παρθένοι, λύκνοι, ἔλαιον, ὕπνος, μεσονύκτιον, νυμφίος, ἐξάντλησις ἐλαίου, ἀγορά, ἔξω τελετῆς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Εἰς κάποιον γάμον, δέκα παρθένοι ἔξηλθον κατὰ τὸ ἔθιμον εἰς προϋπάντησιν τοῦ γαμβροῦ. Αἱ πέντε φρόνιμοι εἶχον μαζί των ἀρκετὸν ἔλαιον. Αἱ πέντε μωραὶ δὲν εἶχον ἀρκετὸν ἔλαιον. Καί, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ γαμβρός, οἱ λύκνοι τῶν ἔσθησαν. ”Ἐτρεξαν τότε νὰ ἀγοράσουν ἀπὸ τὴν ἀγοράν. Εἰς τὸ μεταξὺ ἤρχισεν δὲν γάμος καὶ αἱ θύ-

ραι τῆς αἰθούσης ἐκλεισαν. Οὕτως αἱ μωραὶ παρθένοι εὑρέθησαν ἔξω ἀπὸ τὴν τελετήν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποίον ἔθιμον ὑπῆρχε διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ γαμβροῦ; 2) Τι ἐσκέφθησαν ἔγκαίρως νὰ κάμουν αἱ πέντε φρόνιμοι παρθένοι; 3) Τι παρέλειψαν νὰ κάμουν αἱ μωραὶ παρθένοι; 4) Τι συνέθη ὅταν ἐφθασεν ὁ γαμβρός; 5) Διατί αἱ μωραὶ παρθένοι ἤναγκάσθησαν νὰ φύγουν; 6) Διατί εἰς τὸ τέλος ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὴν τελετήν;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Όφειλομεν πάντοτε, ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ εἰς ὅλην τὴν ζωὴν μας, νὰ εἴμενθα ἔτοιμοι νὰ ὑποδεχθῶμεν τὸν Κύριον, ἐφωδιασμένοι μὲ ὅλας τὰς χριστιανικὰς ἀρετάς.

4. Ἡ παραβολὴ τοῦ ἐλεήμονος Σαμαρείτου

Κάποιος νομικός (δηλαδή: διδάσκαλος τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου) ἐνόμισεν δτι ἡδύνατο μὲ τὰς ἔρωτήσεις του νὰ φέρη εἰς δύσκολον θέσιν τὸν Χριστόν. Μὲ τὸν σκοπὸν αὐτόν, Τὸν ἡρώτησε:

- Διδάσκαλε τὶ πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν αἰωνίαν ζωῆν;
- Τὶ εἶναι γραμμένον εἰς τὸν Νόμον; Τὶ διαβάζεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς.
- “Οτι πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν μὲ ὅλην μας τὴν δύναμιν καὶ ὅλην τὴν ψυχήν μας. Καὶ τὸν πλησίον μας ὅπως τὸν ἑαυτόν μας.
- ’Ορθῶς ἀπήντησες, τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Αὐτὰ νὰ κάμνης καὶ θὰ κερδίσης τὴν αἰωνίαν ζωῆν.
- Άλλὰ ὁ νομικὸς ἐπέμεινε, πιστεύων δτι θὰ κατορθώσῃ νὰ περιπλέξῃ εἰς τὴν συζήτησιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἡρώτησε πάλιν:
- Καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλησίον μου;

Τότε ὁ Χριστός, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κακό-
πιστον νομικόν, εἶπε τὴν ἔξῆς παραβολήν:

— Κάποτε, κάποιος μετέβαινεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν
Ἱεριχώ. Εἰς τὸν δρόμον ἔπεσεν εἰς χείρας ληστῶν. Οἱ λησταὶ
τοῦ ἐπῆραν τὰ ἐνδύματα καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶχε, τὸν ἐπλήγωσαν, τὸν
ἄφησαν μισοπεθαμένον καὶ ἔφυγαν.

‘Ολίγον ἀργότερον ἔτυχε νὰ περάσῃ ἀπὸ ἑκεῖ εἰς Ἱερεύς.
Εἶδε τὸ θῦμα τῶν ληστῶν, τὸ δποῖον εὑρίσκετο εἰς ἐλεεινὴν κα-
τάστασιν. Ἀλλὰ δὲν ἐνδιεφέρθη καθόλου καὶ ἐπροσπέρασεν.

Τὸ ἵδιον ἔκαμε κατόπιν καὶ κάποιος Λευίτης: Ἐπέρασεν ἀ-
πὸ ἑκεῖ, εἶδε τὸν τραυματίαν καί, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῇ, ἐσυνέ-
χισε τὸν δρόμον του.

Τέλος ἔφανη κάποιος Σαμαρείτης. Εἶδε τὸν πληγωμένον
καὶ τὸν ἐλυπήθη. Ἐπλησίασεν, ἔπλυνε τὰ τραύματά του, τὰ
ἥλειψε μὲ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ τὰ ἔδεσε μὲ ἐπιδέσμους. Κατό-
πιν, τὸν ἀνέθασεν εἰς τὸ ζῶον του καὶ τὸν μετέφερε εἰς ἔνα παν-
δοχεῖον. Ἐκεῖ τὸν περιποιήθη ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν πρωΐαν,
ἔθγαλεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του δύο δηνάρια, τὰ ἔδωσεν εἰς τὸν
Ξενοδόχον καὶ τοῦ εἶπε:

— Περιποιήσου τὸν τραυματίαν, μέχρις ὅτου γίνη καλά. Καὶ
ὅσα τυχὸν ἔξιδεύσῃς ἐπὶ πλέον, θὰ σου τὰ δώσω ἔγῳ ὅταν ἐπα-
νέλθω.

“Οταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὴν παραβολήν, ἡρώτησε τὸν νο-
μικόν:

— Ποῖος ἀπὸ τοὺς τρεῖς νομίζεις ὅτι ἔδείχθη καὶ ἐπραξεν ὡς «πλη-
σίον» πρὸς τὸν πληγωμένον;

— Ἐκεῖνος βεβαίως ὁ δποῖος τὸν ηύσπλαχνίσθη καὶ τὸν περιεποιήθη,
ἀπήντησεν ὁ νομικός.

Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν:

— Τότε, πήγαινε καὶ ἐσὺ καὶ κάμνε τὸ ἵδιον!

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Δηνάριον: Ὁτο
νόμισμα σημαντικῆς ἀξίας τὴν ἐπο-
χὴν ἔκείνην. ● **Λευίτης:** Οἱ ἀπό-
γονοι τοῦ Λευΐ, τρίτου υἱοῦ τοῦ Ἰ-
ακώθ. Κατ’ ἐντολὴν τοῦ Μωϋσέως,
ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν Λευίτῶν ἐλαμβά-
νοντο οἱ διάκονοι τοῦ ναοῦ, οἱ δ-
ποῖοι ἐθοίθουν εἰς τὰς ἱεροτελεστί-
ας κλπ. “Οπως καὶ οἱ ἱερεῖς, εἶχον

μεγαλυτέραν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀν-
θρώπους ὑποχρέωσιν νὰ βοηθοῦν κά-
θε δυστυχῆ ἢ εὑρισκόμενον εἰς δύ-
σκολὸν θέσιν. ● **«Πλησίον»:** Κατὰ
τὴν ἔννοιαν τῶν θείων λόγων, εἰς
τὴν παραβολὴν αὐτὴν «πλησίον» ει-
ναντι κάθε ἀνθρώπος, ὁ δποῖος εὑρί-
σκεται εἰς δύσκολον θέσιν. “Ἐχομεν
δὲ ὅλοι ὑπέρτατον καθῆκον νὰ βοη-

θῶμεν τὸν «πλησίον» μας, χωρὶς νὰ κάμωμεν καμμίαν διάκρισιν, εἴτε ἔθνικήν, εἴτε φυλετικήν ή κοινωνικήν εἴτε οἰανδήποτε ὅλην. Ἡ ἔννοια αὕτη τοῦ «πλησίον» ήτο ἐντελῶς ἀγνωστος καὶ νέα διὰ τὸν τότε εἰδωλολατρικὸν κόσμον. Ἀποτελεῖ δὲ μίαν ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας ἔννοιας τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

MNIMONIKA: Ταξιδιώτης, λρ-σταί, ἔτοιμοθάνατος, Ιερεύς, Λευτίπης, Σαμαρείτης, περιποίησις καὶ φροντίς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Κάποτε, λρσταὶ συνέλαθον, ἀπεγύμνωσαν καὶ ἀφησαν ἔτοιμοθάνατον κάποιον ταξιδιώτην, μεταξὺ Ἱεροσολύμων καὶ Ἱεριχοῦ. Εἰς Ιερεύς καὶ εἰς Λευτίπης ἐπέρασαν ἀπὸ ἑκεῖ, εἰδόν τὸ θύμα εἰς τόσον κακὴν κατάστασιν, ὅλα ἐσυνέχι-

σαν τὸν δρόμον των χωρὶς καθόλου νὰ ἐνδιαφερθοῦν. Ἀργότερον δύμας διῆλθεν ἀπὸ ἑκεῖ κάποιος Σαμαρείτης, δὲ δόποιος ἐπεριποιήθη ἀμέσως τὸν πληγωμένον, τὸν μετέφερε μὲ τὸ ζῆρον του καὶ ἐφρόντισε νὰ γίνῃ ἐντελῶς, καλά.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι ἡρώτησεν ὁ «νομικός» τὸν Ἰησοῦν; 2) Τι λέγει οὐχετικῶς ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος; 3) Τι ἀκόμη ἡρώτησεν ὁ νομικός; 4) Ποίαν παραβολὴν ἐδίδαξε τότε ὁ Ἰησοῦς; 5) Ποίαν ἔννοιαν ἔχει εἰς τὴν παραβολὴν ὁ τραυματίας; 6) Τι ἐπράξαν ὁ Ιερεὺς καὶ ὁ Λευτίπης; 7) Τι ἐπράζεν ἀντιθέτως ὁ ἐλεήμυν Σαμαρείτης; 8) Τι ἡναγκάσθη εἰς τὸ τέλος νὰ παραδεχθῇ ὁ νομικός;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Τὸ ώραιότερον καὶ τὸ ὑψηλότερον χριστιανικὸν χρέος μας εἶναι νὰ βοηθῶμεν μὲ δῆλας τὰς δυνάμεις μας κάθε ἄνθρωπον ὃ δόποιος εὑρίσκεται εἰς δύσκολον θέσιν, καὶ νὰ μὴ κάμνωμεν καμμίαν διάκρισιν μεταξὺ ἴδιων μας ή ἔνων καὶ μεταξὺ φίλων ή ἔχθρῶν.

5. Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου υἱοῦ

Διὸς νὰ δείξῃ ὁ Χριστὸς τὴν χαρὰν τοῦ Οἰρανίου Πατρὸς διὰ τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν κάθε ἀμαρτωλοῦ, ἐδίδαξε τὴν ἔξῆς παραβολήν:

Κάποιος εἶχε δύο υἱούς. Ὁ μικρότερος ἐζήτησε μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὸν πατέρα του τὸ μερίδιόν του ἀπὸ τὴν πατρικὴν περιουσίαν. Ὁ πατήρ ἐμοίρασε τότε τὴν περιουσίαν του εἰς τὰ δύο παιδιά του. Ὁ μικρότερος υἱὸς ἐπῆρε τὸ μερίδιόν του καὶ ἔφυγεν εἰς μακρυνάς χώρας. Ἐκεῖ ἐζη σπάταλον καὶ ἀσωτονζωὴν καὶ γρήγορα ἐσκόρπισεν ὅλα τὰ χρήματά του. Καθὼς δὲ εἶχε πέσει μεγάλη δυστυχία, εἰς δλόκληρον τὴν χώραν ὃ ἀσω-

τος υἱὸς ἥρχισε νὰ στερῆται ἀκόμη καὶ τῆς τροφῆς. Ἡναγκάσθη τότε νὰ ζητήσῃ ἐργασίαν ἀπὸ κάποιον κτηματίαν. Αὐτὸς τὸν ἔστειλεν εἰς τὰ κτηματά του, διὰ νὰ βόσκῃ χοίρους. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν εἶχε τὶ νὰ φάγῃ. Ἐζήτει νὰ τοῦ δώσουν τουλάχιστον ξυλοκέρατα, μὲ τὰ δποῖα ἔτρεφον τοὺς χοίρους. Ἀλλὰ οὐδεὶς τοῦ ἔδιδε.

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐσκέφθη τὸ κατάντημά του καὶ εἶπεν μέσα του:

«Πόσοι ὑπηρέται τοῦ πατρός μου ἔχουν ἄφθονον καὶ περισσευούμενον ἄρτον καὶ ἔγῳ τώρα κινδυνεύω νὰ ἀποθάνω ἀπὸ τὴν πενίαν! Θὰ σηκωθῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου. Καὶ θὰ τοῦ εἴπω: Πάτερ μου, ἡμάρτησα καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον σου. Δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ δονομάζωμαι υἱός σου. Πάρε καὶ ἐμὲ ὡς ἔνα ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας σου!»

Πράγματι, ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν πατέρα του. Ἔκεινος, μόλις τὸν εἶδεν ἀπὸ μακράν, τὸν ἐλυπήθη καὶ ἔτρεξε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ. Τὸν ἐνηγκαλίσθη μὲ ὀγάπην καὶ τὸν ἡσπάζετο.

— Πάτερ μου, τοῦ εἶπεν ὁ νέος, ἔχω ἀμαρτίσει καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον σου. Καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ δονομάζομαι υἱός σου!

·Ο πατήρ του ἐκάλεσεν ἀμέσως τοὺς ὑπηρέτας του:

— Φέρετε τὴν καλυτέραν ἐνδυμασίαν διὰ νὰ ἐνδυθῇ. Καὶ ὑποδήματα· καὶ νουργῆ διὰ νὰ φορέσῃ. Καὶ περάσατε εἰς τὸ χέρι του δακτυλίδι. Σφάξατε καὶ τὸν καλύτερον ἀπὸ τοὺς μόσχους, τὸν «σίτευτόν», αὐτὸν τὸν ὅποιον διατρέφομεν ἴδιαιτέρως, διὰ νὰ τὸν ἔχωμεν εἰς ἔξαιρετικὴν περίπτωσιν. Καὶ νὰ φαγωμεν δλοι καὶ νὰ εὐχαριστηθῶμεν. Διότι δὲ υἱός μου αὐτὸς ἥτο νεκρός καὶ ἀνεστήθη, ἥτο χαμένος καὶ ἀνευρέθη!

Καὶ δλα ἔγιναν ὅπως διέταξεν δὲ πατήρ. Καὶ δλοι ἡρχισαν νὰ ἔορτάζουν καὶ νὰ εὐφραίνωνται.

~~τερος υἱός~~. Καθὼς ἐπλησίαζεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε τὰ ὅργατερος υἱός. Καθαρὶς ἐπλησίαζεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε τὰ ὅργανα καὶ τὴν μουσικὴν καὶ τοὺς χορούς. Ἡρώτησε τότε ἔναν ἀπὸ τοὺς δούλους διὰ ποίαν αἰτίαν γίνονται δλα αὐτά. “Οταν τὸ ἔμαθεν, ὡργίσθη τόσον, ὃστε δὲν ἥθελε πλέον οὕτε εἰς τὴν οἰκίαν νὰ εἰσέλθῃ. Ἐξῆλθε τότε δὲ πατήρ του καὶ τὸν παρεκάλει νὰ εἰσέλθῃ διὰ νὰ λάθη καὶ αὐτὸς μέρος εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἔορτήν.

— Πάτερ μου, τοῦ εἶπεν ἔκεινος, τόσα ἔτη σοῦ δουλεύω καὶ ποτὲ δὲν παρήκουσα ἐντολήν σου. Καὶ εἰς ἐμὲ δὲν ἔδωσες ποτὲ οὕτε ἐρίφιον, διὰ νὰ διασκεδάσω καὶ ἔγώ μὲ τοὺς φίλους μου. Τώρα δμως ποὺ ἐγύρισεν δὲ υἱός σου αὐτός, δὲ ὅποιος ἐσπατάλησε τὴν περιουσίαν σου εἰς διασκεδάσεις, καὶ ἀσωτείας ἔσφαξες δι’ αὐτὸν ἀκόμη καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν!

‘Ο πατήρ του τότε τοῦ ἀπήντησεν:

— Παιδί μου, ἐσύ εύρισκεσαι πάντοτε μαζί μας καὶ δλα δσα ἔχω εἰς σὲ ἀνήκουν. Ἔπρεπε δὲ καὶ σὺ νὰ χαρῆς καὶ νὰ εὐχαριστηθῆς, διότι δὲ ἀδελφός σου αὐτὸς ἥτο νεκρός δι’ ἡμᾶς καὶ ἀνέζησεν, ἥτο χαμένος καὶ ἀνευρέθη.

Μὲ τὴν θαυμασίαν αὐτὴν παραβολήν, δὲ ‘Ιησοῦς παρωμοίασε τὸν Θεὸν πρὸς τὸν πατέρα, δὲ ὅπο·ος παρέχει εἰς δλους πλούσια τὰ ἀγαθά του. Τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι μὲ τὰς ἀμαρτίας των καὶ τὴν κατασπατάλησιν τῶν Θείων δώρων ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸν Θεόν, τοὺς παρωμοίασε πρὸς τὸν ἀσωτον Υἱόν. Καὶ ἔδιδαξεν, δτι δσοι ἀληθῶς μετανοοῦν, γίνονται μὲ χαράν καὶ ἀγάπην δεκτοὶ καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Θεόν. Τέλος, μὲ τὸν παραπονούμενον μεγαλύτερον υἱὸν παρωμοίασεν ἔκεινους, οἱ ὅποιοι νομίζουν δτι μόνον αὐτοὶ εἰναι δίκαιοι καὶ ἐνάρετοι καὶ μόνον αὐτοὶ εἰναι ἄξιοι τῆς Θείας ἀγάπης καὶ συγγνώμης.

MNHMONIKA: Πατήρ, δύο υἱοί,
διανομὴ περιουσίας, ἄσωτος,
σπάταλος, χοιροθοσκός, μετά-
νοια, ἐπιστροφή, ὑποδοχή, μό-
σχος σιτευτός, παράπονα ἀδελ-
φοῦ, ἔξηγησις πατρός.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: 'Ο ἄσωτος υἱὸς κα-
τεσπατάλησε γρήγορα τὸ μερίδιόν
του ἀπὸ τὴν πατρικὴν περιουσίαν εἰς
ξένον τόπον. "Οταν ἐδυστύχησε καὶ
ἔπεινασεν, ἡννόησε τὰ σφάλματά του
καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν πατέρα του
μὲ ταπεινότητα καὶ ἀληθῆ μετάνοι-
αν. 'Ο πατήρ του ἡσθάνθη μεγάλην
χαρὰν διὰ τὴν ἐπιστροφήν του καὶ
ἔκαμε μεγάλην ἔορτὴν διὰ νὰ εὐ-
φρανθοῦν δλοι. Καὶ εἰς τὸν παραπο-
νεθέντα μεγάλον υἱόν του, ἔξηγη-

σεν δτι δ ἄσωτος ἥτο διὰ τὸν πα-
τέρα ωσάν νεκρὸς καὶ τώρα ἀνε-
στήθη.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι ἐζήπησεν δ
νεώτερος υἱός; 2) Τι χρῆσιν ἔ-
καμε τοῦ μεριδίου του ἀπὸ τὸν
ποίον κατάντημα ἔφθασεν; 4)
Τι ἔσκεφθη τότε; 5) Πῶς ἐπέ-
πατρικὴν περιουσίαν; 3) Εἰς
στρεψε πλησίον τοῦ πατρός
του; 6) Πῶς τὸν ἐδέκεθη δ πα-
τήρ του; 7) Διατί δ μεγαλύτε-
ρος ἀδελφός του ὥργισθη καὶ
παρεπονέθη; 8) Ποιαν ἔξηγη-
σιν τοῦ ἔδωσεν δ πατήρ του; 9)
Ποιους ὑπονοεῖ δ Χριστὸς
μὲ τὰ πρόσωπα τῆς παραβολῆς;
10) Ποίον τὸ νόμημα;

ΔΙΔΑΓΜΑ: 'Ο Θεὸς εἰσακούει τὴν μετάνοιάν μας, δταν εἶναι εἰλι-
κρινῆς, καὶ μὲ χαρὰν μᾶς δέχεται καὶ πάλιν πλησίον του. Οἱ ἐγω-
σταὶ καὶ ὑπερόπται ἀνθρωποι διαπράττουν ἀμαρτίαν καὶ δὲν δύ-
νανται νὰ κατανοήσουν τὴν ἀπέραντον ἀγάπην τοῦ Οὐρανίου Πα-
τρὸς δι' ὅλα τὰ τέκνα του.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Η θριαμβευτική είσοδος του Χριστού εις Ιεροσόλυμα

‘Ο Ιησοῦς μὲ τοὺς μαθητάς Του ἐπορεύοντο ἀπὸ τὴν Βηθανίαν εἰς τὰ Ιεροσόλυμα. “Οταν ἔφθασαν πλησίον τοῦ ὅρους τῶν Ἐλαιῶν, ἀπέναντι τοῦ χωρίου Βηθφαγῆ, εἶπεν εἰς δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του:

—Πηγαίνετε εἰς τὸ ἀπέναντι χωρίον. Θὰ εὕρετε ἐκεῖ δεμένην μίαν ὄνον, μαζὶ μὲ τὸν πῶλον της. Νὰ τὰ λύσετε καὶ νὰ τὰ φέρετε. Καὶ ἐὰν κανεὶς σᾶς εἴπῃ τίποτε, νὰ τοῦ εἴπητε ὅτι δὲ Κύριος τὸν χρειάζεται καὶ θὰ τὸν ἐπιστρέψῃ.

Πράγματι, οἱ μαθηταὶ ἐπράξαν καθὼς τοὺς εἶπεν δὲ Ιησοῦς. “Εφεραν τὸν πῶλον καὶ ἐστρωσαν ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν του τὰ ἐ-

ξωτερικά τους έγδυματα. Κατόπιν, ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ πώλου δὲ Ἰησοῦς καὶ ἔξεκίνησαν.

Πλήθος ἀνθρώπων ἤκολούθει τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς μαθητάς του καὶ ἄλλοι ἔξήρχοντο ἀπὸ τὰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ τοὺς προϋπαντήσουν. Πολλοὶ ἔστρωνται τὸν δρόμον μὲν τὰς ἐνδύματά των ἥ μὲ κλάδους ἀπὸ φοίνικας (βάσια) καὶ ἄλλα δένδρα. "Ολοὶ ἔψαλλον μὲν χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμόν:

—Ωσαννά· τῷ υἱῷ Δασθίδ! Εὐλογημένος δὲ ἐρχόμενος ἐν δόνόματι Κυρίου! Ωσαννά· ἐν τοῖς ὑψίστοις!

Οὕτως δὲ Ἰησοῦς εἰσήρχετο θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Ἱεράν πόλιν, εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐνθουσιασμένου λαοῦ. "Ολοὶ τὸν ἔζητωκραύγαζον ὡς βασιλέα. "Ολοὶ ἐπίστευον, δτὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀναστηλωθῇ ἥ βασιλεία τοῦ ἐνδόξου Δασθίδ, τοῦ παλαιοῦ μεγάλου βασιλέως.

Εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἥ ὑποδοχὴ ἦτο ἀποθεωτική. Ἡ πόλις δλόκληρος ἐσείετο ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν κατοίκων, "Οσοι δὲν ἔγνωριζον ποῖος εἶναι δὲ ἐρχόμενος, τὸ ἐπληροφοροῦντο ἀπὸ τοὺς ἄλλους:

—Εἶναι δὲ Ἰησοῦς δὲ προφήτης, ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας!

Ο Χριστὸς ἐπροχώρησε πρὸς τὸν Ναόν. Τὸν ἱερὸν χῶρον εἶχον καταλάβει ἔμποροι, οἵ δποιοὶ ἐπώλουν ἀμνοὺς διὰ τὸ Πάσχα ἥ περιστεράς διὰ τὰς θυσίας. Ὑπῆρχον ἐπίσης πολλοὶ ἀργυραμοιθοὶ μὲ τὰς τραπέζας των, διὰ νὰ ἀνταλλάσσουν τὰ ξένα νομίσματα μὲ Ἰουδαϊκά. "Ολοὶ αὐτοὶ ἐδημιούργουν θόρυβον καὶ ἀκαταστασίαν καὶ ὀχλοβοήην μεγάλην εἰς τὸν χῶρον τοῦ Ναοῦ.

Ο Ἰησοῦς τοὺς ἔξεδιώξεν δλους, ἀνατρέπων τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιθῶν καὶ τὰ καθίσματα τῶν ἐμπόρων καὶ λέγων πρὸς αὐτούς:

—Ο οἶκος μου θὰ δνομάζεται οἶκος προσευχῆς, ἐνῷ σεῖς τὸν ἐκάματε «σπήλαιον ληστῶν»!

Καὶ προσήρχοντο πρὸς αὐτὸν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν χωλοὶ καὶ τυφλοὶ καὶ δὲ Χριστὸς τοὺς ἐθεράπευεν. Καὶ πλῆθος παιδίων ἔψαλλεν:

—Ωσαννά τῷ υἱῷ Δασθίδ!

Ἐπειτα ἔξῆλθεν ἀπὸ τὸν Ναὸν καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Βηθανίαν, διὰ νὰ διέλθῃ τὴν νύκτα.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν θριαμβευτικὴν εἰσοδον τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἰς τοὺς ναοὺς διεκνέμονται βάσις, εἰς ἀνάμνησιν τῶν βαΐων καὶ τῶν κλάδων, μὲ τοὺς δόπιους δὲ λαδὸς τῶν Ἱεροσολύμων ὑπεδέχθη τὸν Κύριον. Ὁλόκληρος δὲ ἀκολουθοῦσα ἔδομακός δυνομάζεται Μεγάλη Εἶδομάς. Εορτάζομεν δὲ κατ' αὐτὴν τὰ "Ἄγια Πάθη τοῦ Σωτῆρος μας.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Αἶνος: "Ἐπαινος καὶ ἔγκωμιον. Ἐπαινετικὸς ὅμοιος.

● Ὁρος τῶν Ἐλαιῶν: Ὄροςειρὸν τῆς Γιαλαιστίνης (ὑψηλοτέρα κορυφὴ 818 μ.). "Αλλοτε ἐκαλύπτετο δόλοκληρος ἀπὸ ἐλαίας, ἀπὸ τὰς δόπιας ἐλάχισται σώζονται σήμερον. Οἱ Ἰησοῦς ἀνῆλθεν ἐπανειλημμένως εἰς τὸ "Cρος τῶν Ἐλαιῶν, δῆπου προσήγειτο καὶ ἐδίδασκεν. Ἐπίσης ἐκεῖ ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς μαθητάς Του διὰ πρώτην φοράν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανούς, τὴν 40ὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως. — Πώλος: δικιράς ἡλικίας ἵππος δὲ ὄνος (πουλάρι).

ΜΝΗΜΟΝΙΚΑ: Πρὸς Ἱεροσόλυμα, πῶλος ὄνου, πλῆθος, βάσια, «ώσαννά», Ναός, ἔμποροι, ἐκδίωξις, ὅμινοι παιδίων, Φαρισαῖοι, «ἐκ στόματος νηπίων».

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Πορευόμενος πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα δὲ Ἰησοῦς ἐπέβη καθ' ὅδον ἐπὶ πώλου. Τὰ πλήθη Τὸν

ἡκολούθουν μὲ βάσια καὶ κλάδους δένδρων καὶ ψάλιοντα. Οἱ λαὸς Τὸν ὑπεδέχθη εἰς τὴν πόλιν μὲ ἐνθουσιασμόν. Οἱ Ἰησοῦς ἐπῆγεν εἰς τὸν Ναόν, ἀπὸ δηπου ἐξεδίωξεν δλους τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἀργυραμοιθούς. Κατόπιν ἐθεράπευσεν ἐκεῖ χωλούς καὶ τυφλούς. Οἱ Φαρισαῖοι εἶχον ἀγανακτήσει διὰ τὰ θαύματα καὶ τὴν λαϊκὴν ὑποδοχὴν τοῦ Χριστοῦ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τι ἐζήτησεν ὁ Χριστὸς ἀπὸ δύο μαθητάς Του, καθὼς ἐθάδιζον πρὸς Ἱεροσόλυμα; 2) Πῶς τὸν ἡκολούθει ὁ λαός; 3) Τι είναι τὰ βάσια; 4) Πῶς τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ; 5) Ποῦ ἐπῆγε κατὰ πρῶτον ὁ Χριστός; 6) Ποίον θέαμα προεκάλεσεν ἐκεῖ τὴν ὄργην του; 7) Τι είπε πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἀργυραμοιθούς; 8) Τι θαύματα ἔκαμε κατόπιν; 9) Τι είπε πρὸς τοὺς ὡργισμένους Φαρισαίους;

ΔΙΛΑΓΜΑ: Πρέπει νὰ καθαρίσωμεν τὴν ψυχήν μας καὶ νὰ ἐκδιώξωμεν κάθε ταπεινὴν μέριμναν διὰ ὑλικὰ κέρδη. Μόνον οὕτω γίνωμεν ἄξιοι νὰ δεχθῶμεν τὸν Κύριον.

2. Ο Ιησοῦς ἐλέγχει τοὺς Φαρισαίους

Ο Ιησοῦς ἐπανειλημμένως κατηγόρει τοὺς γραμματεῖς, τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων διὰ τὴν ὑποκρισίαν των. Διαρκῶς ἤλεγχε καὶ ἐφανέρωνε τὰς κακάς των πρᾶξεις, πότε μὲ παραβολὰς καὶ πότε ἀπ' εύθειας. Διὰ τοῦτο, ὅλοι αὐτοὶ Τὸν ἔμισουν καὶ ἔζήτουν τὸν θάνατόν του.

Τὸ μῆσος των ἔγινε μεγαλύτερον καὶ ἴσχυρότερον ἔπειτα ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν εἰσοδον τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἡ ἐκδίωξις τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἀργυραμοιθῶν ἀπὸ τὸν Ναὸν τοὺς ἐπροκάλεσε νέας ἀνησυχίας. Διότι ὅλοι αὐτοὶ, ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ὑπηρέται τοῦ Ναοῦ, εἶχον μεγάλα κέρδη ἀπὸ τὰς ἀγοραπωλησίας καὶ τὰς συναλλαγὰς ποὺ ἔγινοντο μέσα εἰς τὸν Ναόν. Καὶ ἀπεφάσισαν νὰ εὕρουν μὲ κάθε τρόπον ἀφορμήν, διὰ νὰ Τὸν συλλάβουν καὶ νὰ Τὸν θανατώσουν. Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν, ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν σχέδια σατανικά.

Ἐπειδὴ ὅλοι των ἔθλεπον, ὅτι ὁ λαὸς ἐλάττευε τὸν Χριστόν, συχνὰ προσεπάθησαν μὲ κακοπίστους ἐρωτήσεις νὰ Τὸν κάμουν

νὰ διμιλήσῃ κατὰ τρόπον ποὺ θὰ ἀπεγοήτευε καὶ θὰ ἔλύπει τὰ πλήθη.

Προσεπάθησαν ἐπίσης μὲ παγίδας νὰ τὸν κάμουν νὰ διμιλήσῃ ἐναντίον τῶν Ρωμαίων. "Ηλπιζον, ὅτι ἐὰν ἐπετύγχανον τοῦτο, οἱ Ρωμαῖοι θὰ Τὸν συνελάμβανον ώς ἐπαναστάτην καὶ θὰ Τὸν ἔθανάτωναν.

Ἄλλὰ δὲν κατώρθωναν ποτὲ νὰ ἐπιτύχουν τοὺς δολίους σκοπούς των. Ἀντιθέτως, ὁ Χριστὸς μὲ τὰς ἀπαντήσεις Του τοὺς ἔφερε πάντοτε εἰς δύσκολον θέσιν. Εἰς τὸ τέλος, ὁ Χριστὸς ἀπεφάσισε νὰ ἀποκαλύψῃ ἐντελῶς εἰς τὰ πλήθη τὶ εἴδους ἀνθρώπους ἔχουν ώς ἄρχοντας. Καὶ εἶπεν:

— Εἰς τὸν θρόνον τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Νὰ κάμνετε ὅλα ὅσα σᾶς διδάσκουν νὰ κάμνετε. Ἀλλὰ νὰ μὴ τοὺς μιμηθῆτε ποτὲ εἰς τὰ ἔργα των. Διότι τίποτε δὲν πράττουν ἀπὸ ὅσα λέγουν. Καὶ ὃν κάποτε συμβῆ νὰ κάμουν μίσαν καλὴν πρᾶξιν, τὴν κάμνουν μόνον διὰ νὰ ἐπιδειχθοῦν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ διὰ νὰ ἐπιδειχθοῦν φροντίζουν νὰ καταλαμβάνουν τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὰ συμπόσια. Καὶ ζητοῦν νὰ τοὺς ἀποκαλοῦν οἱ ἄνθρωποι «διδασκάλους» («Ραθβί»).

Κατόπιν, ἐστράφη μὲ αὐστηρότητα πρὸς τοὺς ίδίους τοὺς γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς:

— Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ύποκριταί, διότι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐπειδὴ σεῖς δὲν θέλετε νὰ εἰσέλθετε, ἐμποδίζετε νὰ εἰσέλθουν καὶ ἔκεινοι οἱ ὅποιοι θέλουν!

»Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ύποκριταί, οἱ ὅποιοι κατατρώγετε τὴν οἰκίαν τῆς χήρας καὶ τοῦ ὄρφανοῦ! Δίδετε τὸ ἔν δέκατον ἀπὸ τὸν δυόσμον σας καὶ ἀπὸ τὸ ἄνηθον καὶ ἀπὸ τὸ κύμινον εἰς τὸν Ναὸν καὶ παραμελεῖτε καὶ ἔγκαταλείπετε τὰ σημαντικώτερα ἀπὸ ὅσα λέγει ὁ Νόμος: τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν.

»Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ύποκριταί! «Ομοιάζετε μὲ τάφους οἱ ὅποιοι ἀπὸ ἔξι φαίνονται ὠραῖοι καὶ ἀπὸ μέσα είναι γεμάτοι ἀπὸ δστᾶ νεκρῶν καὶ κάθε εἴδους ἀκαθαρσίας!»

Καὶ ἀφοῦ εἶπεν αὐτὰ δ 'Ιησοῦς, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ Ναοῦ. Εἶδεν ἔκει τὰ μεγάλα προαύλια, τὰς μεγαλοπρε-

πεῖς κλίμακας, τὰ ώραῖα οἰκοδομήματα καὶ τὰ πάλλευκα μάρμαρα καὶ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα. Καὶ εἶπεν:

— Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὅποιαν οἱ ἔχθροι θὰ σὲ περικυκλώσουν ἀπὸ παντοῦ, δυστυχισμένη πόλις! Καὶ θὰ σὲ καταστρέψουν καὶ θὰ σὲ ἵσοπεδῶσουν! Καὶ μαζὶ μὲ σὲ θὰ καταστρέψουν καὶ τὰ τέκνα σου! Καὶ δὲ θά μείνῃ οὐδὲ λίθος ἐπὶ λίθου, δ ὅποιος νὰ μὴ κατακρημνισθῇ! Διότι δὲν ἤννόησες, ὅταν ὁ Θεός σὲ ἐπεσκέφθη διὰ νὰ σὲ σώσῃ!

ΛΕΞΙΑΟΓΙΩΝ: Πτῶσις Ἱερουσαλήμ: 'Η προφητεία τοῦ Ἰησοῦ διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπηλήθευε 37 ἔτη βραδύτερον: Τὸ 70 μ.Χ. οἱ Ἰουδαῖοι ἐπανεστάησαν κατὰ τῶν Ρωμαίων. 'Ο Ρωμαϊκὸς στρατός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τίτου, τὴν ἐκυρίευσε, κατέσφαξε τοὺς κατοίκους καὶ κατέστρεψε τὴν πόλιν ἐκ θεμελίων.

• **Ραβδί:** ἐβραϊκὸς τίτλος, πρωσωνυμία ἡ δποία ἐδίδετο εἰς τοὺς ἐρμηνευτὰς καὶ διδασκάλους τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου.

ΜΝΗΜΟΝΙΚΑ: Ἰησοῦς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαίοι, καπηγορίαι, ὑποκριταί, ἄρπαγες, φιλοχρήματοι, ἀσεβεῖς, Ἱερουσαλήμ, προφητεία.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαίοι ἐμίσουν τὸν Ἰησοῦν, διότι ἐφανέρωνεν εἰς τὸν λαὸν τὴν

ὑποκρισίαν των καὶ τὴν ἀμαρτωλὴν ζωὴν των. Προσεπάθησαν ματαίως νὰ Τὸν πάρασύρουν δπως διμιλήσῃ ἐναντίον τοῦ λαοῦ ή τῶν Ρωμαίων. Εἰς τὸ τέλος δ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψεν ἀνοικτά εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν ὑποκρισίαν τῶν ἀρχόντων των. 'Ἐπίσης ἐπροφήτευσε τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, ή δποία ἔγινε μετὰ 70 ἔτη.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Διατὶ οἱ γραμματεῖς, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαίοι ἐμίσουν τὸν Ἰησοῦν; 2) Τὶ ἐμπχανεύθησαν ἐναντίον Του; 3) Παρέσυραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰς παγίδας των; 4) Ποίαι ήσαν αἱ κυριώτεραι καπηγορίαι τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τῶν ἀντιπάλων του; 5) Τὶ ἐπροφήτευσεν δ Ἰησοῦς διὰ τὴν Ἱερὰν πόλιν; 6) Πότε καὶ πῶς ἐπραγματοποιήθη ἡ προφητεία αὐτῆς;

ΔΙΔΑΓΜΑ: 'Οφείλομεν ὅχι μόνον μὲ λόγους, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον μὲ πράξεις καὶ μὲ τὸν βίον μας ὀλόκληρον νὰ ἐκτελοῦμεν ὅσα προστάζει ἡ θρησκεία μας.' Άλλως, θὰ ὄμοιασωμεν πρὸς τοὺς γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους καὶ θὰ ἐπισύρωμεν τὴν ὁργὴν τοῦ Θεοῦ.

3. Τὸ Ἀνώτατον Συνέδριον καὶ ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα

Αἱ κατηγορίαι τοῦ Ἰησοῦν κατὰ τῶν Φαρισαίων ἐτρομοκράτησεν δλους τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἐθραίων. "Ηρχισαν νὰ φοթοῦνται, δτι ὁ λαὸς θὰ ἐστρέφετο ἐναντίον των. Συνεκεντρώθησαν λοιπὸν δλοι οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι διὰ νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ ἀποφασίσουν τὶ θὰ πράξουν. "Ολοι αὐτοὶ ἀπετέλουν τὸ Μέγα Συνέδριον, τὸ δποῖον ἥτο τὸ ἀνώτατον θρησκευτικὸν δικαστήριον τῶν Ἐθραίων. Τὰ μέλη του εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ καταδικάζουν ἀκόμη καὶ εἰς θάνατον, ὅποιον ἐνόμιζον δτι προσέθαλε τὴν θρησκείαν.

"Ἐπειτα ἀπὸ σύντομον συζήτησιν, τὸ Μέγα Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ θανατώσῃ τὸν Ἰησοῦν, δσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Ἀντελαμβάνοντο δμως, δτι ἔπρεπε νὰ Τὸν συλλάσσουν κρυφὰ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ νὰ Τὸν θανατώσουν πρὶν ἀκόμη πληροφορηθῆ ὁ λαὸς τὸ γεγονός. Τοῦτο ἥτο ἀρκετὰ δύσκολον. Διότι κάθε νύκτα ὁ Ἰησοῦς ἔφευγεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπήγαινεν ἀλλοῦ νὰ διανυκτερεύῃ, συνήθως εἰς τὴν Βηθανίαν. Πῶς θὰ ἐπληροφορούντο οἱ ἀρχιερεῖς τὸ μέρος δπου εὑρίσκετο ὁ Χριστὸς διὰ νὰ Τὸν συλλάσσουν; Ποῖος θὰ ἐπρόδιδε τὴν νυκτερινὴν διαμονὴν Του;

Εἰς τὴν δύσκολον ἐκείνην στιγμήν, παρουσιάσθη βοηθὸς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν Φαρισαίων ἔνας μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ: ὁ Ἰούδας!

"Ο Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἥτο ἄνθρωπος φιλοχρήματος, κακὸς καὶ φθονερός. Καὶ αὐτὸς δὲν ἀγαποῦσε τὸν Χριστόν, ἀν καὶ ἥτο μαθητὴς του. Καὶ δπως οἱ ἀρχιερεῖς, ἔζήτει καὶ αὐτὸς εὔκαιριαν διὰ νὰ Τὸν βλάψῃ.

Παρουσιάσθη λοιπὸν μόνος του εἰς τὸ Συνέδριον καὶ εἰπεν:

— Γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον συνεδριάζετε. Εἴπέτε μου τὶ μοῦ δίδετε καὶ ἔγὼ θὰ φροντίσω ὃστε νὰ Τὸν συλλάβετε. Εὑρίσκομαι πάντοτε πλησίον Του. Θὰ σᾶς δόηγήσω διὰ τὴν σύλληψίν Του εἰς μέρος κατάλληλον, ὃστε νὰ μὴ γίνῃ θόρυβος.

Τὰ μέλη τοῦ Συνέδριού τοῦ ἔδωσαν ως ἀμοιβὴν τριάκοντα ἀργύρια. Ὁ Ἰούδας ἔφυγεν εὐχαριστημένος. Δὲν ἐπερίμενε πλέον

παρά τὴν κατάλληλον εύκαιρίαν διὰ νὰ προδώσῃ τὸν Διδάσκαλόν του.

|| Ή Ἐκκλησία μας ἀφιερώνει τὴν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Τετάρτης εἰς τὸ θλιβερὸν τοῦτο γεγονός: τὴν προδοσίαν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Του Ἰ-ούδα τοῦ Ἰσκαριώτου.

MNHNOMONIKA: Μέγα Συνέδριον, ἀρχιερεῖς, γραμματεῖς, πρεσβύτεροι, ἀπόφασις, Ἰούδας Ἰσκαριώτης, φθόνος καὶ μίσος, 30 ἀργύρια.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποίον ἀποτέλεσμα εἶχον αἱ ἀποκαλυπτικαὶ κατηγορίαι τοῦ Χριστοῦ κατὰ τῶν ἀρχιερέων κλπ.; 2) Πῶς ἀπεφάσισαν οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν κατήγορόν των; 3) Ποία δυσκολία παρουσιάζετο; 4) Ποίος ἐνεφανίσθη ἐνώπιον των; 5) Τὶ ἐζήτησε καὶ τὶ ἐπρότεινεν; 6) Ποία ἀμοιβὴ τοῦ ἐδόθη καὶ τὶ ὑπεσχέθη νὰ κάμη; 7) Τὶ ὡδήγησε τὸν Ἰούδα εἰς τὸ φιθερὸν ἔγκλημα τῆς προ-

δοσίας;

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Μέγα Συνέδριον τῶν Ἐθραίων: Μέλη του ἡσαν δοσοὶ εἶχον διατελέσει ἀρχιερεῖς, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, συνολικῶς περὶ τὰ 70 ἄτομα. Πρόεδρός του ἦτο κάθε φοράν ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ ἔτους ἐκείνου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συλλήψεως τοῦ Ἰησοῦ, ἀρχιερεὺς καὶ πρόεδρος τοῦ Μεγάλου Συνέδριου ἦτο ὁ Καϊάφας. Ἐάν τὸ Συνέδριον ἔξεδιδε θανατικὴν καταδίκην, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις ἐπρεπε νὰ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὸν Ρωμαῖον Διοικητήν, διότι οἱ Ἰουδαῖοι εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν. • **Ἀργύριον:** Νόμισμα τῆς ἐποχῆς, ἀπὸ ἄργυρον, σημαντικῆς ἀξίας.

ΔΙΔΑΓΜΑ: Τὸ μῖσος, ὁ φθόνος καὶ ἡ φιλοχρηματία εἶναι τὰ χειρότερα ἔλαττώματα. Δύνανται νὰ ὀδηγήσουν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ ἀπαισιώτερα καὶ πλέον ἀνόσια ἔγκληματα.

4. Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος

Τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης ὁ Χριστὸς εύρισκετο εἰς τὴν Βηθανίαν. Οἱ μαθηταὶ του Τὸν ἡρώτησαν, ποῦ θέλει νὰ ἐτοιμάσουν τὸ δεῖπνον τοῦ Πάσχα. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς:

— Πηγαίνετε εἰς τὴν πόλιν. Εἰς τὴν εἰσοδόν της θὰ συναντήσητε ἔνα ἄνθρωπον, ὁ δοπίος θὰ κρατῇ μίαν στάμναν. Νὰ τὸν ἀκολουθήσητε καὶ εἰς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς οἰκίας, εἰς τὴν δοπίαν

Θὰ εἰσέλθῃ, νὰ εἴπητε: «'Ο καιρός μου ἐπλησίασεν. Καὶ θέλω νὰ κάμω τὸ Γάσχα εἰς τὴν οἰκίαν του μετὰ τῶν μαθητῶν μου».

Οἱ μαθηταὶ ἔκαμαν πράγματι δύος τοὺς εἶπεν δὲ Χριστός. 'Ο οἰκοδεσπότης τοὺς ὀδήγησεν εἰς τὸ ἀνώγειον τῆς οἰκίας του καὶ ἐκεῖ ἐτοίμασαν τὸ δεῖπνον. Τὴν ἑσπέραν, δὲ 'Ιησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐκάθησαν δῆλοι μαζὶ εἰς τὴν τράπεζαν.

Πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ τὸ δεῖπνον, δὲ Χριστὸς ἡθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς του δίδαγμα ταπεινοφροσύνης. "Ἐθγαλε τὸ ἔξωτερικὸν ἔνδυμά του ἔζωσε τὴν μέσην του μὲ μέγα προσόψιον, ἔλαβε λεκάνην μὲ ὅδωρ καὶ ἥρχισε νὰ πλύνῃ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν του. Κατόπιν τοὺς ἐσφόγγιζε μὲ τὸ προσόψιον, τὸ δποῖον εἶχε δέσει εἰς τὴν μέσην του. 'Ο μαθητής του Πέτρος, δταν ἥλθεν ἡ σειρά του, μὲ κανένα τρόπον δὲν ἥθελε νὰ τοῦ πλύνῃ δὲ Διδάσκαλος τοὺς πόδας. 'Ηναγκάσθη δὲ νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ δεχθῇ, μόνον δταν δὲ Κύριος ἐπέμεινεν. Κατόπιν δὲ 'Ιησοῦς εἶπεν:

— Σᾶς ἔνιψα τοὺς πόδας, διὰ νὰ σᾶς δώσω παράδειγμα δτι καὶ σεῖς χρεωστεῖτε νὰ νίπτετε τοὺς πόδας τῶν ἄλλων. Πρέπει νὰ ὑπηρετῆτε πάντοτε μὲ προθυμίαν τοὺς ἄλλους. Καὶ δταν παραστῇ ἀνάγκη, νὰ θυσιάσητε ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν σας δι' αὐτούς, δύος θὰ κάμω ἔγῳ.

"Ἡρχισαν νὰ δειπνοῦν. 'Ο 'Ιησοῦς ὅμιλει καὶ ἔδινεν εἰς τοὺς μαθητάς Του Θείας συμβουλάς. Αἴφνης, ἡ ψυχὴ Του ἐταράχθη. Καὶ εἶπεν:

— Ἀλήθεια σᾶς λέγω: Εἶς ἀπὸ σᾶς θὰ μὲ προδώσῃ καὶ θὰ μὲ παραδώσῃ εἰς τοὺς ἔχθρούς μου.

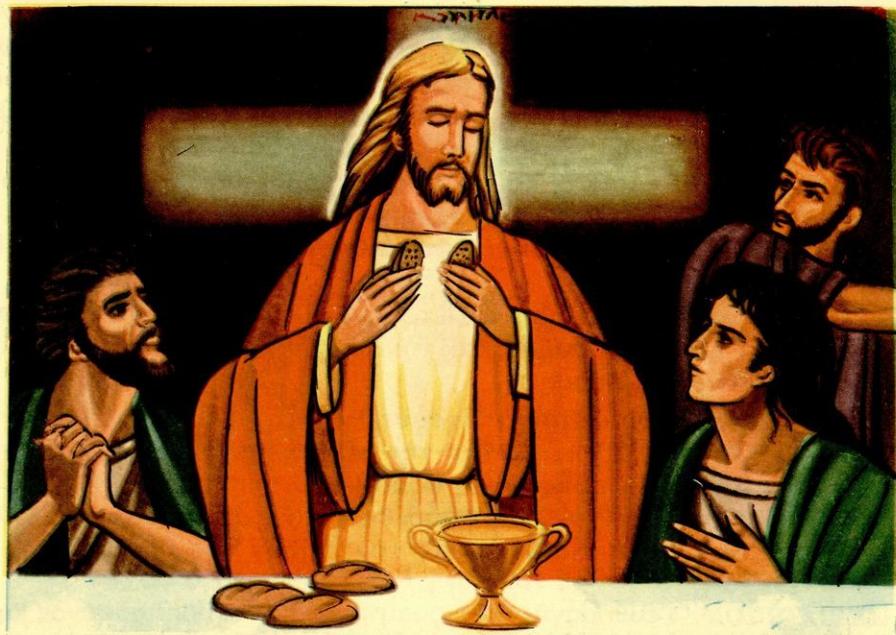
Οἱ μαθηταὶ του ἡπόρησαν καὶ ἐταράχθησαν. 'Εκοίταζον δὲ εἰς τὸν ἄλλον καὶ καθεὶς ἥρωτα τὸν Χριστόν: «Μήπως εἶμαι ἔγῳ, Κύριε;... μήπως εἶμαι ἔγῳ;»

'Ο 'Ιησοῦς δὲν ἀπήντα. "Οταν ὅμως δὲ 'Ιωάννης, δὲ προῖος ἐκάθητο παρὰ τὸ πλευρόν του, ἔσκυψεν εἰς τὸ στῆθος του καὶ τὸν ἥρωτησε ποῖος εἶναι δὲ προδότης, δὲ 'Ιησοῦς ἀπεκρίθη μὲ χαμηλὴν φωνὴν:

— Εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποῖον θὰ δώσω τὸ τεμάχιον αὐτὸ τοῦ ἄρτου, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ ἐμβάψω εἰς τὸ πινάκιον.

Καὶ ἀφοῦ ἐθύμισε τεμάχιον ἄρτου εἰς τὸ πινάκιον, τὸ ἔδωσεν εἰς τὸν 'Ιούδαν τὸν 'Ισκαριώτην καὶ τοῦ εἶπεν:

— "Ο, τι ἔχεις νὰ κάμης, κάμε τὸ ταχύτερον.

Μόλις ἔλαβεν τὸν ἄρτον ὁ Ἰούδας ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν.
· Ήτο νύξ. Οἱ ἄλλοι μαθηταὶ δὲν εἶχον ὀντιληφθῆ τὴν σημασίαν
τῶν λόγων τοῦ Κυρίου. Ἐνδιμισαν, δτι κάποιαν παραγγελίαν τοῦ
ἔδωσεν ὁ Ἰησοῦς καὶ δτι ὁ Ἰούδας ἔφυγε διὰ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ.

“Οταν ὁ Ἰούδας ἔφυγε, ὁ Ἰησοῦς ἔλαβεν ἄρτον, τὸν ηὐλό-
γησε καὶ τὸν ἔκοψεν εἰς τεμάχια. “Ἐδωσε τὰ τεμάχια εἰς τοὺς μα-
θητάς Του καὶ εἶπεν:

— Λάβετε, φάγετε. Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα μου.

Κατόπιν, ἐπῆρε τὸ ποτήριον μὲ τὸν οἶνον, τὸ ηὐλόγησεν, ηὐ-
χαρίστησε τὸν Θεόν καὶ τὸ ἔδωσεν εἰς τοὺς μαθητάς Του:

— Πίετε ἐξ αὐτοῦ δλοι, τοὺς εἶπεν. Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα μου, τὸ
ὅποιον θὰ χυθῇ διὰ νὰ συγχωρηθοῦν αἱ ἀμαρτίαι τῶν ἀνθρώπων.

Οὕτως, ὁ Ἰησοῦς συνέστησε τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχα-
ριστίας. Ἡ δονομασία του αὔτη δφείλεται εἰς τὸ δτι ὁ Ἰησοῦς ηὐ-
χαρίστησε τὸν Θεόν, πρὶν δώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς νὰ πίουν. Λέγε-
ται ἐπίσης: Μετάληψις καὶ Θεία Κοινωνία, διότι κατ’ αὐ-
τὸ οἱ Χριστιανοὶ λαμβάνουν (μεταλαμβάνουν) τὸ ἴδιον τὸ σῶμα
καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐνώνονται, (ἐπικοινωνοῦν, κοινω-
νοῦν) μὲ Αὐτόν.

Τέλος, δ Χριστός ἔδωσεν εἰς τοὺς μαθητάς Του τὰς τελευταίας ὁδηγίας Του. Τοὺς ἔθεσαίώσεν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τοὺς ἔγκαταλείψῃ μόνους, ἀλλὰ θὰ στείλη πρὸς αὐτοὺς τὸ "Αγιον Πνεῦμα. Καὶ Αὐτὸς θὰ τοὺς φωτίζῃ καὶ θὰ τοὺς δίδῃ Θείαν δύναμιν.

Κατόπιν ἐσηκώθησαν καὶ ἔθάδισαν σιωπηλοὶ πρὸς τὸν κῆπον τῆς Γεθσήμανῆς. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν:

— Πολλοὶ θὰ φοβηθοῦν τὴν νύκτα αὐτὴν καὶ θὰ μὲ ἔγκαταλείψουν.

— Κύριε, ἀπήντησε ζωηρὰ δ Πέτρος, καὶ δλοὶ ἐὰν Σὲ ἔγκαταλείψουν, ἔγὼ εἴμαι πρόθυμος καὶ τὴν ψυχήν μου ἀκόμη νὰ δώσω καὶ νὰ ἀποθάνω μαζί σου.

Τότε εἶπεν πρὸς αὐτὸν δ Ἰησοῦς:

— Ἀλήθειαν σοῦ λέγω: Αὐτὴν τὴν νύκτα, πρὶν ἀκόμη λαλήσῃ δ πετεινός, θῷος μὲ ἀρνηθῆς τρεῖς φοράς.

Εἰς τὸ μεταξύ, εἶχον ἥδη φθάσει εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ "Ορους τῶν Ἐλαιῶν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν Κῆπον τῆς Γεσθημανῆς.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΩΝ: Γεσθημανῆ: Κῆπος παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ δρους τῶν Ἐλαιῶν. Εἰς τὴν Ἐβραϊκὴν ἡ λέξις σημαίνει «ἐλαιοτριβεῖον». ● **Πάσχα:** Ἡ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰς ἑορτὰς τῶν Ἐβραίων, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀπολυτρώσεώς των ἀπὸ τὴν δουλείαν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον, τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς δλοὶ ἐδείπνουν μὲ ψητοὺς ἀμνοὺς καὶ ἄρτον ἀζυμον (δηλαδή: ζυμωμένον χωρὶς προζύμην). Τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὸ Πάσχα θὰ ἔωρτάζετο τὸ Σάββατον. Σύτως οἱ Ἐβραῖοι θὰ ἔτρωγον τὸν ψητὸν ἀμνὸν τὸ ἐσπέρας τῆς Παρασκευῆς. Ο Χριστὸς συνέφαγε μὲ τοὺς μαθητάς Του τὸ ἐσπέρας τῆς Πέμπτης, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ σταυρωθῇ.

MNHNOMONIKA: Πέμπτη, Βηθανία, ἐντολὴ Χριστοῦ, προετοιμασία, Δεῖπνον, πλύσις ποδῶν,

προδοσία, ἐμβαπτισμένος ἄρτος, Ἰούδας, Θεία Εύχαριστία, Γεσθημανῆ, λόγοι Χριστοῦ, διαμαρτυρία Πέτρου, ἀπόκρισις Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Τὴν Πέμπτην τὸ ἐσπέρας δ Ἰησοῦς συνέφαγε μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς Μυστικὸν Δεῖπνον, διὰ νὰ ἑορτάσουν τὸ Πάσχα. Πρὸ τοῦ φαγητοῦ, δ Κύριος ἔπλυνε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν του. Κατόπιν ἔδωσεν εἰς τὸν Ἰούδαν τεμάχιον ἄρτου ἐμβαπτισμένον εἰς τὸ πινάκιον καὶ ἐκεῖνος ἔφυγε διὰ τὴν προδοσίαν. Ο Χριστὸς ηὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον καὶ ἔδωσεν εἰς τοὺς μαθητάς νὰ φάγουν καὶ νὰ πίουν. Ἀργότερον ἔξηλθον ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν Κῆπον τῆς Γεσθημανῆς. Καθ' ὅδὸν ἔθεσαν τὸν Πέτρον, ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνην θὰ Τὸν ἀρνηθῆ τρεῖς φοράς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Πῶς εύρεθη ἡ οἰκία εἰς τὴν δόποιαν δ Χρι-

στὸς μὲ τοὺς μαθητάς Του θὰ
έώρταζον τὸ Πάσχα; 2) Διατὶ
έώρταζον τὸ Πάσχα οἱ Ἐβραῖ-
οι; 3) Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς πρὶν
ἀρχίσῃ τὸ δεῖπνον; 4) Πῶς ἐ-
δέχθοσαν οἱ μαθηταὶ τὴν ἀπο-
κάλυψιν ὅτι πλησιάζει ἡ προδο-
σία Του ἀπὸ ἔνα ἔξ αὐτῶν; 5)

Τὶ ἔγινε κατόπιν; 6) Ποῖον μέ-
γα Μυστήριον συνέστησεν ὁ
Ἰησοῦς τὴν ἑσπέραν ἐκείνην;
7) Μὲ ποῖα ἄλλα ὄντα κα-
λείται — καὶ διατί; 8) Τὶ ἀπε-
κάλυψεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸν Πέ-
τρον;

ΔΙΛΑΓΜΑ · Πρέπει νὰ ἔκτελῶμεν τὸ καθῆκον μας καὶ τὰς ἐντολὰς
τοῦ Θεοῦ μέχρι τέλους καὶ μὲ οἰανδήποτε θυσίαν, ἀκόμη καὶ τῆς
ζωῆς μας.

5. Ἡ σύλληψις τοῦ Ἰησοῦ

“Οταν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ ἔφθασσαν εἰς τὸν Κῆπον τῆς
Γεθσημανῆ, ἥτο περίπου μεσονύκτιον. Ὁ Ἰησοῦς ἐπῆρε μαζί Του
τρεῖς μαθητάς Του: Τὸν Πέτρον, τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην.
Εἰς τοὺς ἄλλους συνέστησε νὰ τὸν περιμένουν ἐκεῖ. Αὔτὸς δὲ ἐ-
προχώρησε μὲ τοὺς τρεῖς εἰς τὸν κῆπον διὰ νὰ προσευχῇθῇ.

Ἐνῶ ἔθάδιζον, τοὺς εἶπεν:

— ‘Η ψυχὴ μου εἶναι περίλυπος μέχρι θανάτου... Μείνατε σεῖς
ἔδω καὶ ἀγρυπνήτε μαζί μου.

Ἐπροχώρησεν δλίγον ἀκόμη. Ἐγονάτισεν, ἔσκυψεν ἔμπρὸς
μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν γῆν καὶ προσηυχήθη:

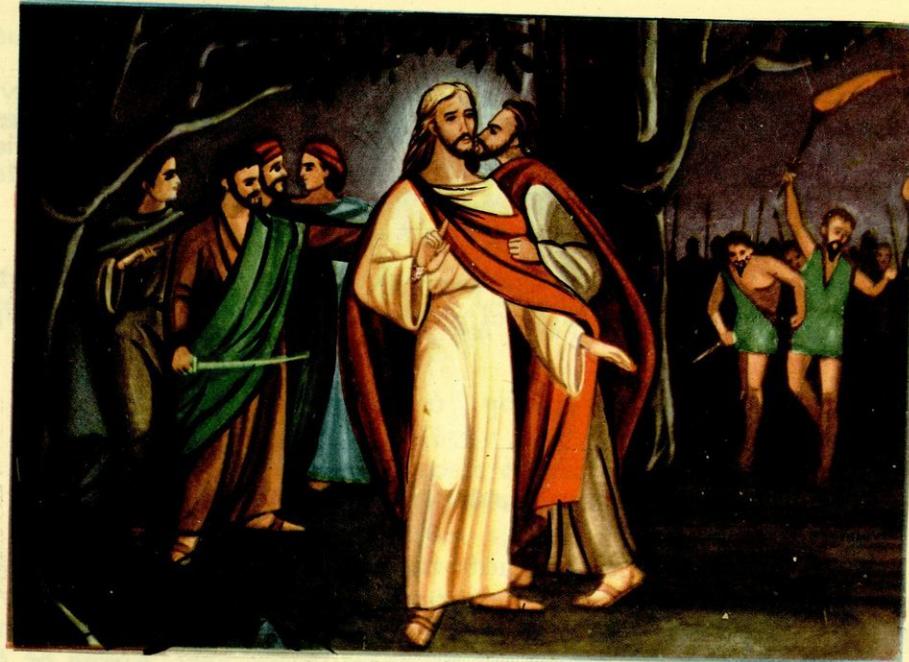
— Πάτερ μου, ἔάν εἶναι δυνατόν, ἀς μὴ πίω τὸ ποτήριον τοῦτο.
‘Αλλ’ ὅμως, ἀς γίνη ὅχι ὅπως θέλω ;γώ, ἀλλὰ ὅπως θέλεις Σύ.

Ἐπανῆλθε κατόπιν εἰς τοὺς μαθητάς καὶ τοὺς εὗρε νὰ κοι-
μῶνται. Τοὺς ἔξύπνησεν καὶ εἶπεν:

— Οὕτε μίαν ὡραν δὲν ἡδυνήθητε νὰ ἀγρυπνήσητε μαζί μου;
Ξυπνήσατε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν.

Μετὰ τοῦτο, ἐπροχώρησε πάλιν μόνος καὶ προσηυχήθη. “Ο-
ταν ἐπέστρεψεν, εὗρε τοὺς μαθητάς νὰ κοιμῶνται. Χωρὶς αὐτὴν
τὴν φορὰν νὰ τοὺς ἔξυπνήσῃ, ἀπεμακρύνθη καὶ πάλιν διὰ νὰ προ-
σευχῇθῇ.

“Οταν ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς μαθητάς Του, τοὺς εὗρε διὰ τρί-
την φορὰν νὰ κοιμῶνται. Τότε τοὺς εἶπεν:

— Κοιμᾶσθε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! Σηκωθῆτε, ὅς πηγαίνωμεν. Ἰδού, ἐπλησίασεν ἐκεῖνος δὲ ὁ δόποιος θὰ μὲ παραδώσῃ.

Πράγματι, μέσα ἀπὸ τὰ δένδρα ἐφάνησαν νὰ ἔρχωνται ἄνθρωποι. Πολλοὶ ἐκράτουν δαυλοὺς καὶ φανούς. "Ἄλλοι ἡσαν ὠπλισμένοι μὲ ρόπαλα καὶ ξίφη. Ἡσαν οἱ ὑπηρέται τῶν ἀρχιερέων τοῦ Συνεδρίου. Μαζὶ των ἥρχετο καὶ λόχος Ρωμαίων στρατιωτῶν. Ἐπὶ κεφαλῆς των εύρισκετο καὶ τοὺς ὀδήγει δὲ Ἰούδας.

"Ο Ἰησοῦς ἐπροχώρησε πρὸς αὐτούς. Τοὺς ἐσταμάτησε καὶ τοὺς ἥρωτησε:

— Ποῖον ζητεῖτε;

— Τὸν Ἰησοῦν τὸ Ναζωραῖον! ἀπήντησαν.

— Ἐγὼ εἰμαι! εἶπεν ἥρεμα δὲ Κύριος.

"Οταν οἱ στρατιώται καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἀρχιερέων ἤκουσαν τοὺς λόγους Του, ὀπισθοχώρησαν καὶ ἔπεσαν κατὰ γῆς. Καὶ δὲ Ἰησοῦς τοὺς ἥρωτησε πάλιν:

— Ποῖον ζητεῖτε;

— Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἀπεκρίθησαν οἱ ἄλλοι τρέμοντες.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲ Ἰούδας ἔξεχώρισεν ἀπὸ τὸ πλῆθος. Ἐπλησίασε τὸν Χριστόν, Τὸν ἐφίλησε καὶ εἶπε: «Χαῖρε Ραθεῖ!» Διότι εἶχε συμφωνήσει μὲ τοὺς ἀρχιερεῖς, διτὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐφανέρωνεν ποῖος ἦτο δὲ Χριστός. Καθὼς οἱ στρατιῶται ἐπροχώρησαν νὰ Τὸν συλλάβουν, δὲ Ἰησοῦς ἐγύρισε πρὸς τὸν προδότην:

— Μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

Τοῦτο μόνον τοῦ εἶπεν. Οἱ μαθηταὶ παρετήρουν ταραγμένοι καὶ δὲν ἐγνώριζον τὶ νὰ πράξουν. Ὁ Πέτρος ὁργισθεὶς, ἔξήγαγε μάχαιραν καὶ ἀπέκοψε τὸ οὖς ἐνὸς ὑπηρέτου τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Μάλχου. Ἀλλὰ δὲ Χριστὸς τὸν ἐπέπληξεν:

— Πέτρε, βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην της. "Η νομίζεις δὲ τὶ δὲν δύναμαι νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου καὶ νὰ στήσῃ πλησίον μου περισσοτέρους ἀπὸ δώδεκα λεγεώνας ἀγγέλων; Ἀλλὰ δλα πρέπει νὰ γίνουν, διὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν δσα εἶπον οἱ προφῆται.

Κατόπιν ἐθεράπευσε τὸ κομμένον οὖς τοῦ Μάλχου. Καὶ ἡκολούθησε χωρὶς ἀντίστασιν τοὺς στρατιῶτας, οἱ δποῖοι τὸν εἶχον συλλάβει.

Οἱ μαθηταὶ εἶχον μείνει κατάπληκτοι. "Οταν εἶδον τὸν Κύριον νὰ ὀκολουθῇ τοὺς διώκτας του μὲ ἡρεμίαν, διεσκορπίσθησαν. Μόνον δὲ Πέτρος καὶ δὲ Ἰωάννης παρηκολούθησαν ἀπὸ μακρὰν τὴν συνοδείαν, καθὼς δὲ διδάσκαλος ὠδηγεῖτο εἰς τὸ Συνέδριον.

ΛΕΞΙΔΟΓΙΩΝ: Λεγεών: Στρατιωτικὸν σῶμα τῶν Ρωμαίων, ἀντίστοιχον περίπου πρὸς τὴν σημερινὴν «μεραρχίαν». Ἡ λεγεών περιελάμβανε 3.000 ἔως 6.000 πεζοὺς καὶ περὶ τοὺς 300 ἵππεῖς.

MNHNOMONIKA: Γεθσιμανῆ, τρεῖς μαθηταί, προσευκή, ὅπνος μαθητῶν, Ρωμαῖοι, ὑπηρέται καὶ Ἰούδας, ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις Χριστοῦ, φίλημα, σύλληψις, Πέτρος, μάχαιρα, Μάλχος, θεραπεία, Πέτρος καὶ Ἰωάννης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ὁ Χριστὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸν κῆπον τῆς Γεθσιμανῆς, μαζὶ μὲ τρεῖς μαθητάς του, διὰ νὰ

προσευχηθῇ. Τρεῖς φοράς ἀπεμακρύνθη διὰ νὰ προσευχηθῇ δὲ Ἰησοῦς καὶ τρεῖς φοράς ἐπανῆλθε πλησίον τῶν μαθητῶν Του καὶ αὐτοὶ πάντοτε ἐκοιμῶντο. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐξύπνησεν. Τότε ἦλθεν δὲ Ἰούδας μὲ τοὺς ὑπηρέτας τοῦ Συνέδριού καὶ Ρωμαίους στρατιώτας. Ἐπροχώρησε καὶ ἐφίλησε τὸν Κύριον, διὰ νὰ τὸν δείξῃ εἰς τοὺς διώκτας του. Ὁ Ἰησοῦς παρεδόθη χωρὶς ἀντίστασιν. Ἐπέπληξε μάλιστα τὸν Πέτρον, δὲ δποῖος ἀπέκοψε τὸ οὖς ἐνὸς ὑπηρέτου, καὶ ἐθεράπευσε τὸν ὑπηρέτην. Τὸν ἡκολούθησαν ἀπὸ μακρὰν μόνον δὲ Πέτρος καὶ δὲ Ἰωάννης.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ ἐπῆγαν

μετὰ τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί; 2) Διατί ἦτο περίλυπος; 3) Τί ἐζήτησεν εἰς τὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα Του; 4) Πῶς εὗρισκε κάθε φοράν τοὺς μαθητάς Του; 5) Τί εἶπεν ἐν

τέλει πρὸς αὐτούς; 6) Ποῖοι κατέφθασαν τότε; 7) Πῶς ἐδέχθη ὁ Ἰησοῦς τοὺς διώκτας Του καὶ τὴν σύλληψήν Του; 8) Τί ἔκαμεν ὅταν ἐξωργίσθη ὁ Πέτρος; 9) Τί τοῦ εἶπε καὶ τί ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς;

ΔΙΔΑΓΜΑ: "Οταν προσευχώμεθα μὲ ἀληθινὴν πίστιν εἰς τὸν Θεόν, εὑρίσκομεν ἀπεριόριστον ψυχικὴν δύναμιν. Καὶ δυνάμεθα μέχρι τέλους νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μὲ ἡρεμίαν οἰονδήποτε κίνδυνον κατὰ τὴν ἔκτελεσιν τοῦ χρέους μας.

6. Ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοῦ Συνεδρίου

Ἡ ἄρνησις τοῦ Πέτρου

"Η νὺξ εἶχε προχωρήσει, ὅταν ἡ συνοδεία ἔφθασεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἔκοιμῶντο. Οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ὑπηρέται, οἱ ὅποιοι εἶχον συλλάβει τὸν Ἰησοῦν, Τοῦ ἔδεσαν τὰς χεῖρας καὶ Τὸν ὀδήγησαν πρῶτον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀννα. Τὸ ἔτος ἔκεινο ἀρχιερεὺς ἦτο ὁ Καϊάφας, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀννας ἦτο παλαιότερον ἀρχιερεύς. Ὡς ἐπίσης πενθερὸς τοῦ Καϊάφα καὶ ἄρχων μὲ μεγάλην ἐπιρροήν, εἰς τὸν λαόν.

Μαζὶ μὲ τοὺς ὑπηρέτας κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας ὁ Ἰωάννης, διότι ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα. Παρεκάλεσε μάλιστα νὰ ἐπιτρέψουν τὴν εἰσοδον καὶ εἰς τὸν Πέτρον. Ἡ ὑπηρέτρια, ἡ ὅποια ἦτο θυρωρός, ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, τὸν ἥρωτησε:

— Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου;

— "Οχι, δὲν εἶμαι! ἀπῆντησεν ὁ Πέτρος.

Καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν αὐλὴν μὲ τοὺς ὑπηρέτας, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀνάψει πυράν διὰ νὰ ζεσταθοῦν. Διότι ἡ νὺξ ἦτο ψυχρά.

Εἰς τὸ μεταξύ, ὡδήγησαν τὸν Ἰησοῦν ἐνώπιον τοῦ πρώην ἀρχιερέως "Ἀννα. "Ο "Ἀννας" ἤρχισε νὰ τὸν ἐρωτᾶ ποῖοι ἦσαν οἱ μαθηταί του καὶ τὶ ἔδιδασκεν.

— Ἔγώ, ἀπεκρίθη δὲ Ἰησοῦς, πάντοτε ἐδίδαξα φανερά. Ωμίλουν πάντοτε εἰς τὸν Ναὸν καὶ εἰς τὰς συναγωγάς, ὅπου συγκεντρώνονται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ποτὲ κρυφίως. Διατὶ λοιπὸν ἐρωτᾶς ἐμὲ καὶ δὲν ἐρωτᾶς ἐκείνους, οἵ δοποῖοι μὲν ἥκουσαν;

Τότε, κάποιος ὑπηρέτης, δὲν δοποῖος παρευρίσκετο ἐκεῖ, ἐκτύπησε τὸν Ἰησοῦν καὶ Τοῦ εἶπεν:

— Ἐτοι ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

— Εάν κακῶς ὡμίλησα, εἰπὲ διὰ τὸ κακόν, ἀπεκρίθη δὲ Ἰησοῦς. Εάν δὲ ὡμίλησα καλῶς, διατὶ μὲν κτυπᾶς;

Οὐ "Αννας δὲν ἦθέλησε νὰ ἔξετάσῃ περισσότερον τὸν Ἰησοῦν. Τὸν ἔστειλε μὲν τὴν συνοδείαν καὶ δεμένον εἰς τὸν ἀρχιερέα Καϊάφαν. Τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν δοποίαν ἡ συνοδεία διήρχετο ἀπό τὴν αὐλήν, κάποιος ἡρώτησε τὸν Πέτρον, ποὺ ἐκάθητο ἐκεῖ καὶ ἔθερμαίνετο:

— Μῆπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ;

— Άλλὰ δὲ Πέτρος τὸ ἡρνήθη καὶ εἶπεν: «Οχι, δὲν εἴμαι».

Οὐλίγον βραδύτερον, κάποιος ἀπὸ τοὺς δούλους τοῦ ἀρχιερέως, συγγενής τοῦ Μάλχου, τὸν ἡρώτησε καὶ πάλιν:

— Άλλὰ δὲν σὲ εἶδον ἔγω εἰς τὸν κῆπον μαζί Του;

Καὶ διὰ τρίτην φοράν δὲ Πέτρος ἡρνήθη. Τὴν ίδίαν στιγμὴν ἥκουσθη νὰ λαλῇ ὁ πετεινός. Εὔθύς, δὲ Πέτρος ἐνεθυμήθη τοὺς λόγους τοῦ Διδασκάλου. Εξῆλθεν ἀπὸ τὴν αὐλήν καὶ ἔκλαυσεν πικρά.

Ο Καϊάφας ἤθελε νὰ ἐκδοθῇ τὸ ταχύτερον ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις κατὰ τοῦ Ἰησοῦ. Άλλὰ δὲ Μωσαϊκὸς Νόμος δὲν ἐπέτρεπεν οὕτε τὴν διεξαγωγὴν δίκης, οὕτε τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως κατὰ τὴν νύκτα. Διὰ τοῦτο δὲ Καϊάφας ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν νύκτα διὰ τὰς ἀνακρίσεις. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν τὸ Συνέδριον θὰ ἥδυνατο νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐνωρὶς τὸ πρώι.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν του, δὲ Καϊάφας διέταξε νὰ φέρουν ψευδομάρτυρας ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ. "Ολοι αὐτοὶ κατέθεταν διαφόρους κατηγορίας κατὰ τοῦ Χριστοῦ. Άλλὰ κανενὸς ἡ κατάθεσις δὲν ἦτο ὁμοία μὲν τὴν κατάθεσιν τῶν ἄλλων. Ο δὲ Νόμος ἀπαιτοῦσε νὰ εύρεθοῦν τὸ δλιγώτερον δύο μάρτυρες, οἵ δοποῖοι νὰ ἀποδώσουν τὴν ίδίαν κατηγορίαν εἰς τὸν κατηγορούμενον. Μόνον τότε ἥδυνατο τὸ δικαστήριον νὰ τὸν καταδικάσῃ.

Εἰς τὸ τέλος, εύρέθησαν δύο ψευδομάρτυρες δρπως τοὺς ἥθελεν δὲ Καϊάφας. Εθεβαίωσαν, δτι ἥκουσαν τὸν Ἰησοῦν νὰ λέγη,

δτι ἡμπορεῖ νὰ κρημνίσῃ τὸν Ναὸν καὶ νὰ τὸν κτίσῃ καὶ πάλιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, δτι ὁ Χριστός, δταν εἶχεν εἴπει κάτι σχετικόν, ἥννόει τὸν ἔαυτόν Του: τὴν Σταύρωσιν, τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

“Οσον διήρκει ἡ ἔξετασίς του ὑπὸ τοῦ Καϊάφα, ὁ Χριστὸς ἐσιώπα. Εἰς τὸ τέλος, ὁ Καϊάφας τὸν ἥρωτησεν:

— Σὲ ἔξορκίζω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἰπέ μας: Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

‘Ο Ἰησοῦς ἀπῆντησεν ἡσύχως:

— Σὺ εἶπας!

Τότε ὁ Καϊάφας ἔξεσχισε τὸ ἐνδύματά του, διὰ νὰ δείξῃ τάχα δτι ἦτο φοβερὰ ἀγανακτημένος. Ἐστράφη πρὸς τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Συνέδριου καὶ εἶπεν:

— ‘Ο ἀνθρωπὸς αὐτὸς ἔβλασφήμησεν! Τὶ ἀνάγκην ἔχομεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας; Τὸ ἡκούσατε ὅλοι, εἶπεν δτι εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ! Ποία τιμωρία τοῦ ἀξίζει;

— Εἶναι ἔνοχος θανάτου! εἶπον ὅλοι, μὲ μίαν φωνήν.

Τότε ἔθγαλαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλήν, διὰ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὸν θάλαμον τῶν καταδίκων. Ἐκεὶ θὰ ἔμενε μέχρι τῆς πρωΐας, ὅπότε θὰ συνήρχετο καὶ πάλιν τὸ Συνέδριον. Οἱ φρουροὶ καὶ οἱ δοῦλοι, ὅσοι παρευρίσκοντο εἰς τὴν αὐλήν, ἐφέροντο σκληρὰ πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ ἥρχισαν νὰ Τὸν κακομεταχειρίζωνται. Τὸν ὅθριζον, Τὸν ἐκτύπων εἰς τὸ πρόσωπον καὶ Τὸν ἔπτυον. Κατόπιν Τοῦ ἔλεγον περιπαικτικά: «Προφήτευσε, Χριστέ, ποῖος σὲ ἐκτύπησε!»

MNIMONIKA: Συνοδεία, Ἱεροσόλυμα, “Αννας”, ἄρνησις Πέτρου, ἀλέκτωρ, μετάνοια, ἀνάκρισις, Καϊάφας, ψευδομάρτυρες, Ναός, “σὺ εἶπας”, καταδίκη, ἐμπαιγμὸς καὶ κακομεταχείρισις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ἡ συνοδεία τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν δούλων ὠδήγησε τὸν Ἰησοῦν δεμένον εἰς τὸν “Ανναν”. Ὁ “Αννας” δὲν ἐπέτυχε τίποτε μὲ τὴν ἀνάκρισιν του καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν Καϊάφαν. Διάφοροι ψευδομάρτυρες κατηγόρησαν τότε τὸν

‘Ιησοῦν. “Οταν ὁ Χριστὸς ἔβεβαίωσεν, δτι εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Καϊάφας ἔξεσχισε τάχα ἀπὸ ιεράν δργήν τὰ Ιμάτιά του. “Ολοι οἱ σύνεδροι εἶπον τότε, δτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἔνοχος θανάτου. Εἰς τὸ μεταξύ, ὁ Πέτρος εἶχεν ἀρνηθῆ τρεῖς φοράς τὸν Διάσκαλόν του, δπως τὸ εἶχε προφήτευσει δ ‘Ιησοῦς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῦ ὠδήγησαν τὸν Ἰησοῦν μετὰ τὴν Γεθσημανή; 2) Τι ᾔτο ὁ “Αννας”; 3) Τι ἥρωτησε τὸν Ἰησοῦν; 4) Εἰς ποῖον ἀπέστειλε κατόπιν

τὸν Χριστόν; 5) Τι μέσα ἔχρο-
σιμοποίουσεν ὁ Καϊάφας διὰ νὰ
ἐπιπτύχῃ τὴν καταδίκην; 6) Τι
ἀπήντησεν ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ἡ-
ρωτήθη ἐὰν εἶναι Υἱὸς Θεοῦ;
7) Ποίαν καταδίκην ἐπρότει-
ναν τότε ὅλοι οἱ Σύνεδροι; 8)

Πῶς ἐφέρθησαν πρὸς τὸν Χρι-
στὸν οἱ φρουροὶ Του; 9) Πό-
σας φορᾶς καὶ πῶς ἡρνήθη ὁ
Πέτρος τὸν Κύριον; 10) Πῶς
ἔνεθυμήθη τὴν προφητείαν τοῦ
Χριστοῦ; 11) Τι ἔκαμε κατό-
πιν;

ΔΙΛΑΓΜΑ: Οὐδεμία κακομεταχείρισις καὶ οὐδεμία τιμωρία ὥѣ δυ-
νηθοῦν νὰ μᾶς ἀποτρέψουν ἀπὸ τὸ καθῆκον μας, ὅταν ἀκελουθῶ-
μεν τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεῶμεν ἀληθῶς εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς
τὰς ἐντολὰς Του.

7. Καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ

Τὸ τέλος τοῦ Ἰούδα

Ἐνωρὶς τὸ πρωί, ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου εἶχον καταλά-
βει τὰς θέσεις των. Πρόεδρος ἦτο ὁ Καϊάφας. Ἡ δίκη ἤρχισεν ἀ-
μέσως.

“Ἐγινε πάλιν ἡ ἔξέτασις τῶν ἰδίων ψευδομαρτύρων, οἱ ὅποιοι
ἐπανέλασθον ὅσα εἶχον καταθέσει καὶ τὴν νύχτα. “Οταν δὲ Ἰησοῦς
ἡρωτήθη, ἐβεβαίωσε καὶ πάλιν ὅτι εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὅπο-
φασις ἔξεδόθη ἀμέσως: ‘Ο Ἰησοῦς κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὡς
βλάσφημος, διότι ἔλεγεν ὅτι εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

‘Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔκτελεσθῇ ἡ ποινή, ἔπρεπε νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν
ἀπόφασιν καὶ νὰ δώσῃ ἄδειαν δὲ ἐκπρόσωπος τῆς Ρώμης. Διότι
τοὺς χρόνους ἐκείνους οἱ Ἰουδαῖοι ἦσαν ὑποταγμένοι εἰς τοὺς
Ρωμαίους. Ρωμαῖος διοικητής εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἦτο δὲ Πόντιος
Πιλᾶτος. Ωδήγησαν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον,
τὸ ὅποιον εύρισκετο εἰς μίαν πλευράν τοῦ περιθόλου τοῦ Ναοῦ.

Εἰς τὸ μεταξύ, δὲ Ἰούδας εἶχε μάθει ὅτι δὲ Ἰησοῦς κατεδικά-
σθη εἰς θάνατον. Μετενόησε διὰ τὴν προδοσίαν του καὶ ἐπῆγεν
ἀμέσως εἰς τὸν Ναόν. Ἐζήτησεν ἐκεῖ τοὺς ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐπέ-
στρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια καὶ εἶπεν:

—‘Ημάρτησα, σᾶς παρέδωσα ἔνα ἀθώον

— Τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἡμᾶς; τοῦ ἀπεκρίθησαν ἔκεινοι. Σὺ θὰ δώσῃς λόγον!

Ο 'Ιούδας ἀπέρριψε τὰ ἀργύρια τῆς προδοσίας εἰς τὸν ναὸν καὶ ἔφυγεν. Ἀπηλπισμένος, φοβερὰ μετανοημένος διὰ τὸ κακὸν ποὺ ἔκαμε, ἐπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη ἀπὸ ἔνα δένδρον.

Οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τὰ ἀργύρια. Δὲν τὰ ἔθαλαν ὅμως εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ Ναοῦ, διότι, δπως εἶπον, ἦσαν «ἡ τιμὴ τοῦ αἵματος». Ἕγόρασαν μὲν αὐτὰ τὸν ἀγρὸν κάποιου κεραμέως καὶ τὸν προώρισαν νὰ θάπτωνται ἔκει οἱ ξένοι. Ο δὲ ἀγρὸς ὀνομάσθη «ἀγρὸς αἵματος».

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Πραιτώριον: 'Η διαμονὴ τοῦ «πραίτωρος», δηλαδὴ τοῦ Ρωμαίου Διοικητοῦ. Εἰδικώτερον, ἔδῶ σημάνει τὸ δικαστήριον, τὸ δποῖον διηγθυνεν δ Ρωμαῖος διοικητής. • **Κεραμεύς:** Κεραμοποιός, αὐτὸς δ δποῖος κατασκευάζει πλίνθους, τοῦθλα, κεράμους κλπ.

MNIMONIKA: Συνέδριον, Καιάφας, ἀνάκρισις, ψευδομάρτυρες, «Υἱὸς Θεοῦ», Πραιτώριον, Πόντιος Πιλάτος, μεταμέλεια 'Ιούδα, ἀργύρια, αὐτοκτονία, ἀγρὸς αἵματος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Τὴν πρωταν τῆς Παρασκευῆς τὸ Συνέδριον κατεδίκασε τὸν 'Ιησοῦν εἰς θάνατον. Κατόπιν

Τὸν ἔστειλαν εἰς τὸν Πιλάτον, διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν. "Οταν δ 'Ιούδας τὰ ἔμαθεν, ἐπέστρεψε τὰ ἀργύρια καὶ ἀπηγχονίσθη. Μὲ τὰ χρήματα ἤγοράσθη δ «ἀγρὸς αἵματος».

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποίαν ἀπόφασιν ἔξεδωσε τελικῶς τὸ Συνέδριον; 2) Τί ἔχρειάζετο ἀκόμη διὰ νὰ ἑκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις; 3) Ποίος ἦτο Ρωμαῖος διοικητής; 4) Τί ἔκαμεν δ 'Ιούδας, ὅταν ἔμαθε τὴν καταδίκην; 5) Τί τοῦ ἀπήντησαν οἱ ἀρχιερεῖς; 6) Ποίον ἦτο τὸ τέλος τοῦ 'Ιούδα; 7) Τί ἔγινεν εἰς τὸ τέλος μὲ τὸ χρῆμα τῆς προδοσίας;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Μόνον μὲ τὸν πλοῦτον τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς καὶ τῶν καλῶν πράξεων δυνάμεθα νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ — καὶ ὅχι μὲ πλοῦτον χρηματικόν.

8. Ο Ἰησοῦς πρὸ τοῦ Πιλάτου

Οἱ ἀρχιερεῖς ὡδήγησαν τὸν Ἰησοῦν ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Διοικητοῦ. Οἱ ἴδιοι ὅμως δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον: Δὲν ἤθελον νὰ μοιλυνθοῦν ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρας Ρωμαίους, διότι ἐπρεπε νὰ εἶναι καθαροὶ διὰ τὸ πασχαλινὸν δεῖπνον τῆς ἑσπέρας!

‘Ο Πιλάτος ἔξῆλθε τότε διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ἀρχιερεῖς τὶ ἔγκλημα εἶχε διαπράξει αὐτὸς δ ἄνθρωπος.

—Ἐάν δὲν ᾏτο κακοποιός, τοῦ ἀπεκρίθησαν, δὲν θὰ σοῦ Τὸν παρεδίδαμεν ἔδω.

—Τότε νὰ Τὸν πάρετε καὶ νὰ Τὸν δικάσετε κατὰ τὸν Νόμον σας!

—Ημεῖς δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ Τὸν θανατώσωμεν, ὅπως Τοῦ ἀξίζει. Διότι εἶναι ψευδοπροφήτης καὶ ὁνομάζει τὸν ἔαυτόν Του Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. ‘Εξ ἀλλου, λέγει δtti εἶναι βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων καὶ τοὺς προκαλεῖ νὰ ἐπαναστατήσουν κατὰ τῶν Ρωμαίων. Ἀπαγορεύει μάλιστα νὰ πληρώνωμεν τοὺς φόρους εἰς τὸν Καίσαρα.

‘Ο Πιλάτος εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ Πραιτώριον καὶ ἡρώτησε τὸν Ἰησοῦν:

— Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

— ‘Η βασιλεία ἡ ἴδική μου, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Ἐάν ἦτο, οἱ ὑπηρέται μου θὰ ἥγωνται διὰ νὰ μὴ πάραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους. Ἔγὼ ἥλθον εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν διὰ νὰ διδάξω τὴν ἀλήθειαν:

Τότε ὁ Πιλάτος ἔξῆλθε καὶ πάλιν:

— Ἔγὼ, εἶπεν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, δὲν εύρισκω κανένα ἔγκλημα διὰ νὰ τὸν καταδικάσω.

Οἱ ἀρχιερεῖς ἤρχισαν ἐκ νέου νὰ κατηγοροῦν τὸν Ἰησοῦν, δτὶ διεγείρει εἰς ἐπανάστασιν δλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν μέχρι τῆς Ἰουδαίας.

“Οταν ὁ Πιλάτος ἔμαθεν δτὶ ὁ Ἰησοῦς ἦτο Γαλιλαῖος, τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Γαλιλαίας νὰ Τὸν δικάσῃ. Διοικητὴς τῆς Γαλιλαίας ἦτο τότε ὁ Ἡρώδης Ἀντίπας. Τὰς ἡμέρας αὐτὰς εύρισκετο εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

‘Ο Ἡρώδης ἔχάρη δταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν. Ἐνόμισεν δτὶ θὰ κάμη θαύματα, διότι εἶχεν ἀκούσει πολλὰ περὶ Αὐτοῦ. Ἡρχισε νὰ κάμη πολλάς ἔρωτήσεις πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ Ἐκεῖνος καὶ πάλιν ἐσιώπα. Τότε ὁ Ἡρώδης ἐνέδυσε τὸν Ἰησοῦν μὲν λευκὸν χιτῶνα, διὰ νὰ Τὸν ἐμπαίξῃ ὡς ψευδοΜεσσίαν, καὶ Τὸν ἔστειλε καὶ πάλιν δπίσω εἰς τὸν Πιλάτον.

‘Υπῆρχεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους συνήθεια νὰ δίδουν χάριν εἰς ἔνα κατάδικον κάθε Πάσχα. Ἐξ ἄλλου, ὁ Πιλάτος εἶχεν ἐννοήσει δτὶ ὁ Χριστὸς ἦτο ἀθῶος καὶ δτὶ οἱ ἀρχιερεῖς τὸν κατεδίωκον καὶ ἥθελον νὰ τὸν θανατώσουν διὰ προσωπικούς των λόγους. Προσεπάθει διὰ τοῦτο νὰ εὔρῃ τρόπον νὰ σώσῃ Τὸν Ἰησοῦν καὶ νὰ Τὸν ἀπελευθερώσῃ. Ἐκρατεῖτο δὲ τότε εἰς τὰς φυλακὰς καὶ εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον κάποιος φοβερὸς κακοῦργος, ὀνομαζόμενος Βαραβᾶς. Ὁ Πιλάτος ἐσκέφθη νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ὅχλον τῶν Ἰουδαίων τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν Βαραβᾶν:

— Οὔτε ἔγὼ οὔτε ὁ Ἡρώδης εύρομεν καμμίαν αἵτίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἶπε πρὸς τὸ πλήθος, τὸ δποῖον εἶχε συγκεντρωθῆ ἐμπρὸς εἰς τὸ Πραιτώριον. “Ἐχετε δὲ τὴν συνήθειαν νὰ ἀπολύω ἔνα κατάδικον διὰ τὸ Πάσχα. Ποῖον θέλετε νὰ ἀπολύσω: τὸν Βαραβᾶν ἢ τὸν Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν, τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

— Τὸν Βαραθρῶν νὰ ἀπολύσης! ἐκραύγαζον τὰ πλήθη.

— Καὶ τὸν Ἰησοῦν τὶ νὰ τὸν κάμω;

— Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν!

Οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν τόσον ἔξερεθισθῆ ύπο τῶν ἀρχιερέων κατὰ τοῦ Χριστοῦ, δόστε ὁ Πιλᾶτος ἔθλεπεν ὅτι δὲν ἦδύνατο νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὴν ἀπαίτησίν των. Ἐφοβήθη μάλιστα μήπως προκαλέσῃ ἐπανάστασιν, ἐὰν ἐπέμενε νὰ σώσῃ τὸν Ἰησοῦν. Ἡθέλησεν ἐν τούτοις νὰ κάμη μίαν τελευταίαν προσπάθειαν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀθώου: Διὰ νὰ δώσῃ κάποιαν διέξοδον καὶ ἰκανοποίησιν εἰς τὴν μανίαν τῶν Ἐθραίων, διέταξε τοὺς στρατιώτας του νὰ μαστιγώσουν τὸν Ἰησοῦν. Κατόπιν ἐπρόσταξε νὰ Τὸν ἐνδύσουν μὲ μίαν πορφύραν. Ἔπειτα ἔπλεξαν μὲ ἀκάνθας ἕνα στέφανον καὶ τὸν ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Του, ὡς εἶδος στέμματος. Τοῦ ἔθεσαν καὶ εἰς τὰς χεῖρας ἕνα κάλαμον, ὡς σκῆπτρον, καὶ ἥρχισαν νὰ Τὸν ἐμπαίζουν: Ἐγονάτιζον ἐμπρός Του, Τὸν προσεκύνουν καὶ ἔλεγον: «Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων!» Καὶ Τὸν ἐκτύπων καὶ Τὸν ἔπτυον.

‘Ο Πιλᾶτος Τὸν ἔφερε τότε ἔξω καὶ Τὸν ἔδειξεν εἰς τοὺς μαινομένους Ἐθραίους:

— Ἰδοὺ ὁ ἀνθρώπος! τοὺς ἔφώναξεν.

‘Αλλὰ ἐκεῖνοι ἐπέμενον:

— Σταύρωσον αὐτόν, σταύρωσον αὐτόν! Ἐὰν Τὸν ἀπολύσης, δὲν θὰ εἰσαι φίλος τοῦ Καίσαρος. ‘Οποιος δνομάζει τὸν ἑαυτόν του βασιλέα ἐναντιώνεται εἰς τὸν Καίσαρα. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἄλλον βασιλέα ἀπὸ τὸν Καίσαρα!

Τότε ὁ Πιλᾶτος ἐφοβήθη, μήπως κατηγορηθῆ ὁ ἴδιος ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἔξουσίαν τοῦ Ρωμαίου Καίσαρος. Ἐζήτησε μίαν λεκάνην μὲ ὅδωρ καὶ ἔνιψε τὰς χεῖρας του:

— Ἔγὼ εἴμαι ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου αὐτοῦ ἀνθρώπου. Σεῖς νὰ ὅψεσθε.

Καὶ οἱ Ἐθραῖοι ἀπὸ κάτω ἔξαλλοι ἐκραύγαζον:

— Τὸ αἷμα του ἀς πέσῃ ἐπάνω μας καὶ ἐπάνω εἰς τὰ παιδιά μας!

Τότε ὁ Πιλᾶτος παρέδωσε τὸν Ἰησοῦν εἰς τοὺς Ἐθραίους διὰ νὰ Τὸν σταυρώσουν. Ἡτο ἡ ἐνάτη πρωΐνη ὥρα τῆς Παρασκευῆς, παραμονῆς τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πάσχα.

ΛΕΞΙΔΟΓΙΟΝ: Πορφύρα: Ὅτο τὸ πολυτελές ἐπίσημον ἔνδυμα τῶν βασιλέων, τῶν αὐτοκρατόρων κλπ. Ἡ δονομασία της προέρχεται ἀπὸ τὸ μικρὸν θαλάσσιον δστρακὸν «πορφύρα», ἀπὸ τὸ δόποιον προήρχοτο τὸ κόκκινον χρῶμα διὰ τὴν βαφὴν τῆς βασιλικῆς ἔνδυμασίας. ● **ΣΚΗΠΤΡΟΝ:** Εἰδος σταλιστῆς πολυτελοῦς ράβδου μὲ διάφορα ἐμβλήματα κλπ. τὸ δόποιον ἔφερον κατὰ τὰς τελετὰς οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, ὃς σύμβολον τῆς ἔξυσίας των.

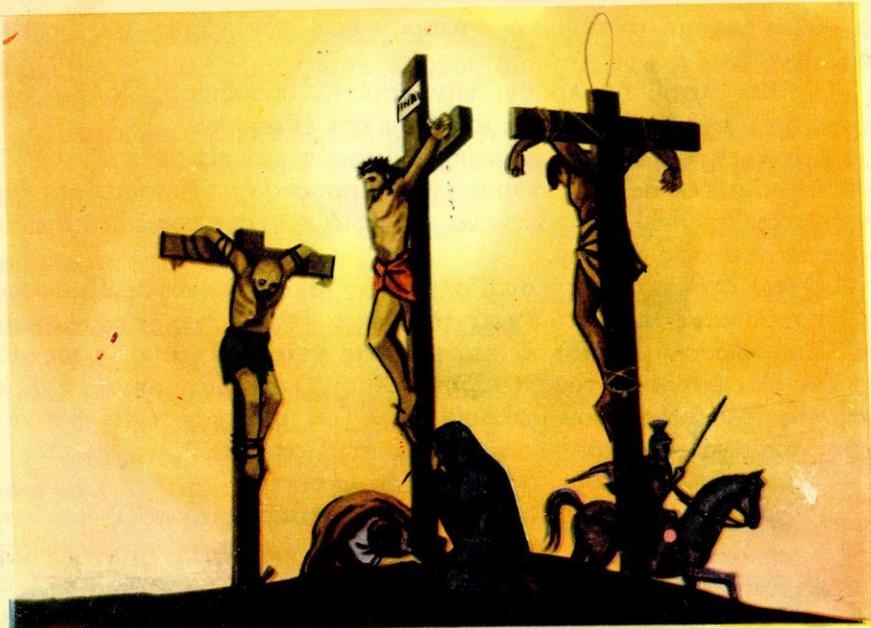
MNIMONIKA: Πιλάτος, ἀνάκρισις, οὐράνιος βασιλεία, Ἡρώδης Ἀντίπας, Πιλάτος, Βαραβᾶς, πρότασις Πιλάτου, «σταύρωσον, σταύρωσον!», πορφύρα, στέφανος ἀκανθῶν, ἐμπαιγμός, ἀπόφασις, νίψις κειρῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Οἱ ἀρχιερεῖς ἐφαντίσαν καὶ ἔξηρέθισαν τὸν ὄχλον κατὰ τοῦ Ἰησοῦν. Τὸν ὀδήγησαν πρὸ τοῦ Πιλάτου, διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν καταδίκην. Ἐκείνος ἐδίσταζε καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν Ἡρώδην Ἀντίπαν, ὃ δόποιος δόμως τὸν ἐπανέστειλεν εἰς τὸν Πιλάτον. Ὁ Πιλάτος ἡρώτησε

τότε τοὺς Ἰουδαίους ποῖον προτίμοιν νὰ ἀπολύσῃ κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ Πάσχα: τὸν Βαραβᾶν ἢ τὸν Ἰησοῦν. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐξήτησαν νὰ ἀπολυθῇ ὁ Βαραβᾶς. Τότε ὁ Πιλάτος διέταξε νὰ τὸν ἔνδυσουν μὲ ψευδοθασιλικά φορέματα, μήπως οἱ Ἰουδαῖοι Τὸν λυπθοῦν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὰ πλήθη ἐξήτησαν τὴν Σταύρωσίν Του. Τότε ὁ Πιλάτος ἡναγκάσθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν καταδίκην. Καί, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς εὐθύνας τοῦ ἐγκλήματος, ἔνψε τὰς χεῖρας του εἰς λεκάνην μὲ ὅδωρ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Τί ἡρώτησε τὸν Ἰησοῦν ὁ Πιλάτος; 2) Τί ἀπήντησεν ὁ Ἰησοῦς; 3) Διατί ὁ Πιλάτος ἔστειλε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Ἡρώδην Ἀντίπαν καὶ διατί ἐκείνος τὸν ἐπανέστειλεν εἰς τὸν Πιλάτον; 4) Διατί ὁ Πιλάτος προσεπάθησε νὰ σώσῃ τὸν Ἰησοῦν; 5) Διατί διέταξε νὰ μαστιγώσουν καὶ νὰ περιπαίξουν τὸν Ἰησοῦν; 6) Τί ἀποτέλεσμα είχε τοῦτο εἰς τὸν Ἐθραϊκὸν ὄχλον; 7) Διατί ἔνψε τὰς χεῖρας του;

ΔΙΑΔΙΓΜΑ: Ὁ φανατισμὸς καὶ τὸ μῆσος ὁδηγοῦν εἰς τὰ χειρότερα ἐγκλήματα. Ἀλλὰ καὶ ὁ φόβος καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὸ προσωπικὸν συμφέρον δύνανται νὰ ἀχρηστεύσουν καὶ νὰ ἔξουδετερώσουν κάθε καλὴν πρόθεσιν καὶ προσπάθειαν.

9. Η Σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ

Ἐπειδὴ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἔθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους Ἱερὰ πόλις, δὲν ἐπετρέπετο νὰ γίνωνται θανατικαὶ ἐκτελέσεις ἐντὸς αὐτῆς. Αἱ ἐκτελέσεις ἐγίνοντο εἰς ἔνα λόφον ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη. Ὁ λόφος αὐτὸς ὠνομάζετο Γολγοθᾶς. Ἡ ἑβραϊκὴ αὐτὴ ὀνομασία ἐσήμαινε: Κρανίου Τόπος.

Κατὰ τὸν Νόμον, ὅποιος κατεδικάζετο εἰς σταύρωσιν, ἐπρεπε νὰ μεταφέρῃ ὁ Ἰδιος εἰς τοὺς ὄμους του τὸν σταυρὸν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Οὕτως, ὁ Χριστὸς ἐφορτώθη τὸν σταυρὸν Του καὶ ἐθάδιζε τὴν δόδον τοῦ μαρτυρίου Του. Δεξιά Του καὶ ἀριστερά Του ἐθάδιζον δύο λησταί, οἱ ὅποιοι ἀπὸ καιρὸν εἶχον καταδικασθῆ εἰς θάνατον. Ἀλλὰ ὁ σταυρὸς ἦτο βαρὺς καὶ ὁ δρόμος ἀνηφορικός. Ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐξηντλημένος ἀπὸ τὰ βασανιστήρια. Δὲν ἤδυνήθη νὰ βαστάσῃ τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ καὶ ἐπεσε κάτω.

Τὴν ὥραν ἐκείνην διήρχετο ἀπὸ ἐκεῖ κάποιος Σίμων Κυρηναῖος (δηλ. ἀπὸ τὴν Κυρήνην). Οἱ στρατιῶται τὸν ἤγγαρευσαν

διὰ νὰ μεταφέρη αὐτὸς τὸν σταυρὸν ἔως τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου.

Πλῆθος λαοῦ ἡκολούθει τὴν φρικτὴν συνοδείαν. Πολλαὶ γυναῖκες ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ἔκλαιον καὶ ἐθρήνουν.

Ἐστράφη τότε πρὸς αὐτοὺς δὲ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν:

— Μὴ κλαίετε δι’ ἐμέ, κόραι τῆς Ἱερουσαλήμ. Νὰ κλαίετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας καὶ διὰ τὰ τέκνα σας, διὰ τὰς συμφορὰς αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ σᾶς εὕρουν.

“Οταν ἔφθασαν εἰς τὸν Γολγοθᾶν, οἱ στρατιῶται ἔξέδυσαν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔθεσαν τὸ ἄχραντον σῶμα Του ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν. Ἐκάρφωσαν μὲ σιδηρᾶ καρφιὰ τὰς χεῖρας Του καὶ τοὺς πόδας Του καὶ ἔστησαν τὸν σταυρὸν ὅρθιον. Τὴν ἴδιαν ὥραν, δὲ Χριστός, εἰς τὴν ἀπέραντον μακροθυμίαν Του, συνεχώρει τοὺς σταυρωτάς του καὶ παρεκάλει τὸν Οὐράνιον Πατέρα:

— Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἰδάσι τὶ ποιοῦσι.

Δεξιά καὶ ἀριστερά τοῦ Χριστοῦ ἔσταύρωσαν τοὺς δύο ληστάς.

Οἱ τέσσαρες στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι εἶχον σταυρώσει τὸν Χριστόν, ἐμοιράσθησαν μεταξύ των τὰ ἐνδύματά Του μὲ κλῆρον. Διὰ τὸν χιτῶνα Του, δὲ ὁποῖος ἦτο μονοκόματος καὶ χωρὶς ραφήν, ἔρριξαν ἐπίσης κλῆρον ποῦνος θὰ τὸν πάρη, διὰ νὰ μὴ τὸν τεμαχίσουν.

Εἰς τὸν σταυρόν, ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰησοῦ, ἐκάρφωσαν μίαν σανίδα μὲ ἐπιγραφὴν εἰς τρεῖς γλώσσας (Ἑλληνικήν, Λατινικήν καὶ Ἐβραϊκήν), ἥ ὁποία ἔλεγεν:

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

Μαζὶ μὲ τὸ πλῆθος εἶχον ἀνέλθει μέχρι τοῦ Γολγοθᾶ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Καὶ ἐνέπαιζον τὸν Ἰησοῦν λέγοντες:

— Εάν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ἀς κατέλθῃ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρόν, διὰ νὰ πιστεύσωμεν!

Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς Τὸν περιεγέλων:

— “Ἄλλους ἔσωσες, τὸν ἑαυτόν σου δὲν δύνασαι νὰ σώσης; Εάν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀς σὲ σώσῃ δὲ Θεός!”

‘Ακόμη καὶ δὲ εἰς ἀπὸ τοὺς δύο ληστὰς ἐθλασφήμει καὶ ἔλεγεν:

— Εάν εἶσαι δὲ Χριστός, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου καὶ ἡμᾶς!

‘Αλλὰ δὲ ἄλλος ληστής, βλέπων τὴν Θείαν καρτερίαν τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ἐπέπληξε καὶ τοῦ εἶπεν:

— Δὲν φοθεῖσαι τὸν Θεόν, σὺ ὁ ἔνοχος; Ἡμεῖς δικαίως τιμωρύμεθα δι’ ὅσα ἐπράξαμεν. Αὐτὸς ὅμως οὐδὲν κακὸν ἔκαμε καὶ ἀδίκως πάσχει.

Ἐστράφη δὲ μὲ πίστιν πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ παρεκάλεσε:

— Κύριε, ἐνθυμήσου με δταν ἔλθης εἰς τὴν βασιλείαν Σου!

Καὶ ὁ Χριστὸς εἶπε πρὸς αὐτόν:

— Ἀλήθειαν σοῦ λέγω: σήμερον θὰ εἰσει μαζί μου εἰς τὸν Παράδεισον.

“Οταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πλησίον τοῦ Σταυροῦ τὴν μητέρα Του μὲ τὸν ἀγαπητόν Του μαθητὴν Ἰωάννην, εἶπεν:

— Μητέρα, ἵδου ὁ υἱός σου.

Καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην:

— ἵδου ἡ μήτηρ σου.

‘Απὸ τότε, ὁ Ἰωάννης ἐπῆρε μαζί του εἰς τὴν οἰκίαν του τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἥγαπησε ὡς ἀληθῆ μητέρα του.

‘Ητο μεσημβρία τῆς Παρασκευῆς δταν ἐσταυρώθη ὁ Κύριος. ‘Ἐν τούτοις, βαθὺ σκότος ἐσκέπασε τὴν γῆν καὶ ἐκράτησε καθ’ ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μαρτυρίου Του. Τρεῖς ὥρας διήρκεσαν τὰ φοθερὰ βασανιστήρια. ‘Ο ἥλιος εἶχε κρυφθῆ. ‘Ο οὐρανὸς ἦτο ὁσάν ἔτοιμος νὰ πέσῃ καὶ νὰ συντρίψῃ τὴν γῆν. Τότε, ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Ἰησοῦ ἔξηλθε φωνὴ μεγάλη:

— Ἡ λί, ἡ λί, λαμᾶ σα βαχθανί!

Δηλαδή: Θεέ μου, Θεέ μου, διατὶ μὲ ἔγκατέλειψες;

‘Αργότερον, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν:

— Διψῶ.

Κάποιος στρατιώτης ἐστερέωσεν εἰς τὸ ἄκρον ἐνὸς καλάμου σπόγγον μὲ χολὴν καὶ δξος καὶ τὸ ἐπλησίασεν εἰς τὸ στόμα Του. ‘Ο Χριστὸς ἐδοκίμασε καὶ δὲν ἥπιεν. “Εκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπρόφερε τοὺς τελευταίους λόγους Του:

— Τετέλεσται. Πάτερ μου, εἰς χεῖρας Σου παραδίδω τὸ πνεῦμα μου.

Τὴν ἰδίαν στιγμήν, σεισμὸς φοθερὸς συνεκλόνισε τὴν γῆν. Τάφοι ἡνοίχθησαν καὶ σώματα ἀνδρῶν ἀγίων ἀνεστήθησαν καὶ ἐφανερώθησαν εἰς πολλοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ μέγα καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο. Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος, ὁ ὁποῖος εύρισκετο ἔκει ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φρουρᾶς, κατετρόμαξε καὶ εἶπεν:

— Ἀληθῶς, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο υἱὸς Θεοῦ!

“Οσοι Ἰουδαῖοι εὐρέθησαν ἐκεῖ, ἐκτύπων τὰ στήθη διὰ τὴν ἀμαρτίαν καὶ ἔσπευδον νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ἱεροσόλυμα.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ: Καταπέτασμα:

Τὸ βαρὺ παραπέτασμα («κουρτ’να») τοῦ Ναοῦ, τὸ δποῖον ἔχωριζε τὸ “Ἀδυτον ἀπὸ τὰ Ἀγια εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος. Τὸ μῆκος του ἦτο 20 μ., τὸ πλάτος του 15 καὶ τὸ πάχος του 10 ἑκμ. Ἐχρειάζετο ἡ δύναμις 300 ἱερέων διὰ νὰ μετακινηθῇ

● **Σταυρός:** Ὅτο δρχαιότατον δργανον θανατικῆς ἐκτελέσεως. “Ἀλλοτε ἔθεωρείτο σύμβολον κατασχύνης καὶ ἀτιμώσεως. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, τὸ “Ἀγιον Αἶμα Του τὸν μετέτρεψεν εἰς σύμβολον σωτηρίας καὶ παρηγορίας καὶ χάριτος. Διὰ τὸν Χριστιανόν, ὁ σταυρός εἶναι τὸ πολύτιμον καὶ ὀχώριστον ὅπλον του κατὰ τῆς ἀμαρτίας.

MNHNOMONIKA: Γολγοθᾶς, σταυρός, Σίμων Κυρηναῖος, θρῆνος γυναικῶν, Σταύρωσις, «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς...», διανομὴ ιματίων, ἐπιγραφή, ἐμπαιγμός, δύο λησταί, Παναγία καὶ Ἱώαννης, σκότος, «Ἡλί, Ἡλί...», κολὴ καὶ ὅξος, «Τετέλεσται», σεισμός, τάφοι, καταπέτασμα, ἐκατόνταρχος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Η φρουρά ὠδήγησε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Γολγοθᾶν διὰ νὰ σταυρωθῇ. Τὸν Σταυρὸν μετέφερεν δὲ Σίμων δὲ Κυρηναῖος. “Οταν οἱ στρατιῶται ἐσταύρωσον τὸν Χριστόν, δὲ Ἰησοῦς παρεκάλει τὸν Θεὸν νὰ τοὺς συγχωρήσῃ. Οἱ δρχιερεῖς καὶ

τὰ φανατισμένα πλήθη τῶν Ἰουδαίων περιέπαιζον τὸν Χριστὸν ἀκόμη καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Μόνον εἰς ἐκ τῶν ληστῶν πλησίον του μετεμελήθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ ἐζήτησε συγχώρησιν ἀπὸ τὸν Κύριον. “Οταν ἀπὸ τὸν σταυρὸν δὲ Ἰησοῦς διέκρινε τὴν μητέρα του καὶ τὸν Ἱωάννην ἐνεπιστεύθη τὸν ἔνα εἰς τὸν ἀλλον. Κατέπιεν δὲ Ἰησοῦς ἀνεφώνησεν «Ἐ-
λί, ἥλι, λαμᾶ σαθαχθανί». Ἀφοῦ ἐδοκίμασε χολὴν καὶ ὅξος, εἶπε «τε-
τέλεσται» καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα,

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:** 1) Ποῦ ἔπρεπε νὰ γίνη ἡ Σταύρωσις καὶ διατί; 2) Ποῖος μετέφερε τὸν σταυρὸν, ὅταν ὁ Κύριος ἐκουράσθη; 3) Τί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς γυναίκας τῆς Ἱερουσαλήμ; 4) Τί ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅταν οἱ δῆμοι τὸν ἐσταύρωναν; 5) Τί ἀπέγιναν τὰ Ιματία Του καὶ ὁ κιτών Του; 6) Τί ἐπιγραφὴν ἔθεσαν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ; 7) Πῶς περιέπαιζαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἐσταύρωμένον; 8) Τί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὸν σταυρὸν εἰς τὴν Μπτέρα Του καὶ τὸν Ἱωάννην; 9) Πόσας ὥρας διήρκεσε τὸ μαρτύριον; 10) Τί ἀνεφώνησεν ὁ Χριστός; 11) Τί τοῦ ἔδωσεν ὁ στρατιώτης ὅταν ἐδίψασεν; 12) Ποῖοι ήσαν οἱ τελευταίοι Του λόγοι; 13) Τί συνέθη κατόπιν; 14) Τί εἶπεν ὁ ἐκατόνταρχος;

ΔΙΔΑΓΜΑ: “Οταν ὁ Κύριος ἐθυσίασε προθυμώς τὴν ζωὴν Του χάριν τῆς σωτηρίας μας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ δι’ ἡμᾶς οὐδεμία θυσία, ἵκανὴ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν Του.

Τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης, μετά τὸ πέμπτον Εὐαγγέλιον, ψάλλεται εἰς τοὺς ναούς τὸ ἀκόλουθον τροπάριον:

- «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὃ ἐν ὅδαις τὴν γῆν κρεμάσας: στέφανον ἔξ ἀκανθῶν περιτίθεται ὃ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς· φευδῇ πορφύραν περιβάλλεται ὃ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ράπισμα κατεδέξατο ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ· ἥλοις προσπλώθη ὃ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας· λόγχη ἐκεντήθη ὃ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμεν Σου τὰ πάθη, Χριστέ, δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν Σου Ἀνάστασιν».

10. Ἀποκαθήλωσις καὶ Ταφὴ τοῦ Χριστοῦ

Ἡ ἐπομένη τῆς Σταυρώσεως ἦτο Σάββατον καὶ Πάσχα, δηλαδὴ διπλῆ ἑορτὴ διὰ τοὺς Ἰουδαίους. Διὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς σταυρῷς τὰ σώματα τῶν στυρωθέντων. Οἱ Ἰουδαῖοι παρεκάλεσαν τὸν Πιλᾶτον νὰ δώσῃ ἐντολὴν ὅπως θανατωθοῦν οἱ σταυρωθέντες καὶ καταβιβασθοῦν τὰ σώματά των. Ὁ Πιλᾶτος ἔδωσε τὴν σχετικὴν ἄδειαν. Οἱ στρατιῶται ἐθανάτωσαν τότε τοὺς δύο ληστάς. Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς εἶχεν ἥδη παραδώσει τὸ Πνεῦμα. Μόνον κάποιος στρατιώτης, διὰ νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι ἦτο νεκρὸς ἐκέντησε μὲ τὴν λόγχην του τὴν πλευράν του Ἰησοῦ. Καὶ ἔξῆλθεν ἀπὸ αὐτὴν αἷμα καὶ ὅδωρ.

Τὸ ἐσπέρας παρουσιάσθη εἰς τὸν Πιλᾶτον ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ παραλάβῃ καὶ νὰ θάψῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Ἰωσήφ ἦτο πλούσιος Ἐβραῖος καὶ μέλος τοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ κρυφὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ.

‘Ο Πιλᾶτος παρεχώρησε τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Ἰωσήφλ. ‘Ο Ἰωσήφ ἐπρομηθεύθη τότε μίαν καθαρὰν σινδόνην καὶ ἐπῆγε νὰ παραλάβῃ τὸ Σῶμα. Εἰς τὸν Γολγοθᾶν μετέβη καὶ ὁ Νικόδημος, ἐπίσημος Ἰουδαῖος καὶ αὐτὸς καὶ κρυφὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. ‘Ο Νικόδημος ἔφερε μαξί του καὶ πολύτιμα ἀρώματα, σμύρναν καὶ ἀλόην, διὰ νὰ ἀλείψῃ μὲ αὐτὰ τὸ “Αγιον Σῶμα”.

Οἱ δύο εύσεβεῖς Ἰουδαῖοι κατεβίβασαν ἀπὸ τὸν σταυρὸν τὸ σεπτὸν σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τὸ ἥλειψαν μὲ τὰ ἀρώματα, ὅπως ἐσυ-

νήθιζον τότε, τὸ ἐτύλιξαν μὲ τὴν σινδόνην καὶ τὸ ἐτοίμασαν διὰ τὴν ταφήν.

Ἐκεὶ πλησίον δὲ Ἰωσὴφ εἶχε κτῆμα. Εἰς τὸν βράχον εἶχε σκαλίσει ἔνα τάφον, ὃς εἶδος μνῆμείου. Οὐδεὶς ἄλλος εἶχε ταφῆ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἰς τὸν τάφον. Οἱ δύο ἄνδρες ἀπέθεσαν μέσα εἰς αὐτὸν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Κατόπιν, ἐκύλισαν ἔνα μεγάλον λίθον καὶ ἔφραξαν τὸ ἄνοιγμα τοῦ τάφου.

Οταν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄλοι ἐπίσημοι Ἰουδαῖοι τὰ ἐπληροφορήθησαν δλα αὐτά, ἀνήσυχησαν. Ἐπῆγαν ἀμέσως εἰς τὸν Πιλάτον καὶ ἐζήτησαν νὰ ἀσφαλισθῇ δ τάφος, νὰ κλεισθῇ καλά, νὰ σφραγισθῇ καὶ νὰ τοποθετηθῇ φρουρά. Ὁπως τοῦ εἶπον, ἐφοβοῦντο μήπως οἱ μαθηταί Του κλέψουν τὸ σῶμα τοῦ Σωτῆρος καὶ διαδώσουν κατόπιν δτι δ Χριστὸς ἀνεστήθῃ. Ὁ Πιλάτος τοὺς ἔδωσε τὴν ἄδειαν καὶ διέταξε νὰ παραμείνη φρουρά πρὸ τοῦ τάφου. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπῆγαν καὶ ἐθεῖσαιώθησαν οἱ ἴδιοι διὰ τὸ κλείσιμον καὶ τὴν σφράγισιν τοῦ τάφου, εἶδον δὲ καὶ τὴν φρουρὰν εἰς τὴν θέσιν της. Ὁταν ἔλαθον δλας αὐτὰς τὰς προφυλάξεις, ἡσύχασαν.

Είς διάμνησιν τῆς Ἀποκαθηλώσεως (δηλαδή: τῆς καταβί-
θάσεως τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Σταυρὸν) ψάλλονται
εἰς τοὺς ναοὺς τὰ ἀκόλουθα τροπάρια:

- “Ο εὐσκήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραν-
τόν Σου σῶμα, σινδόνι καθαρῷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο».
- “Οτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρὸν ὁ Ἀριμαθείας καθεῖλε,
σμύρνη καὶ σινδόνι Σε, Χριστέ, ἐκῆδευσε, καὶ τῷ πόθῳ π-
πείγετο, καρδίᾳ καὶ κείλῃ, σῶμα τὸ ἀκήρατόν Σου περι-
πτύξασθαι. Ὁμως συστελλόμενος φόδῳ χαίρων ἀνεβόα
Σοι’ Δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου, φιλάνθρωπε».

ΛΕΞΙΑΛΟΓΙΟΝ: Ἀριμαθαία: Πό-
λις τῆς Παλαιστίνης, τῆς δροίας ἡ
Θέσις δὲν εἶναι σήμερον ἀκριθῶς
γνωστή.

MNHNOMONIKA: Παρασκευή, Ἰ-
ωσὴφ ἔξ Ἀριμαθείας, Πιλᾶτος,
ἄδεια ταφῆς, Νικόδημος, μύρα,
Ἀποκαθήλωσις, σινδόνι καθα-
ρά, τάφος ἀμεταχείριστος, λι-
θος, ἀρχιερεῖς, σ φράγισις,
φρουρά.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Οι στρατιῶται ἀπε-
τελείωσαν τοὺς δύο ληστάς. Ο Χρι-
στὸς εἶχεν ἥδη ἀποθάνει. Ἐκέντησαν
μόνον τὴν πλευράν Του, ἀπὸ δύο
ἔξηλθεν ἀλμα καὶ ὅδωρ. Ο Ἰωσὴφ
καὶ δ Νικόδημος παρέλασαν κατό-
πιν μὲ ἄδειαν τοῦ Πιλάτου τὸ ἄχραν-

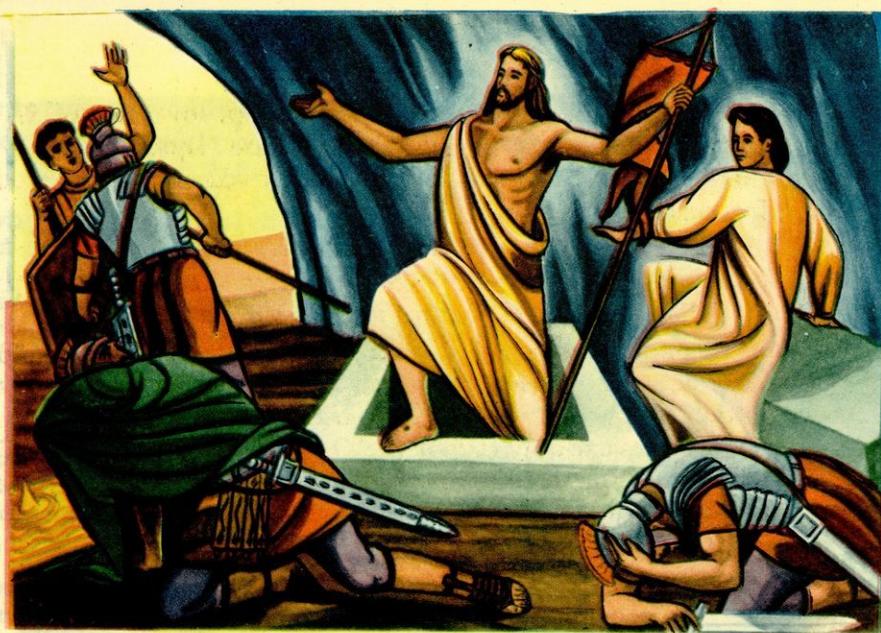
τὸν Σῶμα καὶ τὸ ἔθαψαν εἰς νέον
βράχιν τάφον. Οἱ ἀρχιερεῖς ἐσφρά-
γισαν τὸν τάφον καὶ ἐτοποθέτησαν
πρὸ δύτοῦ φρουράν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Διατί οἱ Ἰου-
δαῖοι δὲν ἤθελον νὰ μείνουν
τὰ σώματα εἰς τοὺς σταυρούς;
2) Τί διέταξεν ὁ Πιλᾶτος; 3)
Ἐχρειάσθη νὰ ἀποτελείωσουν
οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν; 4)
Τί ἔζητοσεν ἀπὸ τὸν Πιλᾶτον ὁ
Ἰωσὴφ; 5) Τί ήσαν δ Ἰωσὴφ
καὶ δ Νικόδημος; 6) Ποῦ ἔθα-
ψαν τὸ Σῶμα τοῦ Σωτῆρος; 7)
Τί ἔφοδοῦντο οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τῶν Ἰουδα-
ίων; 8) Τί μέτρα ἔλαβαν διὰ
νὰ ἱσυχάσουν;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Η ἀληθῆς εὐσέβεια καὶ πίστις ὑπερονικοῦ κάθε φό-
βου καὶ μᾶς δίδουν τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελῶμεν τὸ χρέος μας, παρ’
οἰνδήποτε κίνδυνον.

11. Η Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ

Τὴν ἀποκαθήλωσιν τοῦ Σωτῆρος εἶχον παρακολουθήσει ἀπὸ
μακράν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ Μαρία ἡ μῆτηρ τοῦ Ἰακώβου

καὶ ἡ Σαλώμη. Ἐπρομηθεύθησαν ἀρώματα καὶ μῦρα, ἀφησαν νὰ παρέλθῃ τὸ Σάββατον, κατὰ τὸ ὅποιον οὐδεμίᾳ ἐργασία ἐπετρέπετο, καὶ ἐνωρὶς τὴν πρωῖαν τῆς Κυριακῆς μετέθησαν εἰς τὸν τάφον. Μαζὶ των ἔφερον καὶ τὰ ἀρώματα, διὰ νὰ ἀλείψουν τὸ σεπτὸν σῶμα τοῦ Κυρίου.

Καθὼς ἐπορεύοντο, ἔλεγον ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην:

— Ποιοὶ θὰ κυλίσῃ τὸν βαρὺν λίθον ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τοῦ μνήμειου;

“Οταν δύμας ἔφθασαν εἰς τὸν τάφον, εἶδον μικ κατάπληξιν ὅτι ὁ βαρύτατος λίθος εἶχεν ἀποκυλισθῆ. Οἱ φρουροὶ τοῦ τάφου εἶχον πέσει κάτω, μὲ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, κατατρομαγμένοι καὶ ἀκίνητοι ὡς νεκροί. Ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον λίθον, ὁ ὅποιος πρὶν ἔφρασε τὸ στόμιον τοῦ τάφου, εἶδον νὰ κάθηται ἔνας ἄγγελος. Τὸ πούσωπόν του ἔλαμπεν ὅπως ὁ ἥλιος καὶ τὰ ἐνδύματά του ἥσαν λευκὰ ὅπως ἡ χιών. Ὁ ἄγγελος τούς εἶπεν:

— Διατί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Δὲν εἶναι ἔδω ἀλλὰ ἀνεστήθη. Ἰδοὺ καὶ ὁ τάφος, ὅπου Τὸν εἶχον ἔνταφιάσει: Εἶναι κενός. Ὑπάγετε ταχέως εἰς τοὺς μαθητάς Του, διὰ νὰ εἴπητε εἰς αὐτούς, ὅτι θὰ ὑπάγη πρὶν ἀπὸ αὐτούς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐκεῖ θὰ τὸν ἴδητε.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ἐτρόμαξαν πολύ. “Ἐτρεξαν ἀμέσως

νά ἀναγγείλουν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν χαρμόσυνον εἰδησιν. Ἀλλὰ ἐνῷ ἑβάδιζον, εἶδον αἴφνης ἐμπρός των τὸν Ἰησοῦν.

Τὸν ἐπλησίασαν μὲν φόβον καὶ χαρὰν μεγάλην. Ἐγονάτισαν ἐνώπιόν Του καὶ Τὸν προσεκύνησαν.

‘Ο Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν:

— Μή φοβεῖσθε! Ὑπάγετε καὶ ἀναγγείλατε εἰς τοὺς μαθητὰς μου νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἔκει θὰ μὲ ἴδουν.

Αἱ Μυροφόροι ἔσπευσαν νὰ ἀναγγείλουν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν μεγάλην εἰδησιν. ‘Ο Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἔτρεξαν ἀμέσως εἰς τὸν τάφον. Τὸ μνημεῖον ἦτο ἀνοικτόν. “Οιχαν εἰσῆλθον, εὗρον εἰς αὐτὸν μόνον τὴν νεκρικὴν σινδόνην. ‘Ο Ἰησοῦς εἶχεν ἀνάστηθῆ!

Εἰς τὸ μεταξύ, οἱ στρατιώται οἱ δόποι οἱ ἐφρούρουν τὸν τάφον ἐπῆγαν κατατρομαγμένοι εἰς ζτοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς διηγήθησαν τὶ εἶχε συμβῆ. Ἄλλα οἱ ἀρχιερεῖς οὔτε καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπίστευσαν. ”Εδωσαν πολλὰ χρήματα εἰς τοὺς στρατιώτας, διὰ νὰ ψευσθοῦν καὶ νὰ ἀποκρύψουν ὅτι ἀνέστη ὁ Ἰησοῦς. Ἀντιθέτως, τοὺς διέταξαν νὰ εἴπουν ὅτι οἱ μαθηταὶ εἶχον κλέψει τὸ Σῶμα Του, ὅταν οἱ φρουροὶ εἶχον ἀποκοιμηθῆ. Τέλος, οἱ ἀρχιερεῖς ὑπερσχέθησαν εἰς τοὺς στρατιώτας, ὅτι θὰ μεσολαβήσουν εἰς τὸν Πιλάτον διὰ νὰ μὴ τοὺς τιμωρήσῃ.

Τὴν ίδιαν ἔσπέραν, οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς. μίαν οἰκίαν τῆς Ἱερουσαλήμ. Εἶχον κλείσει προσεκτικὰ τὴν θύραν, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους.

Αἴφνης, ἐνεφανίσθη μεταξύ των ὁ Ἰησοῦς. Τοὺς ἔχαιρέτισε μὲ τὰς λέξεις: «Εἰρήνη ὑμῖν!» “Οταν δὲ εἶδεν, ὅτι οἱ μαθηταὶ ἐφοβήθησαν, τοὺς καθησύχασεν:

— ’Εγὼ εἶμαι. ’Ιδού οἱ χειρεῖς μου καὶ οἱ πόδες μου μὲ τὰ σημάδια ἀπὸ τὰ καρφιά.

Κατόπιν τούς ἐφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἶπεν:

— Λάβετε Πνεῦμα “Ἄγιον. “Οσων συγχωρήσητε τὰς ἀμαρτίας, ᾧς εἶναι συγχωρημένοι.

‘Ο Θωμᾶς δὲν εύρισκετο μετὰ τῶν ἄλλων μαθητῶν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅταν ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη εἰς αὐτούς. “Οταν ἀργότερον ἐπέστρεψεν καὶ οἱ ἄλλοι πλήρεις χαρᾶς τοῦ διηγήθησαν ὅτι εἶδον τὸν Κύριον, ὁ Θωμᾶς εἶπεν:

— Δὲν θὰ πιστεύσω, ἔὰν δὲν θέσω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημάδια ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ εἰς τὴν πλευράν Του.

”Επειτα ἀπὸ δίκτω ἡμέρας, δηλαδὴ τὴν ἐπομένην Κυριακήν, δο Χριστὸς παρουσιάσθη ἐκ νέου εἰς τοὺς μαθητάς Του. Τοὺς ἔχαιρέτησε πάλιν, λέγων: «Εἰρήνη ὑμῖν!» καὶ ἐκάλεσε τὸν Θωμᾶν νὰ θέσῃ ὁ ἴδιος τὰ δάκτυλά του εἰς τὰς πληγὰς τῶν καρφῶν καὶ εἰς τὴν πλευράν του, διὰ νὰ πεισθῇ. Ο Θωμᾶς τότε Τὸν προσεκύνησε καὶ εἶπεν:

— Σὺ εἶσαι ὁ Κύριος μου καὶ Θεός μου!

Καὶ ὁ Χριστὸς εἶπε πρὸς αὐτόν:

— Θωμᾶ, μὲ εἶδες καὶ ἐπίστευσες; Μακάριοι ἔκεινοι οἱ ὅποιοι δὲν εἶδον καὶ ἐπίστευσαν.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια:

- «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».
- «Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχῶμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα τὸ ἔλεος».
- «Πάσχα Ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδειται· Πάσχα καινόν, ἄγιον, Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμμιον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου· ἀνοίξαν· Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς».

ΛΕΞΙΔΟΓΙΟΝ: Μυροφόροι: Αἱ εύσεβες γυναῖκες, αἱ ὅποιαι μετέθησαν εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ «μύρα φέρουσσαι», διὰ νὰ δλειψουν μὲ αὐτὰ τὸ Σῶμα Του. Γενικῶς ἐπιστευον τότε οἱ Ιουδαῖοι, ὅτι ἡ ἐπάλειψις τοῦ σώματος τοῦ νεκροῦ μὲ μύρα τὸ διατηρεῖ ἀκέραιον καὶ εὐωδιάζον.

MΗΗΜΟΝΙΚΑ: Μαρία Μαγδαληνή, Μαρία μήτηρ Ἰακώβου, Σαλώμη, μύρα, μνημείον, λίθος

στομίου, φρουροί, ἄγγελος, ἐπιστροφή, Χριστός, χαρμόσυνος εἴδοποις, Ἀνάστασις, μαθηταί, ἐμφάνισις Χριστοῦ, Ἅγιον Πνεῦμα, Θωμᾶς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: “Οταν τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τὴν Σταύρωσιν αἱ Μυροφόροι ἐπήγνων εἰς τὸν τάφον, δ λίθος εἶχεν ἀποκυλισθῆ καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἐκάθητο ὄγγελος, δ ὅποιος εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας, ὅτι δο Κύριος Ἀνέστη. Αἱ Μυροφόροι τὸ ἀνήγ-

γειλαν εἰς τοὺς μαθητάς. Τὴν ἐσπέραν δὲ Χριστὸς παρουσιάσθη εἰς αὐτούς. Ἐπίσης μετὰ μίαν ἔθδομάδα, δόπτε ἐπίστευσε καὶ δὲ Θωμᾶς, δὲ ποιὸς τὴν πρώτην φορὰν ἀπουσάζε καὶ δὲν εἶχε πιστεύσει τοὺς ἄλλους.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Ποῖαι ήσαν αἱ Μυροφόροι καὶ διατί μετέβαινον εἰς τὸν τάφον; 2) Τί εἶδον ἐκεῖ; 3) Εἰς ποίαν κατάστασιν

εύρισκοντο οἱ στρατιῶται; 4) Τί εἶπεν ὁ ἄγγελος; 5) Πότε ἐνεφανίσθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς γυναικας καὶ τί εἶπεν; 6) Πότε ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς μαθητάς; 7) Ποῖος ἀπουσίαζε καὶ δὲν ἐπίστευσε τοὺς ἄλλους; 8) Πῶς ἐπείσθη καὶ δὲ Θωμᾶς διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ; 9) Τί ἔκαμαν οἱ ἀρχιερεῖς, ὅταν ἐπληροφορήθησαν τὴν Ἀνάστασιν;

ΔΙΔΑΓΜΑ: 'Ο Κύριος ἐνίκησε τὸν θάνατον μὲν τὸν θάνατον. Καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασίν Του ἐχάρισεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν αἰωνίαν ζωῆν.

12. Ἡ Ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ

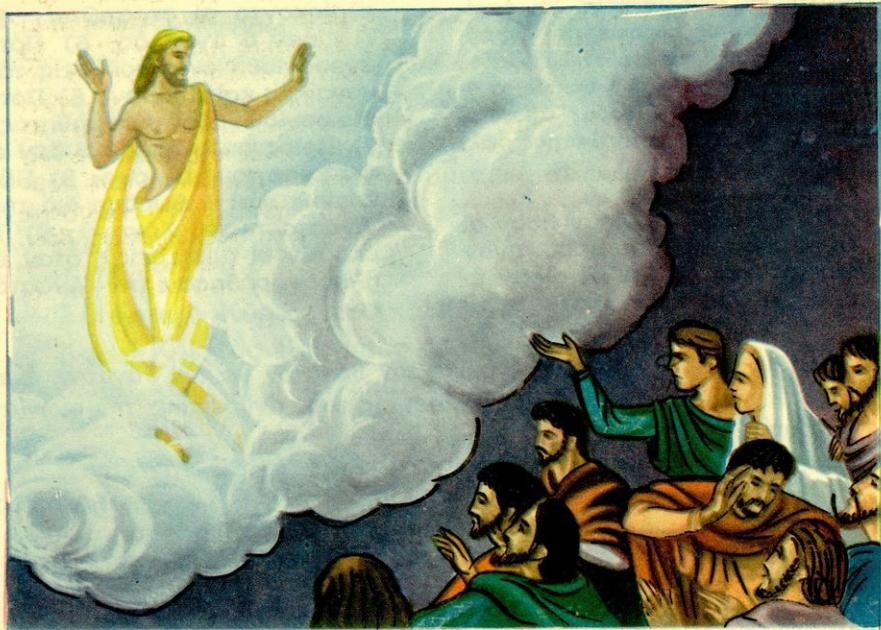
'Επὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, δὲ Κύριος παρέμεινεν εἰς τὴν γῆν. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸν παρουσιάζετο διαρκῶς εἰς τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς ἄλλους μαθητάς καὶ τοὺς ἔδιδεν δόηγίας καὶ συμβουλάς διὰ τὸ ἔργον των.

Τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν ἐπῆγε μὲ τοὺς μαθητάς Του εἰς τὸ "Ορος τῶν Ἐλαιῶν. Ἐκεῖ ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς τὰς τελευταίας δόηγίας του καὶ τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ νὰ περιμένουν ἐκεῖ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Κατόπιν τοὺς ηὐλόγησε.

'Ενώ τοὺς ηὐλόγει, ἀπεχωρίζετο σιγά σιγά ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἥρχισε νὰ ἀναθαίνῃ εἰς τὸν οὐρανόν. Μία νεφέλη Τὸν ἐσκέπασε καὶ τέλος Τὸν ὀπέκρυψεν ἐντελῶς ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν μαθητῶν.

Οἱ μαθηταὶ ἔκθαμбоι ἐκύτταζον ἀκόμη πρὸς τὸν οὐρανόν. Τότε παρουσιάσθησαν εἰς αὐτοὺς δύο ἄγγελοι μὲ λευκὰ ἐνδύματα καὶ τοὺς εἶπον:

— "Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατὶ κυττάζετε ἔκθαμбоι τὸν οὐρανόν; Ο ἴδιος δὲ Ἰησοῦς, δὲ ποιὸς ἀνελήφθη τώρα εἰς τοὺς οὐρανούς,

Θά ἔλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν κόσμον, κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον, κατὰ τὸν δόποιον Τὸν εἰδάτε νὰ δναθάίνη.

Οἱ Ἀπόστολοι ἐπέστρεψαν τότε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἔμεναν ἐκεῖ ὅλοι μαζί. Συνεχῶς προσηύχοντο καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἔπεριμενον δὲ τὸ "Ἄγιον Πνεῦμα, ὅπως εἶχεν εἶπει ὁ Χριστός, διὰ νὰ φωτισθοῦν καὶ νὰ προκισθοῦν μὲ Θείαν δύναμιν εἰς τὸ μέγα ἀποστολικὸν ἔργον των.

Κατὰ τὴν ἔορτὴν τῆς Ἀναλήψεως ψάλλεται τὸ ἔξῆς ἀπολυτίκιον:

- «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, βεβαιώθεντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτής τοῦ κόσμου».

MNΗMONIKA: 40 ἡμέραι, "Ο-
ρος Ἐλαιῶν, μαθηταί, Παναγία,
εὐλογία, Ἀνάληψις, ἄγγελοι, Ἡ-
ρουσαλήμ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ἐπὶ σαράντα ἡμέ-
ρας ὁ Ἰησοῦς παρέμεινεν εἰς τὴν
γῆν, ἐμφανιζόμενος διδάσκων καὶ
συμβουλεύων τοὺς μαθητάς Του. Τὴν
40ὴν ἡμέραν τοὺς ὀδήγησεν δλους
εἰς τὸ "Cρος τῶν Ἐλαιῶν. Ἐκεῖ τοὺς
ηὔλογησε καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐ-
ρανούς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: 1) Πόσας ἡμέ-
ρας μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ἔμει-
νεν ὁ Κύριος εἰς τὴν Γῆν; 2)
Τί ἔκαμεν εἰς τὸ διάστημα αὐ-
τό; 3) Ποῦ ὥδηγοσε τὴν 40ὴν
ἡμέραν τοὺς μαθητάς Του; 4)
Τί εἶπεν ἔκει καὶ τί τοὺς συνέ-
στησε; 5) Τί συνέθη ἐνῷ τοὺς
πύλογει; 6) Ποῖοι παρουσιά-
σθησαν κατόπιν εἰς τοὺς Ἀπό-
στόλους καὶ τί εἶπον; 7) Τί ἔ-
καμαν μετὰ τὴν Ἀνάληψιν οἱ
Ἀπόστολοι;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ, Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ

1. 'Η Γένησις τῆς Θεοτόκου –	σελίς	5
2. Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου –.....	»	6
3. 'Ο Εύαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου –.....	»	6
4. 'Η Κοίμησις τῆς Θεοτόκου –.....	»	8

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

1. 'Ο Ζαχαρίας καὶ ἡ Ἐλισάβετ –.....	»	11
2. 'Η Γένησις τοῦ Ἰωάννου –.....	»	12
3. Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου –.....	»	13
4. 'Η ἀποκεφάλισις τοῦ Προδρόμου –.....	»	15

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. 'Η Γένησις τοῦ Χριστοῦ –.....	»	18
2. 'Η Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ –.....	»	20
3. 'Η Προσκύνησις τῶν Μάγων –.....	»	22
4. 'Η φυγὴ εἰς Αἴγυπτον –.....	»	23
5. 'Ο Χριστὸς δωδεκαετῆς εἰς τὸν Ναὸν –.....	»	25

ΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. 'Η Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ –.....	»	28
2. 'Η ἐκλογὴ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων –.....	»	30

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Τὸ θαῦμα ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας –.....	»	33
2. 'Η ἀνάστασις τοῦ υἱοῦ τῆς κήρυκας ἐν Ναΐν –.....	»	35
3. 'Η ἀνάστασις τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰασέρου –.....	»	36
4. 'Η θεραπεία τῶν δέκα λεπρῶν –.....	»	38
5. 'Η θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ τῆς Καπερναούμ –	»	40
6. 'Ο ἔκατόνταρχος τῆς Καπερναούμ καὶ ὁ Χριστὸς –	»	42
7. 'Η θεραπεία τοῦ τυφλοῦ τῆς Ἰεριχοῦ –.....	»	43
8. 'Ο χορτασμὸς τῶν πεντακισχιλίων μὲ πέντε ἄρτου –	»	44
9. 'Η θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ τῆς Βηθεσδᾶ –	»	46
10. 'Η κατάπαυσις τῆς τρικυμίας –.....	»	47
2611. 'Η θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ –.....	»	51
12. 'Η ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου –.....	»	52
13. 'Ο Ἰησοῦς καὶ ὁ Ζακχαῖος –.....	»	55
14. 'Ο Ἰησοῦς καὶ ἡ Σαμαρείτις –.....	»	57
'Η Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος –.....	»	61

ΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Παραβολὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου	σελὶς	63
2. Ἡ παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου	»	65
3. Ἡ παραβολὴ τῶν μωρῶν παρθένων	»	66
4. Ἡ παραβολὴ τοῦ ἐλεήμονος Σαμαρείτου	»	68
5. Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου υἱοῦ	»	70

ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Ἡ θριαμβευτικὴ εἰσοδος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Ιερουσαλήμ	74
2. Οἱ Ιησοῦς ἐλέγχει τοὺς Φαρισαίους	77
3. Τὸ Ανώτατον Συνέδριον καὶ ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα	80
4. Οἱ Μυστικός Δεῖπνος	81
5. Ἡ σύλληψις τοῦ Ἰησοῦ	85
6. Οἱ Ιησοῦς πρὸ τοῦ Συνεδρίου — Ἡ ἄρνησις τοῦ Πέτρου	88
7. Καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ — Τὸ τέλος τοῦ Ἰούδα	91
8. Οἱ Ιησοῦς πρὸ τοῦ Πιλάτου	93
9. Ἡ Σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ	97
10. Ἀποκαθήλωσις καὶ Ταφὴ τοῦ Χριστοῦ	101
11. Ἡ Ανάστασις τοῦ Σωτῆρος	103
12. Ἡ Ανάληψις τοῦ Χριστοῦ	107

